

Sukhāvāṭīvyūha Sūtra (lungă)

Discursul lung despre Sukhāvātī,
Tărâmul Pur al lui Buddha Amitābha

Pictură care îl reprezintă pe Buddha Amitābha în Sukhāvātī,
încoronat de nenumărați Discipoli și Bodhisattvași

Notă introductivă

Această lucrare se poate găsi la adresa web:

<http://www.AryaDharma.ro>

(click pentru a o vizita)

Pe acest site veți găsi multe traduceri ale unor texte esențiale din Buddha-Dharma, atât Sutre (discursuri sau învățăături ale Divinului Buddha) cât și tratate fundamentale derivate din aceste Sutre, adnotate sau comentate, după caz.

Toate textele de pe site (inclusiv acest text) sunt disponibile gratuit, se pot descărca gratuit, se pot folosi în mod gratuit, se pot tipări, și se pot distribui ca fișiere sau ca documente tipărite, oricui doriți, dacă și numai dacă nu faceți nicio modificare asupra lor, și dacă și numai dacă le oferiți celorlalți în mod gratuit.

În caz contrar, toate drepturile sunt rezervate.

Dacă aveți nevoie de alte drepturi, de alte formate ale textelor sau de alte variante ale lor, vă rugăm să luați legătura cu noi.

Traducere, prefață, introducere, comentarii, note, îngrijire: Alin Tocaciu

Versiunea: decembrie 2019

Prin virtutea meritelor acumulate prin a traduce, a corecta, a adnota, a comenta, a publica și a răspândi această lucrare, fie ca toate ființele să atingă Trezirea Perfectă.

Introducere

Cele două Sutare despre Sukhāvātī, Tărâmul Pur al lui Buddha Amitābha, numite Sukhāvātīvyūha Sūtra lungă și respectiv scurtă, sunt unele dintre cele mai importante învățături din Dharma, adică dintre învățăturile lui Buddha Śākyamuni, și constituie fundamentul pentru numeroase tratate ulterioare și pentru înființarea de școli în cadrul Buddhismului, școli care diferă prin perspectivele din care interpretează învățăturile lui Buddha Śākyamuni despre Buddha Amitābha și despre Sukhāvātī.

„Buddhismul Tărâmului Pur”, numele general dat acestei părți a Buddhismului, a fost și este foarte răspândit în Asia, și în ultimii ani a început să se răspândească și în Occident, odată cu contactul lumii vestice cu Dharma.

Pentru a ușura înțelegerea „Sukhāvātīvyūha Sūtra, lungă”, cea pe care o puteți găsi în acest document, textul tradus a fost împărțit în capitole, care au primit și titluri. Această împărțire nu este parte din textul original, ci este intervenția traducătorilor, pentru ca Sutra să fie mai ușor de urmărit, și ea reflectă cu aproximație împărțirea în paragrafe a textului original.

După cum veți vedea în textul său, până și simpla citire a Sutrei aduce beneficii imense. Bineînțeles, acestea cresc foarte mult dacă ființa încearcă să o înțeleagă, să o memoreze, să o răspândească, și așa mai departe. Așadar, încurajez cititorul să o citească cu mare atenție, iar dacă nu a înțeles toți termenii din ea să consulte notele explicative de la sfârșitul textului Sutrei și dicționarul de la sfârșitul documentului. Dicționare mai extinse găsiți în „Discursul despre perfecțiunea înțelepciunii (Prajñāpāramitā Sutra în 8.000 de versete)” și în „Ghirlanda de nestemate (Ratnāvalī)” a lui Ārya Nagarjuna, de pe aceeași pagină web cu acest text.

În prefață voi încerca să fac un scurt rezumat al mesajului Sutrei și să stârnesc curiozitatea cititorului, însă citirea sau înțelegerea prefeței este complet facultativă. Ceea ce contează este Sutra în sine.

Pentru a ușura înțelegerea acestor învățături foarte importante am adăugat note explicative, pe care le veți găsi după textul Sutrei. Bineînțeles, notele nu au nivelul învățăturilor pe care le explică, însă vă pot ajuta în lămurirea unor noțiuni, și mai conțin informații suplimentare despre Dharma în general. Aceste note explicative nu urmează viziunea unei anume școli a Buddhismului Tărâmului Pur.

Prefață

Această Sutra este discursul lung, și alcătuiește o „pereche” cu discursul scurt (sau cu Sutra scurtă), pe care o puteți găsi pe aceeași pagină web cu această traducere.

Sutra este o învățătură mai profundă, care explică în detaliu povestea lui Tathāgata Amitābha și a Tărâmului-Buddha Sukhāvātī. Ea învață ființele cum să devină efectiv nemuritoare, cum să devină ireversibile de la Trezirea Perfectă, și cum să ajungă la Buddhitate, aproape fără niciun efort.

Prin infinita sa putere și compasiune, Divinul Buddha Amitābha (sau Amitāyus) a creat un Tărâm Pur (sau un tărâm-Buddha) numit Sukhāvātī, mai mult decât minunat, mai mult decât extraordinar, care este foarte ușor accesibil ființelor, și în care durata vieții este infinită, corpurile sunt indestructibile, iar puterile ființelor sunt indescriptibile; ființele care se nasc acolo nu au nicio suferință și nici măcar nu cunosc ideea de suferință, ci au numai bucurii; Sukhāvātī are nenumărate calități, ce depășesc cu totul capacitatea de a le descrie altfel decât prin câteva asemănări palide. Deși are un început, acum zece ere cosmice (vezi textul și adnotările), acest Tărâm Pur nu are și un sfârșit, întocmai ca Buddhitatea unui Tathāgata.

Toate activitățile pe care le-a făcut, le face și le va face Divinul Buddha Amitābha, descrise de către Divinul Buddha Śākyamuni, îl fac să fie considerat de către mulți dintre practicantii Dharmei drept cel mai mare și mai minunat Buddha. Dealtfel, probabil că nu există buddhist din această lume care să nu fi auzit de Buddha Amitābha.

Cele patruzeci și șase (în sanscrită) sau patruzeci și opt (în chineză) de jurăminte nobile depuse de Ārya Bodhisattva Dharmakāra, care privesc viitoarea sa Trezire Perfectă ca Buddha Amitābha, și Tărâmul Pur Sukhāvātī, sunt printre cele mai cunoscute părți ale Dharmei, și în special jurământul cu numărul nouăsprezece (sau optsprezece în chineză), care este cel mai cunoscut.

Îndemn toți cititorii acestei Sutra să citească neapărat și Sutra scurtă (deoarece conține și o „vrajă” extrem de puternică), să își dorească să renască în Sukhāvātī, și să realizeze toate activitățile necesare (care sunt indicate în aceste două Sutra) pentru a renaște în Sukhāvātī.

Namo Amitābha (Namo Amitābhāya Buddhaya)!

Sukhāvātīvyūha Sūtra (lungă)

Despre Buddha Amitābha
și despre Sukhāvātī, Tărâmul Său Pur

1. Descrierea împrejurărilor discursului

Așa am auzit odată¹.

Divinul Buddha [Śākyamuni] se afla pe muntele Gṛdhrakūṭa², lângă Rājagṛha³, însoțit de o mare adunare de călugări, treizeci și doi de mii la număr, toți Arhați – lipsiți de revărsări, de slăbiciuni și de griji⁴, care și-au îndeplinit sarcinile⁵, ale căror gânduri au fost complet eliberate prin cunoaștere precisă⁶, cu minți pătrunzătoare⁷, care au rupt lanțurile (sau legăturile) existenței⁸, care și-au îndeplinit dorințele⁹, care au cucerit¹⁰, care au atins cea mai înaltă înfrânare¹¹, ale căror minți și Eliberare nu sunt atașate, Mahānāga-și (sau măreți eroi), care au cele șase feluri de cunoaștere¹², perfect controlați¹³, care urmează Nobila Cale Octuplă, care au puteri¹⁴, înțelepți prin cunoaștere directă, Venerabili, Mari Discipoli, cum ar fi: Ājñātakauṇḍinya, Aśvajit, Vāṣpa, Mahānāma, Bhadrājī, Yaśodeva, Vimala, Subāhu, Pūrṇa Maitrāyaṇīputra, Uruvilvākāśyapa, Nadīkāśyapa, Gayākāśyapa, Gavāṃpati, Kumārakāśyapa, Mahākāśyapa, Śāriputra, Mahāmaudgalyāyana, Mahākoṣṭhila, Kapphiṇa, Mahākaphila, Mahācunda, Mahākātyāyana, Aniruddha, Nandika, Kampila, Subhūti, Revata, Khandiravanika, Vakkula, Svāgata, Amogharāja, Pārāyaṇika, Patka, Kullapatka, Nanda, Rāhula și Ānanda¹⁵, și de mulți alți Venerabili, Mari Discipoli, care posedau înțelepciunea¹⁶, cu excepția unei singure persoane care trebuia încă să mai avanseze pe calea Arhaților, adică Venerabilul Ānanda¹⁷, și de numeroși Bodhisattvași, fiindte mărețe, avându-l în frunte pe [Ārya Bodhisattva] Maitreya¹⁸.

2. Venerabilul Ānanda solicită o învățătură

Atunci, după ce s-a ridicat de pe locul său și și-a pus roba pe un umăr, Venerabilul Ānanda și-a așezat genunchiul drept pe pământ și l-a omagiat pe Divinul Buddha, cu brațele îndoite și cu palmele împreunate în semn de respect. El i s-a adresat Divinului Buddha:

- Organele tale [de simț], O Divinule, sunt liniștite, culoarea pielii tale este limpede, culoarea feței tale este luminoasă și aurie. Așa cum un nor de toamnă este deschis la culoare, limpede, luminos și gălbui, așa și organele simțurilor Divinului Buddha sunt liniștite, culoarea feței sale este limpede, și culoarea pielii sale este luminoasă și aurie. Și așa cum o bucată de aur din râul Jambu¹⁹, după ce a fost aruncată într-un furnal de către un fierar priceput sau de către ucenicul său, și apoi a fost modelată foarte frumos, atunci când este aruncată pe o țesătură deschisă la culoare se vede extrem de clar, strălucitoare și galbenă, tot așa și organele [de simț] ale Divinului Buddha sunt calme, culoarea feței sale este limpede, iar culoarea pielii sale este luminoasă și gălbuie (sau aurie). Mai mult, nu știu dacă am văzut vreodată organele [de simț] ale lui Tathāgata²⁰ atât de calme, culoarea feței sale atât de limpede, și culoarea pielii sale atât de luminoasă și de aurie. Și mi-a venit acest gând, O Divinule: „probabil Tathāgata sălășluiește chiar acum în stadiul de Jina²¹, în starea de omnisciență²², în starea de Mahānāga, și contemplă Tathāgatașii, Arhații Perfect Treziți²³ din trecut, din prezent și din viitor”.

După aceste cuvinte, *Divinul Buddha* îi vorbi astfel Venerabilului Ānanda:

- Bine spus, bine spus, Ānanda! Zeii ți-au sugerat această chestiune²⁴? Sau Divinii Buddhași? Sau știi asta pe baza observațiilor tale²⁵?

După aceste cuvinte, *Ānanda* îi răspunse Divinului Buddha astfel:

- O Divinule, zeii nu mi-au sugerat acest subiect, și nici Divinii Buddhași, ci acest gând a apărut numai din propria mea observare, și anume că probabil Tathāgata sălășluiește acum în starea unui Buddha, probabil că Tathāgata sălășluiește acum în starea unui Jina, în starea de omnisciență, [în starea de Mahānāga]; sau că el contemplă [Divinii Buddhași] din trecut, prezent și viitor.

După aceste cuvinte, *Divinul Buddha* îi vorbi astfel Venerabilului Ānanda:

- Bine spus, bine spus, Ānanda! Chestiunea formulată de tine este într-adevăr excelentă, înțelepciunea ta este profundă și înțelegerea ta este rafinată, Ānanda, deoarece pentru beneficiul și fericirea multor ființe, din compasiune pentru lume, pentru binele tuturor oamenilor, pentru beneficiul și fericirea zeilor și oamenilor, ai ajuns să consideri potrivit să îl întrebi pe Tathāgata²⁶ acest lucru.

O Ānanda, a întâlni un Tathāgata Perfect Trezit este extrem de greu²⁷. Înțelepciunea sa este insondabilă și imposibil de obstrucționat. Și cine are Trezirea unui Tathāgata [adică un Buddha] are [și] realizarea că dharmele nu apar [de fapt].

Ānanda, dacă Tathāgata ar vrea, el ar putea trăi o întreagă eră (kalpa) dintr-un singur bol cu mâncare²⁸, sau o sută de ere, sau o mie de ere, sau o sută de mii de ere, sau o sută de mii de niyuta de koti de ere, sau cu mult mai mult decât atât. În acest timp, organele naturale²⁹ ale lui Tathāgata nu ar dispărea ci ar emana tot bucurie, culoarea feței sale nu s-ar schimba deloc ci ar radia tot bucurie, și nici culoarea pielii sale nu s-ar degrada, ci ar fi maiestuoasă. Și de ce?

Ānanda, pentru că meditația (samādhi) și perfecțiunile transcendente (pāramitā)³⁰ ale lui Tathāgata sunt perfecte și nelimitate, și pentru că el a obținut puterea infinită și de neîmpiedicat asupra tuturor dharmelor.

Apariția unor Buddhași, Perfect Treziți, este foarte greu să aibă loc în această lume, Ānanda, așa cum este și apariția florilor Uḍumbara³¹ în această lume. Ānanda, apariția Tathagatașilor, care doresc bunăstarea, care doresc ceea ce este benefic, care au compasiune, care au ajuns la cea mai înaltă compasiune, este foarte dificil să aibă loc [, și este foarte rară].

Însă, Ānanda, ai gândit că Tathāgata trebuie întrebat aceste chestiuni³² datorită puterii lui însuși Tathāgata³³, ca să poată apărea³⁴ în lume ființe care să fie Învățători ai întregii lumi³⁵, pentru binele (sau beneficiul) Bodhisattvașilor, mărețele ființe. Așadar, Ānanda, ascultă și înțelege bine, profund și direct! Îți voi spune.

- Da, O Divinule! i-a răspuns *Venerabilul Ānanda*.

3. Începutul povestirii despre viitorul Buddha Amitābha

Divinul Buddha i-a vorbit lui Ānanda:

- Ānanda, în vremuri foarte de demult, acum nenumărate, și mai mult decât nenumărate ere nemăsurabile, imense, incomprehensibile³⁶, a apărut în lume³⁷ un Tathāgata, Divin Perfect Trezit, numit Dīpankara³⁸. După Buddha Dīpankara a urmat³⁹ Tathāgata Pratāpavat, și după el [Tathāgata] Prabhākara, Kandanagandha, Sumerukalpa, Kandana, Vimalāna, Anupalīpta, Vimalaprābha, Nāgābhibhū, Sūryodana, Girirājaghoṣa, Merukūta, Suvarṇaprabha, Jotiśprabha, Vaidūryanirbhāsa, Brahmaghoṣa, Kandābhibhū, Tūryaghoṣa, Muktakusumapratimanditaprābha, Srīkūta, Sāgaravarabuddhīvikriditābhigña, Varaprabha, Māhagandharājanirbhāsa, Vyapagatakhillamala-pratighoṣa, Sūrakūta, Ranaṅgaha, Mahāgunadhara buddhiprāptābhigña, Kandraśūryagihmīkarana, Uttaptavaidūryanirbhāsa, Kittadhārābuddhisankusumitābhyudgata, Puṣpāvātīvanarājasankusumitābhigña, Puṣpākara, Udaḥakandra, Avidyāndhakāra vidhvamsanakara, Lokendra, Muktakhatrapravātasadrīsa, Tishya, Dharmamativinanditarāja, Simhasāgarakūtavinanditarāja, Sāgaramerukandra, Brahmaśvaranādābhinandita, Kusumasambhava, Prāptasena, Kandrābhānu, Merukūta, Kandrāprabha, Vimalanetra, Girirājaghoṣeśvara, Kusumaprabha, Kusumavriṣṭyabhiprakīrṇa, Ratnakandra, Padmabimbyupasobhita, Kandanagandha, Ratnābhibhāsa, Nimi, Mahāvīyūha, Vyapagatakhilladoṣa, Brahmāghoṣa, Saptaratnābhivriṣṭa, Mahāgunadhara, Mahātamālapatrakandanakardama, Kusumābhigña, Agñānavidhvamsana, Kesarin, Muktakhatra, Suvarṇagarbha, Vaidūryagarbha, Mahāketu, Dharmaketu,

Ratnaketu, Ratnaśri, Lokendra, Narendra, Kārunika, Lokasundara, Brahmaketu, Dharmamati, Simha, Simhamati [, adică 80 în total].⁴⁰

După Buddha Simhamati, în lume a apărut un Tathāgata, Perfect Trezit, pe nume Lokesvararāja, perfect în cunoaștere și în conduită, un Sugata, Cunoșcător al Lumii, De Nedepășit, care îi duce [dincolo de suferință] pe oamenii ai cărori pasiuni trebuie încetate, Învățător al oamenilor și al zeilor, un Buddha, un Divin Binecuvântat⁴¹. Și pe vremea când preda Dharma acest Tathāgata, Perfect Trezit, numit Lokesvararāja, trăia un călugăr⁴² pe nume Dharmakāra, foarte bine înzestrat cu memorie, cu înțelegere, cu înfrânare și cu înțelepciune, foarte bine înzestrat cu vigoare, și având o fire nobilă.

4. Bodhisattva Dharmakāra îl laudă pe Tathāgata Lokesvararāja

[Divinul Buddha a continuat:] Atunci, Ānanda, călugărul Dharmakāra⁴³ s-a ridicat de la locul său, și-a pus roba pe un umăr și, întorcându-se cu fața către locul unde se afla Divinul Tathāgata Lokesvararāja, și-a așezat genunchiul drept pe pământ, și-a îndoit brațele și și-a împreunat palmele în semn de respect; după ce l-a venerat astfel pe Divin, l-a lăudat (în prezența Sa) cu aceste versete (gāthā):

(vedeți Anexa 1 pentru varianta chineză a celor zece versete de mai jos)

1. O, Tu [care ești o] Lumină Nemăsurabilă, a cărei cunoaștere (sau Trezire) este nelimitată și incomparabilă! Nicio altă lumină nu poate străluci aici [unde te afli]⁴⁴! [Pe lângă Tine], razele Lunii lui Śiva și nestemata Soarelui⁴⁵ nu ar părea strălucitoare, și nici întreaga lume!

2. Și forma⁴⁶ este infinită în cea mai bună dintre ființe⁴⁷! Vocea lui Buddha are un sunet infinit! Virtutea, meditația, înțelepciunea-cunoaștere⁴⁸ și puterea sa sunt infinite! În această lume nu este nimeni ca Tine⁴⁹!

3. Dharma este profundă, amplă și subtilă! Cel mai bun⁵⁰ dintre Buddhași este incomprehensibil, ca oceanul. Nu mai poate avea loc vreo Trezire a Învățătorului⁵¹. După ce a abandonat toate defectele, El a plecat pe celălalt țărm.

4. Acum⁵², cel mai bun dintre Buddhași, Regele Regilor, luminează cu o lumină infinită toate lumile din toate direcțiile! Și fie ca eu, după ce voi fi devenit un Buddha și un Maestru al Dharmei, să eliberez ființele de îmbătrânire și de moarte!

5. Și fie ca, datorită generozității, viziunii uniforme, virtuții, răbdării, puterii, concentrării și meditației, să fac aici cele mai bune dintre activități, și să devin un Buddha, un Salvator al tuturor ființelor!

6. Căutând să obțin Trezirea celui mai bun dintre Divinii Binecuvântați, voi venera mereu multe sute de mii de koti de Buddhași, Divini incomparabili, nenumărați ca firele de nisip din fluviul Gange⁵³.

7. Oricâte lumi [obișnuite] ar exista, [nenumărate] ca firele de nisip din Gange, și oricâte nenumărate tărâmurii[-Buddha] ar exista în afară de ele, voi răspândi mereu lumină în toate, pentru că voi fi obținut o asemenea putere [nemăsurabilă].

8. Tărâmul meu⁵⁴ va fi nobil, cel mai extraordinar (sau mai înalt), și cel mai bun. În acea lume, Copacul Trezirii (Bodhi) va fi inegalabil. Fericirea din acel tărâm va fi fără egal, la fel ca cea a fericirii Nirvanei.

9. Ființele vor veni acolo⁵⁵ din cele zece direcții. După ce vor sosi, ele vor obține repede fericirea oferită de mine. Cu o dorință plină de putere și de vigoare adevărată îl rog pe Buddha [Lokesvararāja] să mă învețe Adevărul (sau Dharma)!

10. Îi rog pe Cunoscătorii Lumii din cele zece direcții⁵⁶, care au înțelepciunea-cunoaștere supremă (Prajñāpāramitā), să îmi fie martori! Chiar dacă ar trebui să trec prin Avīci⁵⁷ [pentru a-mi îndeplini jurămintele], nu voi înceta să generez și să urmez această aspirație!

5. Predarea tuturor calităților tărâmurilor-Buddha de atunci

[Divinul Buddha a continuat:] Ānanda, călugărul Dharmakāra, după ce l-a lăudat pe Divinul Tathāgata Lokesvararāja în prezența Sa, cu aceste versete [de mai sus], a vorbit astfel:

„- O Divinule, vreau să obțin cea mai înaltă înțelepciune-cunoaștere transcendentă perfectă (Prajñāpāramitā)! Din nou și din nou, îmi ridic și îmi îndrept mintea către cea mai înaltă Trezire (sau cunoaștere transcendentă) perfectă (anuttarā-samyak-saṃbodhi). Fie ca Divinul, ca un învățător, să mă învețe Dharma (sau Adevărul) pentru ca eu să ajung să obțin repede Trezirea Supremă (sau Buddhitatea). Fie ca eu să devin în lume un Tathāgata, egal cu inegalabilul. Fie ca Divinul să proclame⁵⁸ semnele⁵⁹ prin care să aflu perfecțiunea tuturor însușirilor bune ale unui tărâm-Buddha [și să îmi predea cum să fac să apară un asemenea tărâm]!”

[Divinul Buddha a continuat:] După aceasta, Ānanda, Tathāgata Lokesvararāja, Divinul⁶⁰, i-a vorbit astfel călugărului:

„- O călugăre, cunoști tu singur⁶¹ perfecțiunea tuturor însușirilor excelente și a calităților minunate ale unui tărâm-Buddha [și practicile pentru a face să apară unul]?”

[Bodhisattva Dharmakāra] i-a răspuns lui Tathāgata Lokesvararāja:

„- O Divinule, nu⁶², ci numai Divinul Tathāgata. Te rog explică-mi perfecțiunea calităților excelente și toate calitățile minunate ale tărâmurilor-Buddha ale celorlalți Tathāgatași, după auzirea cărora voi putea îndeplini fiecare dintre semnele lor⁶³!”

[*Divinul Buddha* a continuat:] Atunci, Ānanda, Tathāgata Lokeshvararāja, Buddha Perfect Trezit, cunoscând aspirația nobilă și înaltă a acelui călugăr, i-a predat timp de un kotī de ani⁶⁴ perfecțiunea⁶⁵ tuturor însușirilor excelente și ale calităților minunate ale tărâmurilor-Buddha aparținând⁶⁶ la optzeci și unu de sute de mii de niyuta de koti de Buddhași, împreună cu semnele⁶⁷, indicațiile și descrierile [lor], dorind binele, dorind beneficii, plin de compasiune, pentru ca să nu existe vreodată un sfârșit al tărâmurilor-Buddha, deoarece a generat o imensă compasiune pentru toate ființele⁶⁸. Durata vieții acelui Tathāgata a fost de patruzeci de ere (kalpa) [lungi]⁶⁹.

6. Concentrarea calităților maxime ale tuturor tărâmurilor-Buddha

[*Divinul Buddha* a continuat:] Atunci, O Ānanda, călugărul Dharmakāra, luând toate perfecțiunile tuturor calităților excelente și ale însușirilor minunate ale acelor tărâmurii-Buddha aparținând celor optzeci și unu de sute de mii de niyuta de koti de Buddhași, și dorind să le concentreze pe toate într-un singur tărâm-Buddha, a venerat cu capul picioarele Divinului Buddha Lokeshvararāja, l-a înconjurat cu venerație, mergând înspre dreapta⁷⁰, și a plecat din prezența acestui Divin.

Apoi, timp de cinci ere (kalpa) lungi, el a concentrat perfecțiunea tuturor calităților excelente și a însușirilor minunate ale tărâmurilor-Buddha, așa cum nu s-a mai făcut niciodată în cele zece direcții ale întregii lumi⁷¹, într-un mod neasemuit de excelent și de perfect, și a compus cea mai extraordinară rugăciune [de aspirație]⁷².

7. Bodhisattva Dharmakāra se întoarce la Tathāgata Lokeshvararāja

[*Divinul Buddha* a continuat:] Astfel, Ānanda, acel călugăr a concentrat în mintea sa o perfecțiune a unui tărâm-Buddha de optzeci și unu de ori mai nemăsurabil, mai nobil și mai extraordinar decât perfecțiunea tuturor celor optzeci și unu de sute de mii de niyuta de koti de tărâmurii-Buddha la un loc, tărâmurii care i-au fost descrise de către Divinul Tathāgata Lokeshvararāja. Și apoi,

mergând unde se afla Tathāgata, [călugărul Dharmakāra] i-a venerat picioarele cu capul, și a spus:

„- O Divinule, perfecțiunea tuturor calităților extraordinare și a însușirilor minunate a fost concentrată de către mine!”

După aceasta, Ānanda, Tathāgata Lokeshvararāja i-a spus călugărului:

„- Atunci expune, O Călugăre! Tathāgata permite asta! Acum este momentul potrivit, O Călugăre! Încântă și încurajează adunarea⁷³, produ bucurie, fă auzită vocea leului, pentru ca acum, și de acum încolo pentru totdeauna, Bodhisattvașii, ființele mărețe, auzind-o, să aducă la îndeplinire toate nenumăratele lor jurăminte mărețe!”

Atunci, Ānanda, călugărul Dharmakāra i-a vorbit astfel Divinului Buddha [Lokeshvararāja]:

„- Fie ca Divinul Tathāgata să mă asculte, să îmi asculte rugăciunile [de aspirație]⁷⁴ și [să asculte] cum, după ce voi fi obținut cea mai înaltă înțelepciune-cunoaștere (sau Trezire) perfectă, tărâmul meu de Buddha va fi [atunci] înzestrat cu toate calitățile extraordinare și însușirile minunate!”

8. Jurămintele despre Tărâmul Pur Sukhāvati

(vedeți Anexa 2 pentru varianta chineză a jurămintelor de mai jos)

[în continuare, călugărul Dharmakāra a rostit următoarele jurăminte:]

1. „O Divinule [Tathāgata Lokeshvararāja], dacă în tărâmul meu de Buddha ar fi să existe iaduri, lumi animale, tărâmurile cu fantome (Preta), sau cu Asurași⁷⁵, atunci fie ca eu să nu obțin (ating) cea mai înaltă Trezire Perfectă.⁷⁶

2. O Divinule, dacă în tărâmul meu de Buddha ființele care se nasc acolo ar fi să cadă din el în iaduri, în lumile animale, în tărâmurile cu fantome (Preta) sau cu Asurași, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.⁷⁷

3. O Divinule, dacă în tărâmul meu de Buddha ființele nu vor avea toate aceleași culoare, cea aurie, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

4. O Divinule, dacă în tărâmul meu de Buddha ar putea fi perceptibilă vreo diferență între zei și oameni, cu excepția ocaziilor în care ființele [obișnuite] enumeră și spun: „Aceștia sunt zei și aceștia oameni, dar numai în limbaj obișnuit și imperfect”, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.⁷⁸

5. O Divinule, dacă în tărâmul meu de Buddha ființele născute acolo nu vor avea [toate] cele mai înainte perfecțiuni (pāramitā) ale puterilor miraculoase și ale controlului, astfel încât, instantaneu, să poată păși peste cel puțin o sută de

mii de niyuta de koti de tărâmurii-Buddha⁷⁹, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

6. O Divinule, dacă în tărâmul meu de Buddha, ființele născute acolo nu vor avea toate capacitățile de a-și aminti nașterile anterioare, ca să își amintească cel puțin o sută de mii de niyuta de koti de ere (kalpa) [din trecut], atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

7. O Divinule, dacă în tărâmul meu de Buddha, ființele născute acolo nu vor obține toate [și imediat] „ochiul divin”⁸⁰, pentru a putea vedea cel puțin o sută de mii de niyuta de koti de lumi [și tărâmurii-Buddha], atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

8. O Divinule, dacă în tărâmul meu de Buddha, ființele născute acolo nu vor obține toate [și imediat] „urechea divină”⁸¹, pentru a putea auzi simultan buna Dharma [predată în] cel puțin o sută de mii de niyuta de koti de tărâmurii-Buddha, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

9. O Divinule, dacă în tărâmul meu de Buddha, ființele născute acolo nu vor avea toate „cunoașterea care pătrunde mintea”⁸², pentru a putea cunoaște cel puțin faptele și gândurile tuturor ființelor aflate în o sută de mii de niyuta de koti de tărâmurii-Buddha, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

10. O Divinule, dacă în tărâmul meu de Buddha, vreuna dintre ființele născute acolo și-ar forma vreoaică idee de proprietate (sau de „sine”), până și referitor la corpul ei⁸³, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

11. O Divinule, dacă în tărâmul meu de Buddha, ființele născute acolo nu vor fi toate ferm stabilite [în Adevăr, sau ireversibile]⁸⁴ până când vor atinge Mahāparinirvāṇa⁸⁵, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

12. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhitatea, dacă vreoaică ființă ar putea să numere Discipolii⁸⁶ din [Sangha mea din] tărâmul meu de Buddha, chiar dacă toate ființele dintr-un trichilocosmos, după ce vor fi devenit toate Pratyekabuddhași, i-ar număra timp de o sută de mii de niyuta de koti de ere (kalpa), atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

13. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhitatea, dacă lumina mea ar putea fi măsurată în vreun fel, chiar și luând ca unitate de măsură o sută de mii de niyuta de koti de tărâmurii-Buddha, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

14. O Divinule, în tărâmul meu de Buddha, dacă durata vieții ființelor născute acolo ar putea fi măsurată în vreun fel, cu excepția puterii aspirațiilor lor⁸⁷, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.⁸⁸

15. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhitatea, dacă măsura vieții mele ar fi limitată, chiar și luând drept unitate de măsură o sută de mii de niyuta de koti de ere (kalpa), atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

16. O Divinule, dacă în tărâmul meu de Buddha, pentru vreuna dintre ființele născute acolo ar exista chiar și noțiunea de „acțiune negativă”⁸⁹, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

17. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, dacă nenumărații și nemăsurabilii Divini Buddhași din nenumărate tărâmurii-Buddha nu îmi vor slăvi numele, dacă nu vor preda despre faima mea și dacă nu vor proclama laude la adresa mea, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.⁹⁰

18. O Divinule, după ce voi fi devenit un Buddha, nenumărate ființe care, în alte lumi⁹¹, și-au direcționat mintea către Cea Mai Perfectă Trezire⁹², îmi vor auzi numele și vor medita la mine⁹³ cu gânduri liniștite (sau nedistrase); dacă în momentul morții lor nu mă voi apropia de [fiecare dintre] ele înconjurat de o mare adunare de Discipoli și nu voi sta în fața lor, venerat de ele, pentru ca gândurile lor să nu fie tulburate, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

19. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, [nenumărate] ființe care mi-au auzit numele, din nemăsurabilele și nenumărabilele tărâmurii-Buddha [și lumi obișnuite]⁹⁴, își vor direcționa gândurile (sau mintea) pentru a se naște în tărâmul-Buddha al meu, iar pentru acest scop vor acumula merite; dacă vreuna dintre aceste ființe⁹⁵ nu se va naște în acel Tărâm Pur [al meu], [adică] până și ființele care au repetat de [numai] zece ori gândul⁹⁶, dar exceptând întotdeauna ființele care au comis una dintre [cele cinci] acțiuni extrem de grave⁹⁷ și pe cele care au cauzat împiedicarea sau batjocorirea bunei Dharma⁹⁸, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

20. O Divinule, dacă după ce voi fi atins Buddhaitatea, ființele care s-au născut în tărâmul-Buddha al meu nu vor fi toate legate de încă numai o singură naștere înainte de a obține cea mai înaltă Trezire Perfectă – dar exceptând întotdeauna rugăciunile (sau aspirațiile) speciale ale Bodhisattvașilor măreți care și-au pus armura⁹⁹, care doresc binele tuturor ființelor, care sunt devotați tuturor ființelor, care muncesc pentru ca toate ființele să atingă Nirvana, care doresc să realizeze activitățile de Bodhisattva în toate lumile, care doresc să îi servească pe toți Buddhașii și să conducă la cea mai înaltă Trezire Perfectă ființe numeroase ca firele de nisip din Gange, care sunt orientați către cea mai înaltă practică și sunt perfecți în practica lui Samantabhadra¹⁰⁰ – atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

21. O Divinule, dacă după ce voi fi atins Buddhaitatea, Bodhisattvașii care se vor naște¹⁰¹ în tărâmul meu de Buddha nu vor fi cu toții capabili ca, înainte de masa de dimineață, să se ducă în alte tărâmurii-Buddha pentru a venera multe sute de Buddhași, multe mii de Buddhași, multe sute de mii de Buddhași [... până la:] multe sute de nyiuta de koti de Buddhași, cu obiecte care oferă toate felurile de bucurii (sau plăceri rafinate), și aceasta prin puterea lui Buddha¹⁰², [și apoi să

se întoarce pentru masa de dimineață], atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

22. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, Bodhisattvașii din tărâmul meu de Buddha își vor dori să obțină următoarele: aur, argint, nestemate, perle, lapis lazuli, scoici, pietre prețioase, coral, cristale, agate, perle roșii, diamante [etc.] sau de orice alte nestemate¹⁰³; sau orice fel de parfumuri, flori, ghirlande, unguente, pudră înmiresmată, robe, umbrele, stegulețe, steaguri sau lămpi¹⁰⁴; sau orice fel de dans, cântec sau muzică; dacă asemenea daruri nu vor apărea [imediat] pentru ei, dacă nu vor fi generate imediat ce se vor fi gândit la ele, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

23. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, dacă toate ființele care vor fi născute în acel tărâm-Buddha al meu nu vor [putea] recita toată Dharma, cu o înțelepciune omniscentă¹⁰⁵, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

24. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, Bodhisattvașii din tărâmul-Buddha al meu vor gândi astfel: fie ca noi, rămânând în lume¹⁰⁶ să onorăm, să stimăm, să respectăm și să venerăm Divinii Buddhași din nenumăratele și nemăsurabilele tărâmurii-Buddha, cu robe, boluri de cerșit, paturi, scaune, gustări, medicamente, ustensile, flori, pulberi înmiresmate, lămpi, parfumuri, ghirlande, unguente, tămâi, pelerine, umbrele, stegulețe, steaguri, cu diferite feluri de dansuri, cântece și muzică, și cu ploii de nestemate; dacă toate acestea nu vor apărea imediat¹⁰⁷ ce Bodhisattvașii se gândesc la ele, și dacă Divinii Buddhași nu le vor accepta [ca ofrande], atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

25. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii născuți în tărâmul-Buddha al meu nu vor avea corpurile puternice ca vajra¹⁰⁸ lui Nārāyaṇa¹⁰⁹, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

26. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, dacă vreo ființă din tărâmul meu de Buddha ar [putea] vedea vreo limită a frumuseții podoabelor aceluia tărâm¹¹⁰, chiar și având ochiul divin, și ar [putea] cunoaște toate felurile sale frumuseți, spunând „Acest tărâm-Buddha are *atâta* frumusețe și *atâta* măreție”¹¹¹, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

27. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, dacă în tărâmul-Buddha al meu vreun Bodhisattva, chiar și dintre cei care au foarte puțin merit¹¹², nu ar putea vedea Copacul Trezirii¹¹³, care va avea o frumusețe extraordinară și cel puțin o sută de yojana¹¹⁴ în înălțime, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

28. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, dacă în tărâmul-Buddha al meu vreo ființă ar trebui să predea sau să învețe, adică dacă nu toate ființele ar avea cunoașterea (sau înțelepciunea) perfectă¹¹⁵, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

29. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, dacă tărâmul-Buddha al meu nu va fi atât de strălucitor încât să poată fi văzut din toate direcțiile din nemăsurabile, nenumărate, inconceptibile, incomparabile și imense¹¹⁶ tărâmurii-Buddha, la fel cum o față rotundă se vede [perfect clar] într-o oglindă rotundă extrem de lustruită, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

30. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, dacă în tărâmul-Buddha al meu nu vor exista [cel puțin] o sută de mii [de koti] de vase pline cu diferite parfumuri dulci, făcute din toate felurile de nestemate, mereu fumegând de la pudrele înmiresmate, potrivite pentru venerarea Bodhisattvașilor și Tathāgatașilor, și care vor pluti în aer dincolo de zei, de oameni și de toate lucrurile, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

31. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, dacă în tărâmul-Buddha al meu nu vor avea loc ploi de flori dulci din nestemate, care să cadă mereu, și dacă nu vor fi nori care să cânte melodii minunate, tot timpul, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

32. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, dacă ființele din tărâmul meu de Buddha, care vor fi vizibile în toată splendoarea în nemăsurabile, nenumărabile, inconceptibil și incomparabil [de multe] lumi, nu vor fi toate pline de plăcere (sau bucurie, sau beatitudine), mult mai mult decât zeii și oamenii¹¹⁷, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

33. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii, ființele mărețe din [nenumărabilele,] nemăsurabilele, inconceptibilele, incomparabilele și imensele¹¹⁸ tărâmurii-Buddha din toate direcțiile, după ce mi-au auzit numele, nu vor fi eliberați de naștere prin meritul apărut din acea auzire, și nu vor avea o cunoaștere foarte bună a mantrelor și a formulelor magice¹¹⁹, până când vor obține chiar Tronul Trezirii (sau Buddhaitatea), atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

34. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, dacă, după ce mi-a auzit numele, vreo femeie din nemăsurabilele, nenumărabilele, inconceptibilele și imensele tărâmurii-Buddha din toate direcțiile ar permite să apară neglijența¹²⁰, dacă nu își va îndrepta gândurile (sau mintea) către Trezirea Perfectă și dacă, atunci când va fi eliberată de nașteri nu va fi dezamăgită de natura feminină și dacă, fiind născută din nou, își va asuma tot natura feminină¹²¹ [deși nu va dori acest lucru], atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

35. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, [unii] Bodhisattvași din nemăsurabilele, nenumărabilele, inconceptibilele și imensele tărâmurii-Buddha din cele zece direcții vor decădea¹²²; după ce au decăzut, [mulți dintre ei] îmi vor auzi numele și mă vor venera cu prosternări și cu respect; dacă, în timp ce face activitățile de Bodhisattva, vreunul dintre aceștia nu va fi profund respectat de întreaga lume, inclusiv de zeii din ea, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

36. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, dacă [în Tărâmul meu Pur] vreun Bodhisattva ar trebui să facă munca de a-și vopsi, coase, spăla sau usca robele, și dacă vreunul dintre ei nu ar fi acoperit instantaneu de robe extraordinare făcute chiar atunci [n.t. când le dorește], fiindu-i oferite de către Tathāgata¹²³, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

37. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, dacă ființele care sunt născute în acel tărâm-Buddha [al meu] nu vor avea parte de o fericire ca cea a unui Venerabil Călugăr care este Eliberat de suferință (Arhat) și care sălășluiește în cea de-a treia Dhyāna¹²⁴, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

38. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii care sunt născuți în acel tărâm-Buddha al meu nu vor obține din feluriții copaci cu nestemate oricâte ornamente extraordinare doresc, și exact așa cum îmi doresc, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

39. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, dacă, după ce mi-au auzit numele, Bodhisattvașii născuți în alte tărâmurii-Buddha [sau lumi] ar suferi [vreodată] vreo diminuare în puterile simțurilor lor, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

40. O Divinule, după ce voi atins Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii [din alte lumi] care îmi vor auzi numele nu vor obține Samādhi numit „Suviḥaktavati”, în care Bodhisattvașii vor vedea, clipă după clipă, nemăsurabile, nenumărabile, inconceptibile, incomparabile și imense tărâmurii-Buddha minunate, și dacă acel Samādhi ar înceta între timp¹²⁵, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

41. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, [nenumărate] ființe din alte tărâmurii [decât al meu] îmi vor auzi numele; dacă prin cantitatea de merit care apare din această auzire nu vor obține nașterea într-o familie nobilă¹²⁶, până când ajung la Buddhaitate, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

42. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, [nenumărați] Bodhisattvași care vor trăi în alte tărâmurii-Buddha [decât al meu] îmi vor auzi numele; dacă toți aceștia, până când vor atinge Buddhaitatea datorită cantității de merit generată de această auzire [a numelui meu], nu vor obține acumulări [mari] de merit precum și bucuria și plăcerea (sau încântarea) datorate vieții lor de Bodhisattva, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

43. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii [din alte lumi] care îmi vor auzi numele nu vor obține Samādhi numit „Samantānugata”, în care Bodhisattvașii vor venera instantaneu și clipă după clipă, nemăsurabili, nenumărabili, inconceptibili, incomparabili și imenși Buddhași, și dacă acel Samādhi ar înceta înainte ca ei să ajungă pe Tronul Trezirii, atunci fie ca eu să nu obțin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

44. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, dacă ființele născute în acel tărâm-Buddha al meu nu vor auzi instantaneu învățătura din Dharma pe care îşi doresc să o audă, atunci fie ca eu să nu obţin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

45. O Divinule, după ce voi fi atins Buddhaitatea, dacă, după ce mi-au auzit numele, Bodhisattvaşii din tărâmul-Buddha al meu şi din celelalte tărâmurile s-ar mai întoarce vreodată de la Trezirea Perfectă, de neîntrecut, atunci fie ca eu să nu obţin cea mai înaltă Trezire Perfectă.

46. O Divinule, după ce voi fi atins Trezirea Perfectă şi voi fi devenit un Învăţător¹²⁷ [nenumăraţi] Bodhisattvaşi din tărâmurile-Buddha [din toate direcțiile] îmi vor auzi numele şi vor obține imediat, [datorită acestei auziri], primul, al doilea şi al treilea grad de realizare [a Realității]¹²⁸; dacă vreunul dintre ei se va mai întoarce vreodată dinspre Buddha, Dharma şi Sangha (sau dinspre Trezirea Perfectă), atunci fie ca eu să nu obţin cea mai înaltă Trezire Perfectă.”

9. Completări ale jurămintelor

[*Divinul Buddha* a continuat:] Ānanda, după ce a rostit aceste jurăminte (sau rugăciuni de aspirație), prin puterea Divinului Buddha [Lokesvararāja], *călugărul Dharmakāra* a spus următoarele versete:

1. „O Divinule, dacă nu îmi voi îndeplini jurămintele inegalabile [pe care le-am luat mai înainte], atunci O Prințule, O Cel mai bun dintre oameni, fie ca eu să nu fiu înzestrat cu cele zece puteri incomparabile¹²⁹, [și să nu fiu] demn de ofrande.

2. Dacă de acum încolo nu voi fi un măreț binefăcător, înzestrat cu multe și felurite însușiri formidabile și extraordinare, care va salva ființele de peste tot, timp de nenumărate kalpa, [care le va salva de] iaduri, de dureri și suferințe insuportabile, fie ca eu să nu devin un Rege al Comorilor¹³⁰.

3. Dacă, atunci când mă voi fi așezat pe Tronul Buddhității¹³¹, numele meu nu se va auzi imediat în toate cele zece direcții, în toate nenumăratele și nesfârșitele tărâmurile-Buddha, fără excepție, atunci fie să nu devin un Divin al Lumii¹³², înzestrat cu puteri.

4. Lipsit de dorințe, de pasiuni, de lăcomie, înzestrat cu înțelepciune, înfrânare și zel incomparabile, voi face activitățile [pentru care am jurat] și voi deveni un Învățător al lumii, înzestrat cu puteri.

5. Cu puterea mea divină¹³³ voi manifesta o lumină măreață, care va lumina toate incomparabilele și infinitele tărâmurile-Buddha din toate direcțiile, va liniști toate pasiunile, va împrăștiă întunericul celor trei otrăvuri (și al faptelor rele) și voi elibera ființele de suferință.

6. După ce am obținut ochiul măreț al înțelepciunii și am eliminat întunericul ignoranței, voi bloca toate căile rele și toate obstacolele, și voi conduce ființele către tărâmurile bune și către Trezirea Perfectă.

7. Când toate meritele au fost acumulate și toate activitățile au fost îndeplinite, lumina mea maiestuoasă, care va depăși orice splendoare, va radia în cele zece direcții, depășind complet strălucirea Soarelui și a Lunii, și strălucirea paradisurilor, a zeilor și a podoabelor lor.

8. Voi fi cel mai bun dintre oameni, comoara și refugiul tuturor celor care suferă, fără egal în nicio direcție¹³⁴. Voi deschide comoara Dharmei pentru toate ființele, și le voi înzestra pe toate cu comori de merit. Voi realiza infinite activități bune, și voi proclama Dharma cu vocea de leu a unui Buddha.

9. După ce voi fi venerat Jinași existenți-de-la-sine¹³⁵, acumulând prin aceasta rădăcini ale virtuții, atunci când toate jurămintele mele vor fi împlinite și înțelepciunea îmi va fi perfectă, voi fi suveranul puternic al Celor Trei Lumi¹³⁶.

10. La fel ca înțelepciunea ta neobstrucționată, O Divinule, care cunoaște cele trei feluri de Trezire din lume¹³⁷, și înțelepciunea mea va fi nelimitată și va pătrunde peste tot, luminând totul; fie ca înțelepciunea mea supremă să fie ca a ta, Conducător al Oamenilor!

11. O Divinule, dacă jurămintele mele vor fi împlinite¹³⁸, fie ca acest sistem de un miliard de lumi să se zguduie, și fie ca toți zeii din paradisuri să arunce o ploaie cu flori rare și minunate!”

[*Divinul Buddha* a continuat:] Imediat după aceea lumile s-au zguduit, din paradisuri a plouat cu flori minunate, sute de instrumente au răsunat în văzduh, în aer s-a împrăștiat pulbere de santal paradisiac dulce, și o voce s-a auzit: „Cu siguranță Tu vei fi un Buddha, Perfect Trezit!”¹³⁹

10. Activitățile realizate pentru îndeplinirea jurămintelor

[*Divinul Buddha* a continuat:] Ānanda, călugărul Dharmakāra, Bodhisattva, ființa măreață, avea această perfecțiune a aspirațiilor. Puțini Bodhisatvași au o asemenea perfecțiune a aspirațiilor. El a păstrat toate jurămintele, fără a eșua cu niciunul, ele fiind corecte și inegalabile în întreaga lume, și a aspirat intens să atingă Buddhitatea.

Apoi, Ānanda, după ce a recitat aceste jurăminte speciale în fața Divinului Buddha Lokeshvararāja, și în fața lumii incluzându-i pe zei, pe Māra¹⁴⁰ și pe Brāhman¹⁴¹, și în fața altor ființe, Śramaṇi¹⁴² și Brahmani¹⁴³, zei, oameni și Asurași, călugărul Dharmakāra s-a stabilit în atingerea acestor promisiuni¹⁴⁴. Și după ce a proclamat acea puritate a tărâmului-Buddha [pe care îl va crea], acea

măreție și excelență a [viitorului] tărâmul-Buddha [al său], [în continuare,] în timp ce realiza activitățile de Bodhisattva, el nu a avut și nu a generat nici măcar cel mai mic gând de dorință pasională, de rea voință sau de cruzime, pe durata a o sută de mii de niyuta de koti de ani, pe o durată nemăsurabilă, nenumărabilă, inconceptibilă, incomparabilă, fără măsură, imensă, inexprimabilă, [adică până când a atins Buddhitatea]. El nici măcar nu a conceput ideea¹⁴⁵ de dorință pasională, sau de rea voință, sau de cruzime, și nici ideea de formă, de sunet, de miros, de gust sau de atingere¹⁴⁶, și nici măcar ideea de „idee”¹⁴⁷. El a fost [mereu] blând, fermecător și plin de compasiune; să trăiești cu el era plăcut; el era agreabil, prietenos, mulțumit, cu puține dorințe, satisfăcut, retras¹⁴⁸, deloc malefic, deloc ignorant, deloc suspicios, deloc necinstit, deloc rău, deloc viclean sau înșelător, [ci era] mereu delicat, vorbea cu bunătate, era mereu zelos și hotărât să găsească pura Dharma¹⁴⁹ pentru a face bine tuturor ființelor, și sălășluia mereu într-o concentrare (samādhi) calmă. El a venerat [mereu] Tripla Nestemată¹⁵⁰, a arătat respect prietenilor [spirituali], învățătorilor și maestrilor, și a acumulat astfel mari cantități de merit; el era mereu înclinat către realizarea activităților de Bodhisattva, corect, blând, nu viclean, nu lingușitor, [ci] virtuos, un conducător care îi îndemna pe ceilalți să genereze toate dharmele bune¹⁵¹, sălășluind mereu în ideile de absență a semnelor, de absență a esenței (sau de vacuitate), de absență a scopurilor, și de absență (sau de non-apariție) a dharmelor¹⁵². În timp ce realiza activitățile unui Bodhisattva, el a evitat toată vorbirea care, atunci când este rostită, folosește la a face rău sieși, celorlalți, sau și sieși și celorlalți, și a folosit numai vorbirea care folosea la plăcerea și la binele său, al celorlalți, sau și al său și al celorlalți.

El era atât de înțelept încât, atunci când intra în regate, țări, capitale, orașe, orașele și sate, era mereu perfect reținut în ceea ce privește toate obiectele simțurilor.¹⁵³ Realizând fără întrerupere toate activitățile Bodhisattvașilor, el sălășluia (sau mergea¹⁵⁴) în cea mai înaltă perfecțiune a înțelepciunii (prajñāpāramitā), și îi îndemna și pe ceilalți să facă la fel. Și sălășluind (sau mergând) în cele mai înalte perfecțiuni (pāramitā) ale înțelepciunii, concentrării, vigorii, răbdării, moralității și generozității¹⁵⁵, îi îndemna și pe ceilalți să facă la fel. El a acumulat o cantitate de merit atât de imensă încât, oriunde se naștea, putea face să apară instantaneu sute de mii de niyuta de koti de comori.

În timp ce făcea aceste activități de Bodhisattva, el a stabilit pe Calea către Trezirea Perfectă nenumărate și nemăsurabile sute de mii de niyuta de koti de ființe, al căror număr este imposibil de rostit. El a onorat, stimat și venerat nemăsurabil și nenumărabil de mulți Buddhași, și i-a asistat în a obține orice produce plăcere, cum ar fi robele, bolurile de cerșit, divanele, scaunele, gustările, medicamentele și alte lucruri. Este imposibil de exprimat în cuvinte numărul de ocazii în care s-a născut în nobile familii de Brāhmani, Kṣatriya¹⁵⁶, miniștri, gospodari și comercianți bogați. Tot așa, s-a născut ca și conducător al

Jambudvīpei¹⁵⁷ [sau al altor lumi], ca Chakravartin¹⁵⁸, Lokapāla¹⁵⁹, Śakra¹⁶⁰, Vaśavartin¹⁶¹, Devarāja¹⁶² și Mahābrahman.

Atât de mulți Buddhași a onorat, a respectat, a stimat și a venerat, și pe atât de mulți i-a rugat să învârtă Roata Dharme¹⁶³, încât numărul lor este imposibil de aflat cu ajutorul cuvintelor. Prin aceasta, el a adunat atât de multe merite încât, în timp ce a realizat activitățile de Bodhisattva pe durata a nenumărate, inconceptibile, incomparabile, imense, nemăsurabile și inexprimabile koti de ere, din gura sa ieșea un miros dulce și mai mult decât paradisiac de lemn de santal. Din toți porii pielii sale ieșea un miros de lotus, și el era plăcut pentru toată lumea, grațios și frumos, și era complet înzestrat cu cea mai strălucitoare culoare. Corpul său era împodobit cu toate semnele și caracteristicile minunate și maiestuoase, iar din mâinile sale ieșeau toate felurile de podoabe, sub forma tuturor felurilor de robe și veșminte, a tuturor felurilor de flori, de pulberi aromate, de ghirlande, de unguente, de umbrele, de stegulețe și de steaguri, și sub forma muzicii cântate la felurite instrumente¹⁶⁴. Din mâinile sale mai ieșeau și toate felurile de alimente și mâncăruri, de băuturi, de dulcuri, tari și moi, și toate celelalte feluri de lucruri care oferă plăceri și bucurii. O Ānanda, după ce a realizat activitățile unui Bodhisattva, fără egal între oameni și zei, călugărul Dharmakāra a obținut stăpânirea și controlul asupra tuturor dharmelor.

11. Ārya Bodhisattva Dharmakāra a devenit Buddha Amitābha

După aceasta, *Venerabilul Ānanda* i s-a adresat Divinului Buddha astfel:

- O Divinule, acest Bodhisattva, acest călugăr Dharmakāra a obținut Trezirea Supremă, de nedepășit, această ființă măreață a plecat, a intrat în [Mahāpari]nirvāṇa, sau încă nu a atins Trezirea, sau trăiește acum ca Trezit, și sălășluiește, se întreține singur și predă Dharma?

Divinul Buddha a răspuns:

- O Ānanda, acel Tathāgata a apărut și nu a plecat [în Mahāparinirvāṇa]; acel Divin Tathāgata, după ce a obținut cea mai înaltă Trezire Perfectă¹⁶⁵ sălășluiește chiar acum, rămâne, se întreține singur și predă Dharma, în Vest, la o depărtare de o sută de mii de niyuta de koti de tărâmurii Buddha de această lume, în tărâmul-Buddha numit Sukhāvātī, fiind numit Amitābha, Tathāgata Divin și Perfect Trezit. El este înconjurat și venerat de nenumărați Bodhisattvași [și de nenumărați Śrāvakași¹⁶⁶], și a obținut perfecțiunea nelimitată a tărâmului său de Buddha¹⁶⁷.

12. Lumina lui Buddha Amitābha este efectiv infinită

[*Divinul Buddha* a continuat:] Lumina sa este nemăsurabilă; limita măsurii ei este imposibil de aflat, adică nu se poate afirma că el luminează *atât*¹⁶⁸ de multe sute, *atât* de multe mii, [...] *atât* de multe sute de mii de niyuta de koti de tărâmurii Buddha. Dar ca să scurtez această descriere, să considerăm¹⁶⁹ că o sută de mii de niyuta de koti de tărâmurii-Buddha, multe ca firele de nisip din Gange, sunt luminate mereu în direcția Est de lumina Divinului Buddha Amitābha. La fel, în fiecare dintre direcțiile Sud, Vest, Nord, Zenit și Nadir sunt luminate mereu de lumina Divinului Buddha Amitābha sute de mii de niyuta de koti de tărâmurii-Buddha, mai numeroase decât firele de nisip din Gange. Excepție fac [toți] Divinii Buddhași, care [nu sunt luminați ci], prin practica propriilor jurăminte anterioare, luminează lumea prin propria lor lumină, care este întinsă pe [...] multe sute de mii de niyuta de koti de kilometri¹⁷⁰.

O Ānanda, nu există nicio comparație prin care să poată fi înțeleasă întinderea luminii lui Tathāgata Amitābha. De aceea, O Ānanda, acel Tathāgata este numit Amitābha (care are lumină infinită), sau Amitaprabha (care are splendoare infinită), Amitaprabhāsa (care are strălucire infinită), Asamāptaprabha (a cărui lumină nu încetează niciodată), Asangataprabha (a cărui lumină nu este condiționată¹⁷¹), Prabhāsikhotsriṣṭaprabha (a cărui lumină apare din flăcări de lumină), Sadvīyamaniprabha (a cărui lumină este cea a nestematelor divine), Apratihatarasmirājabrabha (a cărui lumină are culoarea razelor nestingherite de nimic), Rājanīyaprabha (care are o lumină foarte frumoasă), Premanīyaprabha (care are o lumină minunată), Pramodanīyaprabha (care are o lumină încântătoare), Sangamanīyaprabha (care are o lumină atrăgătoare), Upoṣanīyaprabha (care are o lumină plăcută), Anibandhanīyaprabha (care are o lumină care nu poate fi oprită), Ativīyaprabha (care are o lumină extrem de puternică), Atulyaprabha (care are o lumină incomparabilă), Abhibhūyanarendrābhūtrayendraprabha (care are o lumină mai măreață decât a regilor oamenilor și a tuturor regilor din cele Trei Lumi), Srāntasañkayendusūryagihmīkaranaprabha (care are o lumină care domină [prin strălucire până și] Luna plină și Soarele), Abhibhūyalokapālasakrabrahmasuddhāvāsamaheśvarasarvadevagihmīkaranaprabha (care are o lumină care îi domină pe toți zeii, pe Maheśvara, pe zeii Suddhāvāsa, pe Brahman, pe Śakra și pe Lokapāla-și¹⁷²).

Splendoarea acestui Nobil (sau Ārya)¹⁷³ este pură, măreață, produce plăcere corporală, fericire a minții, produce încântare și bucurie pentru oameni și non-oameni (fantome), Kinnara-și¹⁷⁴, Mahoraga-și¹⁷⁵, Garuda-și¹⁷⁶, Gandharva-și¹⁷⁷, Yakṣa-și¹⁷⁸, Nāga-și¹⁷⁹, Asura-și¹⁸⁰ și Deva-și¹⁸¹, și produce plăcere ca cea simțită de Arhați.

Ānanda, Tathāgata¹⁸² ar putea vorbi timp de o kalpa despre activitatea lui Tathāgata Amitābha, începând cu lumina sa, și tot nu ar putea să ajungă să descrie complet virtuțile luminii lui Tathāgata Amitābha; de asemenea, nici nu i-ar scădea lui Tathāgata încrederea în sine¹⁸³. Și de ce? Pentru că ambele sunt nemăsurabile, nenumărabile, inconceptibile și nesfârșite: măreția calităților extraordinare ale luminii Divinului Tathāgata Amitābha și lumina de nedepășit a cunoașterii posedată de către Tathāgata¹⁸⁴.

13. Numărul de discipoli al lui Buddha Amitābha este infinit

[*Divinul Buddha* a continuat:] O Ānanda, adunarea de Ascultători¹⁸⁵ a lui Tathāgata Amitābha este nemăsurabilă, este imposibil să îi afli măsura, în așa fel încât să se poată spune că sunt *atâtea* koti de Ascultători, *atâtea* sute, mii, sute de mii, milioane, miliarde [etc.], *atâtea*¹⁸⁶ unități de măsură [de Ascultători], numite nemăsurabile, nenumărabile, nenumărate, incomparabile, inconceptibile.

De exemplu, dacă Venerabilul Maudgalyāyana ar vrea, acum că a obținut puterile miraculoase¹⁸⁷, ar putea număra¹⁸⁸ într-o zi și o noapte câte stele sunt în acest Univers¹⁸⁹. Dacă ar exista o sută de mii de niyuta de koti de asemenea oameni înzestrați cu puteri miraculoase [precum Venerabilul Maudgalyāyana] și nu ar face nimic altceva decât să numere doar primii¹⁹⁰ Ascultătorii lui Tathāgata Amitābha, timp de o sută de mii de niyuta de koti de ani, ei nu ar putea să numere nici a suta parte, nici a mia parte, nici a suta mia parte, și nici măcar o parte infimă¹⁹¹ dintre ei.

Tot așa, un om ar putea scoate dintr-un mare ocean care are optzeci și patru de mii de yojana lățime [și adâncime]¹⁹² o singură picătură de apă cu vârful ascuțit al unui fir de o sută de ori mai subțire decât un fir de păr obișnuit. Ce crezi, Ānanda, care ar fi mai mare, picătura de apă care a fost scoasă cu firul mai subțire de o sută de ori decât un fir de păr obișnuit, sau apa rămasă în marele ocean?

Ānanda a răspuns:

- Până și [o sferă cu diametrul de] o mie de yojana¹⁹³ ar fi doar o parte minusculă din acel mare ocean! Cu atât mai mult o picătură de apă care a fost scoasă cu firul mai subțire de o sută de ori decât un fir de păr obișnuit!

Divinul Buddha a spus:

- Exact atât de puțini au fost și primii Ascultători [ai lui Buddha Amitābha, față de câți sunt în prezent, la fel ca picătura infimă față de oceanul imens¹⁹⁴]. Și chiar dacă acei extrem de mulți călugări [de mai sus, ca Venerabilul Maudgalyāyana] ar număra timp de o sută de mii de niyuta de koti de ani, față de cantitatea de

apă rămasă în marele ocean va trebui să considerăm că nu au numărat nimic¹⁹⁵. Și asta e valabil cu atât mai mult în ceea ce privește a doua, a treia și celelalte adunări de Ascultători!¹⁹⁶ Așadar, numărul de Ascultători ai Divinului Buddha Amitābha este infinit și nelimitat, și [de aceea] are numele de „nemăsurabil și nenumărabil”.

14. Viața lui Buddha Amitābha este efectiv infinită

[*Divinul Buddha* a continuat:] O Ānanda, lungimea vieții Divinului Buddha Amitābha este nemăsurabilă, lungimea ei este imposibil de cunoscut. Nu putem spune [că durează] *atâtea* sute de ere (kalpa), *atâtea* mii de ere, *atâtea* sute de mii de ere, *atâtea* koti de ere, *atâtea* sute de koti de ere, *atâtea* mii de koti de ere, *atâtea* sute de mii de koti de ere, *atâtea* sute de mii de niyuta de koti de ere.¹⁹⁷

Așadar, Ānanda, măsura lungimii vieții lui Tathāgata Amitābha este într-adevăr nemăsurabilă. De aceea, Tathāgata Amitābha („care are lumină infinită”) este numit și Amitāyus („care are viață infinită”).

Și cum, în această lume există [noțiunea de eră și] convenția de a face cunoscută trecerea erelor¹⁹⁸, [spun că] au trecut zece ere (kalpa) de când Divinul Tathāgata Amitāyus a apărut și s-a trezit la cea mai înaltă Trezire Perfectă.

15. Sukhāvātī are numai ființe de tip uman (sau zeu)

[*Divinul Buddha* a continuat:] Ānanda, tărâmul numit Sukhāvātī, care aparține Divinului Buddha Amitābha, este prosper, bogat, fertil, minunat, oferă condiții foarte bune de trai, și este plin cu foarte mulți zei și oameni¹⁹⁹.

În acel tărâm nu există iaduri, nici lumi animale, nici tărâmurile ale fantomelor, nici hoarde de Asura-și, și nici nașteri la timpul nepotrivit²⁰⁰, iar în această lume [unde ne aflăm]²⁰¹ nu există asemenea nestemate ca cele din tărâmul [pur] Sukhāvātī.

16. Plantele din Sukhāvātī sunt extraordinare

[*Divinul Buddha* a continuat:] Ānanda, tărâmul Sukhāvātī este parfumat cu multe arome dulci și plăcute, plin de flori și de fructe, împodobit cu copaci²⁰² din nestemate, în care se așează multe feluri de stoluri de păsări cu voci minunate,

care au fost făcute²⁰³ de către Tathāgata [Amitābha]. Și, Ānanda, copacii din nestemate sunt din multe culori, din foarte multe culori, din multe sute de mii de culori. Există copaci cu nestemate, de culoare aurie, și făcuți din aur. Există copaci de culoare argintie, făcuți din argint. Există copaci de culoare azurie, făcuți din lapis lazuli. Există copaci de culoarea cristalului, făcuți din cristal. Există copaci de culoarea perlelor, făcuți din perle. Există copaci de culoare roșie, făcuți din agate roșii. Există copaci de culoarea diamantelor, făcuți din diamante.²⁰⁴

Unii copaci sunt făcuți din două substanțe prețioase, de exemplu din aur și din argint. Unii sunt făcuți din trei substanțe prețioase, de exemplu din aur, din argint și din lapis lazuli. Unii sunt făcuți din patru substanțe prețioase, de exemplu din aur, din argint, din lapis lazuli și din cristal. Unii sunt făcuți din cinci substanțe prețioase, de exemplu din aur, din argint, din lapis lazuli, din cristal și din perle. Unii sunt făcuți din șase substanțe prețioase, de exemplu din aur, din argint, din lapis lazuli, din cristal, din perle și din agate roșii. Unii sunt făcuți din șapte substanțe prețioase, de exemplu din aur, din argint, din lapis lazuli, din cristal, din perle, din agate roșii și din diamant.²⁰⁵

Și, Ānanda, la [unii] copaci făcuți din aur, florile, frunzele, crengile, ramurile, trunchiurile și rădăcinile sunt făcute din aur, iar fructele sunt făcute din argint. La [unii] copaci făcuți din argint, florile, frunzele, crengile, ramurile, trunchiurile și rădăcinile sunt făcute din argint, iar fructele sunt făcute din lapis lazuli. La [unii] copaci făcuți din lapis lazuli, florile, frunzele, crengile, ramurile, trunchiurile și rădăcinile sunt făcute din lapis lazuli, iar fructele sunt făcute din cristal. La [unii] copaci făcuți din cristal, florile, frunzele, crengile, ramurile, trunchiurile și rădăcinile sunt făcute din cristal, iar fructele sunt făcute din perle. La [unii] copaci făcuți din perle, florile, frunzele, crengile, ramurile, trunchiurile și rădăcinile sunt făcute din perle, iar fructele sunt făcute din agate roșii. La [unii] copaci făcuți din agate roșii, florile, frunzele, crengile, ramurile, trunchiurile și rădăcinile sunt făcute din agate roșii, iar fructele sunt făcute din diamant. La [unii] copaci făcuți din diamant, florile, frunzele, crengile, ramurile, trunchiurile și rădăcinile sunt făcute din diamant, iar fructele sunt făcute din aur.

La unii copaci, Ānanda, rădăcinile sunt făcute din aur, trunchiurile din argint, ramurile [mari] din lapis lazuli, crengile [mai mici] din cristal, frunzele din perle, florile din agate roșii, și fructele din diamant. La unii copaci, rădăcinile sunt făcute din argint, trunchiurile din lapis lazuli, ramurile din cristal, crengile din perle, frunzele din agate roșii, florile din diamant, și fructele din aur. La unii copaci, rădăcinile sunt făcute din lapis lazuli, trunchiurile din cristal, ramurile din perle, crengile din agate roșii, frunzele din diamant, florile din aur, și fructele din argint. La unii copaci, rădăcinile sunt făcute din cristal, trunchiurile din perle, ramurile din agate roșii, crengile din diamant, frunzele din aur, florile din argint, și fructele din lapis lazuli. La unii copaci, rădăcinile sunt făcute din perle, trunchiurile din agate roșii, ramurile din diamant, crengile din aur, frunzele din argint, florile din

lapis lazuli, și fructele din cristal. La unii copaci, rădăcinile sunt făcute din agate roșii, trunchiurile din diamant, ramurile din aur, crengile din argint, frunzele din lapis lazuli, florile din cristal, și fructele din perle. La unii copaci, rădăcinile sunt făcute din diamant, trunchiurile din aur, ramurile din argint, crengile din lapis lazuli, frunzele din cristal, florile din perle, și fructele din agate roșii. La unii copaci, rădăcinile sunt făcute din toate cele șapte substanțe prețioase, trunchiurile din toate cele șapte substanțe prețioase, ramurile din toate cele șapte substanțe prețioase, crengile din toate cele șapte substanțe prețioase, frunzele din toate cele șapte substanțe prețioase, florile din toate cele șapte substanțe prețioase, și fructele din toate cele șapte substanțe prețioase.

Ānanda, rădăcinile, trunchiurile, ramurile, crengile, frunzele, florile și fructele tuturor copacilor sunt [moi și] plăcute la atingere, și răspândesc arome minunate²⁰⁶. Iar atunci când acei copaci sunt mișcați de adieri, din ei apare un sunet dulce și încântător, care nu e niciodată obositor și niciodată neplăcut auzului. Ānanda, acel tărâm-Buddha este înconjurat mereu, în toate părțile, de asemenea copaci făcuți din cele șapte substanțe prețioase, de pâlcuri mari de bananieri [făcuți din cele șapte substanțe prețioase], de rânduri de palmieri făcuți din cele șapte substanțe prețioase, este complet înconjurat cu plase [decorative] din aur, și acoperit cu flori de lotus făcute din toate felurile de nestemate și de substanțe prețioase.

Acolo există flori de lotus²⁰⁷ [făcute din nestemate,] mari de o jumătate de yojana. Altele au circumferința mare de o yojana, și altele de două, trei, patru sau cinci yojana. Unele au chiar zece yojana în circumferință.

Și din fiecare lotus făcut din nestemate ies treizeci și șase de sute de mii de koti de raze de lumină. Și din fiecare rază de lumină ies treizeci și șase de sute de mii de koti de Buddhași, care au corpurile de culoarea aurului și cele treizeci și două de semne ale unei ființe mărețe, și care se duc și predau Dharma ființelor din nemăsurabile și nenumărabile lumi din direcția Est. La fel, în direcțiile Sud, Vest și Nord, și deasupra și dedesubt, în direcțiile punctelor cardinale și în direcțiile intermediare²⁰⁸, merg în nemăsurabile și nenumărabile lumi, și predau Dharma ființelor din întreaga Existență.

17. Sukhāvatī este neted și plăcut

[*Divinul Buddha* a continuat:] Și, Ānanda, în acel tărâm-Buddha nu există munți negri²⁰⁹ nicăieri, și nici munți din nestemate, și nici munți ca Sumeru, regele munților, nici munți Chakravāda și nici munți ca mării Chakravāda²¹⁰, regii munților. Acel tărâm-Buddha este plat peste tot²¹¹, minunat, ca palma unei mâini, cu regiuni pline de nestemate și cu comori de toate felurile. [În acel tărâm

nu există anotimpuri, ci este mereu plăcut, nici cald și nici rece, nu există nici vânturi, ci doar adieri plăcute, nu există nici oceane și nici mări, nici văi și nici prăpăstii. Însă, dacă cineva de acolo dorește, poate vedea și asemenea manifestări, prin puterea lui Buddha Amitābha.^{212]}

După aceasta, *Venerabilul Ānanda* i-a vorbit astfel Divinului:

- Dar, în acest caz, O Divinule, unde își găsesc locul zeii din alaiurile celor Patru Mari Regi [ai lumii²¹³], care sălășluiesc [în această lume] către poalele muntelui Sumeru, și unde își găsesc locul zeii din Trāyastriṃśā²¹⁴, care sălășluiesc [în această lume] pe vârful muntelui Sumeru [, dacă nu există niciun un munte și de aceea nici vreun Sumeru]?

Divinul Buddha a răspuns:

- Ce crezi, Ānanda, unde își găsesc locul celelalte ființe care în această lume sălășluiesc deasupra regelui munților, Sumeru, adică [în paradisurile] Yāmadeva, Tuṣita, Nirmānarati, Parinirmitavaśavartin, Brahmaṃpāriṣadya, Brahmaṃpurohita, Mahābrahmā, și până la Akaniṣṭhā²¹⁵ [, din moment ce nici în această lume acele paradisuri nu se sprijină pe Sumeru, ci se află deasupra lui, și nu au nevoie de el pentru a nu se prăbuși]?

Ānanda a răspuns:

- O Divinule, rezultatul acțiunilor și efectul acțiunilor (sau karmei) este inconceptibil²¹⁶.

Divinul Buddha a spus:

- Rezultatele acțiunilor și efectele acțiunilor (sau karmei) sunt inconceptibile, și așa sunt și lumile Buddhașilor [deși pentru Buddhași nu sunt dincolo de puterea lor de cunoaștere]. Prin puterea acțiunilor meritorii (sau virtuozitate), ființele [din paradisurile mai înalte din această lume, și de asemenea și din Sukhāvātī] sălășluiesc pe baza efectelor acelor acțiuni²¹⁷. De aceea există acele paradisuri, deși nu se sprijină pe [, și respectiv în Sukhāvātī nu există] un munte Sumeru.

Ānanda a spus:

- Nu am nicio îndoială despre asta, nicio diferență de părere, nicio ezitare. L-am întreb pe Tathāgata despre această chestiune numai pentru a distruge îndoielile, părerile diferite și ezitățile ființelor din viitor²¹⁸.

Divinul Buddha a răspuns:

- Da, Ānanda, asta și trebuie să faci²¹⁹.

18. Apele din Sukhāvātī sunt extraordinare

[*Divinul Buddha* a continuat:] Ānanda, în acel tărâm Sukhāvātī sunt multe feluri de iazuri; acolo sunt și iazuri²²⁰ imense, cu lățimea de o yojana; sunt și iazuri

mari de douăzeci, treizeci, patruzeci sau cincizeci de yojana, și adânci de până la doisprezece yojana. Toate aceste iazuri sunt încântătoare și conțin apă cu un miros plăcut și dulce; pe ele plutesc multe [bucete de] flori, împodobite cu diferite nestemate, și care produc sunete dulci, plăcute.

Și, Ānanda, ca din instrumente muzicale cu sute de mii de koti de componente, care emit muzică divină și sunt folosite de ființe extrem de pricepute, din acele iazuri iese un sunet încântător, un sunet profund, incognoscibil, incomprehensibil, clar, plăcut auzului, atingând mintea, minunat, dulce, încântător, niciodată obositor, niciodată dezagreabil, mereu plăcut de ascultat, ca și cum ar spune mereu „Nepermanent, pace, ne-real [, ne-produs]²²¹”. Ființele [din Sukhāvati] aud asemenea sunete.

Și, Ānanda, malurile acelor iazuri imense sunt pline cu copaci din nestemate, având felurite mirosuri [încântătoare], în care se află multe flori, frunze și crengi de toate felurile. Iar dacă ființele care se află pe malurile acelor iazuri doresc să realizeze activități pline de încântări paradisiace, după ce au pășit în ele, apa se ridică până la glezne; sau, dacă doresc, apa se ridică până la genunchii lor, până la șoldurile lor, până la piepturile lor, până la urechile lor. Și apar plăceri paradisiace. Atunci când ființele doresc ca apa să fie rece, este rece; când doresc ca ea să fie caldă, este caldă. Și dacă doresc să fie caldă și rece, este caldă și rece [în același timp], conform dorințelor lor.²²²

Acele iazuri sunt pline cu apă aromată cu cele mai minunate parfumuri²²³: de santal Uragasāra, de Tagara, de santal negru aromat Kālānusārin, de Agarus și de frunze de Tamāla (Tamālapattra) paradisiac. Ele sunt acoperite de flori de nufăr, și de flori paradisiace de Utpala, Padma (lotus), Kumuda și Pundarīka. Ele sunt inundate de sunete încântătoare făcute de păuni, vrăbiuțe, cuci, kunāla, sārīka, papagali, rațe, găște, stârci, cocori, lebede și de altele, și pline cu mici insule locuite de stoluri de păsări, [tot] create de către Tathāgata [Amitābha]. Ele sunt împodobite cu locuri pline de nestemate, cu vaduri din care este ușor de băut, sunt lipsite de noroi, și sunt acoperite cu praf de aur.

Atunci când ființele de acolo doresc ceva, gândindu-se ce fel de dorințe le-ar trebui îndeplinite, atunci exact acele dorințe le sunt îndeplinite, exact așa cum trebuie.

Ānanda, sunetul care iese din acea apă este încântător, și întregul tărâm-Buddha este bucurat de el. Iar dacă ființele care stau pe malurile iazurilor își doresc să nu audă acele sunete, atunci ele nu le vor auzi, chiar dacă au urechea divină. Și orice sunet dorește o ființă să audă, aude exact acel sunet încântător, de exemplu sunetele: Buddha, Dharma, Sangha²²⁴, Pāramitā²²⁵, Bhūmi²²⁶, Bala²²⁷, Vaisūradya²²⁸, Āvenikabuddhadharma²²⁹, Pratisamvit²³⁰, Sūnyatā²³¹, Animitta²³², Apranihita²³³, Anabhisamskara²³⁴, Agāta²³⁵, Anutpāda²³⁶, Abhāva²³⁷, Nirodha²³⁸; Śānta, Prasānta, și Upasānta²³⁹; Mahāmaitrī²⁴⁰, Mahākaruṇā²⁴¹, Mahāmuditā²⁴²

și Mahopekshā²⁴³; Anutpattikadharmakshānti²⁴⁴ și Abhiṣekabhūmipratilambha²⁴⁵.

Și auzind aceste sunete, toate ființele simt cea mai minunată încântare și plăcere, însoțite de renunțare, de absența pasiunilor, de pace, de încetare, de Dharma, și de o acumulare de merit care duce la Trezirea Perfectă.

Ānanda, în tărâmul Sukhāvātī nu există niciun sunet de fapte negative, de obstacole, de nenoroc, de suferință și de distrugere. Nu există nicăieri vreun sunet al durerii, și nu există acolo nici măcar sunetul non-percepției nici a plăcerii și nici a suferinței. Cu atât mai mult nu există nici sunetul de suferință [de orice fel]. De aceea, Ānanda, acel tărâm este numit foarte pe scurt Sukhāvātī, dar acest nume nu îl descrie complet. Ānanda, deși am putea lăuda până la sfârșitul acestei ere (kalpa) felurile cauze ale plăcerilor din tărâmul Sukhāvātī, ele nu ar fi nici pe departe enumerate complet.

19. Ființele din Sukhāvātī obțin instantaneu tot ce își doresc

[*Divinul Buddha* a continuat:] Ānanda, ființele care au fost, sunt și vor fi născute în tărâmul Sukhāvātī [au fost, sunt și] vor fi înzestrate cu forță, vigoare, înălțime, lățime, putere, acumulări de virtute și culori [minunate], cu îmbrăcăminte, podoabe, grădini, palate și pavilioane [minunate], cu plăceri [minunate] ale atingerilor, gusturilor, mirosurilor și sunetelor, și cu toate plăcerile și bucuriile, la fel ca zeii din paradisul Paranirmitavaśavartin²⁴⁶.

Ānanda, în tărâmul Sukhāvātī ființele nu mănâncă mâncare care constă din materie grosieră, din sosuri sau din melase; ci, orice mâncare ar dori, [apare imediat, spontan, conform dorințelor lor; ele o privesc și o miros, și] simt că au mâncat-o, și apoi simt încântare în corp și în minte. Ele nu au nevoie să și-o bage în gură.²⁴⁷ Ele simt că sunt satisfăcute. [Când se termină acea masă, totul dispare, și la următoarea masă apar, la fel, orice mâncăruri dorite.]

Și dacă, după ce sunt satisfăcute [de mâncare], ele își doresc diferite feluri de parfumuri, atunci întregul tărâm-Buddha este parfumat chiar cu acele parfumuri divine. Și oricine dorește să simtă (sau să perceapă) un asemenea parfum, îl simte imediat.

La fel, dacă doresc instrumente muzicale, steaguri, stegulețe, umbrele, robe, pulberi, unguente, ghirlande și prafuri aromate, atunci acel tărâm-Buddha manifestă asemenea lucruri. Dacă își doresc robe de diferite culori, sau de sute de mii de culori, atunci tărâmul-Buddha manifestă aceste robe extraordinare.²⁴⁸ Iar ființele se simt acoperite cu ele²⁴⁹.

Iar dacă doresc podoabe, de exemplu pentru cap, pentru urechi, pentru gât, pentru mâini sau pentru picioare, cum ar fi diademe, cercei, brățări, banderole,

coliere, lanțuri, bijuterii pentru urechi, sigilii, fire de aur, centuri, plase de aur, plase cu perle, plase cu nestemate, plase cu clopoței făcute din aur și din nestemate, atunci ființele văd tărâmul-Buddha manifestând [exact acele] podoabe, încununate de multe sute de mii de nestemate, așezate în copacii-ornament. Și [apoi] se percep ca fiind împodobite cu acele podoabe²⁵⁰.

Și dacă doresc un palat, având anumite culori și embleme, o anumită înălțime și lățime, împodobit cu o sută de mii de porți făcute din felurite nestemate, acoperit cu diverse flori paradisiace, plin cu canapele moi acoperite cu perne minunate, atunci în fața lor apare exact un asemenea palat. Și ființele [născute în Sukhāvātī] sălășluiesc în aceste palate încântătoare, se joacă acolo, se amuză, se plimbă, și sunt înconjurate de [câte] patruzeci și nouă de mii de Apsara²⁵¹.

20. Ființele din Sukhāvātī sunt de un singur fel

[Divinul Buddha a continuat:] În acel tărâm nu există nicio diferență între oameni și zei, decât atunci când se vorbește în vorbirea obișnuită, imperfectă, ignorantă, despre „oameni” și despre „zei”.

Ānanda, așa cum un om aparținând unei caste inferioare (un cerșetor), și lipsit de putere, atunci când este în fața unui rege puternic nu este nici luminos, nici cald, nici strălucitor, nici radiant și nici încrezător în sine, tot așa și Śakra, regele zeilor, nu este nici luminos, nici cald, nici strălucitor [, nici radiant și nici încrezător în sine] în fața zeilor din paradisul Parinirmitavaśavartin, în ceea ce privesc grădinile, palatele, hainele și podoabele sale, regatul său, perfecțiunea sa, puterile sale miraculoase, superioritatea sa [față de alți zei], și înțelegerea Dharmei. Ānanda, așa cum sunt aici [în acest sistem de lumi] zeii din paradisul Parinirmitavaśavartin, tot așa trebuie considerați și oamenii din tărâmul Sukhāvātī.²⁵²

21. Sukhāvātī este plin de flori miraculoase

[Divinul Buddha a continuat:] Ānanda, în tărâmul Sukhāvātī bat dimineața adieri în toate direcțiile [, nici prea lente nici prea rapide, nici prea reci și nici prea calde, ci mereu potrivite]. Ele scutură și mișcă numeroasele tulpini frumoase și grațioase ale copacilor făcuți din nestemate, care sunt parfumate cu arome paradisiace dulci, și nenumărate flori minunate, cu mirosuri încântătoare, cad pe marele pământ²⁵³, care este complet acoperit de nestemate. Acel tărâm-Buddha este împodobit cu aceste flori, peste tot, cu un strat gros de șapte stânjeni. Așa cum un om înțelept și priceput ar face un pat de flori pe sol, și l-ar nivela cu

ambele mâini [pentru a-l face] frumos și fermecător, tot așa și cu acele flori cu diferite mirosuri și culori manifestate în acel tărâm-Buddha peste tot, într-un strat gros de șapte stânjeni.²⁵⁴ Și aceste nenumărate flori sunt moi, plăcute la atingere, fiind precum Kākilindika²⁵⁵. Dacă cineva își așează piciorul pe ele, ele se scufundă zece centimetri; dacă își ridică piciorul, ele se ridică la loc [cei] zece centimetri. Atunci când trece vremea dimineții, acele flori dispar fără nicio urmă. Apoi acel tărâm-Buddha este din nou curat, plăcut, frumos, și fără flori care se ofilesc²⁵⁶. Mai târziu bat din nou adieri în toate direcțiile, și se scutură flori proaspete, ca mai înainte. La fel ca dimineața, așa este la miezul zilei, la apus, și în cele trei ceasuri ale nopții²⁵⁷. Iar ființele, dacă sunt atinse de aceste adieri care împrăștie parfumuri cu diferite arome, sunt fericite precum un călugăr care a atins Nirvana²⁵⁸.

22. Sukhāvātī nu este o lume, ci un tărâm

[*Divinul Buddha* a continuat:] Ānanda, în acel tărâm-Buddha nu se pomenește niciodată despre foc, Soare, Lună, planete, constelații și stele, și nici despre întuneric. Nu se pomenește nimic nici măcar despre zi și despre noapte, decât în învățăturile lui Tathāgata²⁵⁹. Și nici nu există vreo idee de proprietate.

23. Ploile din Sukhāvātī sunt minunate

[*Divinul Buddha* a continuat:] Ānanda, în tărâmul Sukhāvātī, la momentele potrivite, din norii plini de apă paradisiacă parfumată cad flori de toate culorile; plouă cu cele șapte [feluri de] nestemate paradisiace, cu pulbere de santal paradisiacă, cu umbrele, stegulețe și steaguri paradisiace. Și pe cer plutesc flori paradisiace de toate culorile, țesături protectoare, umbrele minunate, și toate felurile de podoabe paradisiace; se aud instrumente muzicale paradisiace, și dansează Apsara paradisiace.

24. Toate ființele din Sukhāvātī sunt Bodhisattvași ireversibili

[*Divinul Buddha* a continuat:] Ānanda, în acel tărâm-Buddha, toate ființele care s-au născut, se nasc și se vor naște sunt nedespărțite de Adevăr²⁶⁰, până când ating Nirvana [finală]. [Acolo] nu există nici loc pentru, și nici noțiune de

două categorii, cum ar fi „ființe despărțite de Adevăr” și „ființe nedespărțite de Adevăr”.

Din acest motiv, Ānanda, acea lume este numită [foarte] pe scurt Sukhāvātī, dar nu și pe larg. Chiar dacă am lăuda cauzele fericirii din Sukhāvātī până la sfârșitul acestei ere (kalpa), ar fi imposibil să le enumerăm pe toate.

25. Versete de laudă despre Buddha Amitābha și Sukhāvātī

Atunci, *Divinul Buddha* [Śākyamuni] a rostit următoarele versete:

[Aici textul original al Sutrei în limba sanscrită este foarte alterat, dar se poate înțelege totuși că în aceste versete au fost repetate o parte dintre însușirile extraordinare ale tărâmului Sukhāvātī, că s-a subliniat că nu se pot enumera în timp finit, și că până și meritul apărut din simpla auzire a numelui „Sukhāvātī” este mai mare decât orice altă binecuvântare din această lume; de asemenea, trebuie să avem încredere în Jina (Buddha), pentru a elimina îndoiala, prin convingere.]

(vedeți *Anexa 3* pentru traducerea lor din edițiile în limba chineză)

„Astfel, Ānanda, tărâmul Sukhāvātī este înzestrat cu însușiri și calități extraordinare nemăsurabile.”

26. Toți Buddhașii îl laudă pe Tathāgata Amitābha

[*Divinul Buddha* a continuat:] Ānanda, în toate cele zece direcții, în fiecare dintre ele, în toate tărâmurile-Buddha numeroase ca firele de nisip din fluviul Gange²⁶¹, Divinii Buddhași numeroși ca firele de nisip din fluviul Gange laudă numele Divinului Tathāgata Amitābha, predau despre faima sa, îi proclamă gloria și îi expun virtuțile. Și de ce? Pentru că toate ființele care aud²⁶² numele Divinului [Buddha] Amitābha, și după ce îl aud își ridică gândurile [n.t. la nașterea în Sukhāvātī și la Trezirea Perfectă] cu o dorință bucuroasă, chiar și numai o singură dată, nu se vor mai întoarce niciodată dinspre Trezirea Perfectă²⁶³.

27. Cum renaște în Sukhāvātī o ființă cu aspirații superioare

[*Divinul Buddha* a continuat:] Ānanda, pentru ființele care se gândesc din nou și din nou cu venerație la Tathāgata [Amitābha], și care generează [și prin aceasta] acumulări de merit mărețe și nemăsurabile [și le dedică pentru renașterea în Sukhāvātī], care își îndreaptă mințile (și gândurile) către Trezirea Perfectă, și care își doresc sincer să se nască în tărâmul Sukhāvātī, atunci când vine momentul morții lor, însuși Tathāgata Amitābha, Divinul Perfect Trezit, va apărea în fața ochilor lor, înconjurat de multe alaiuri de Venerabili, și venerat de ei. Atunci, aceste ființe, având gândurile pline de bucurie pentru că l-au văzut pe Divin, după ce vor muri, se vor naște în tărâmul Sukhāvātī.

Și cum poate orice fiu sau fiică de familie nobilă să îl vadă [cu propriii ochi] pe Tathāgata Amitābha? Acea ființă trebuie să își ridice mintea la cea mai înaltă Trezire Perfectă, trebuie să își îndrepte mintea cu perseverență și cu o dorință neșrămutată către tărâmul-Buddha [numit Sukhāvātī], și să își dedice acumulările de merit ale acțiunilor sale virtuozitate²⁶⁴ către a se naște acolo [, și atunci îl va vedea pe Tathāgata Amitābha în mod nemijlocit].

28. Cum renaște în Sukhāvātī o ființă cu aspirații medii

[*Divinul Buddha* a continuat:] Însă și pentru ființele care nu sunt prea interesate de Tathāgata Amitābha, și care nu și-au sporit cu vigoare acumularea de merit apărută din fapte virtuozitate, Tathāgata Amitābha, Divinul Perfect Trezit va apărea la momentul morții lor, în compania Venerabililor, la fel de mare, cu același aspect și având aceeași frumusețe, foarte asemănător [cu cazul anterior] și foarte asemănător [cu adevăratul Tathāgata Amitābha] însă [nu el însuși, ci] având o formă creată de gând (sau de minte). Însă și aceste ființe, prin starea care apare prin a percepe precis vederea lui Tathāgata [Amitābha], atunci când vor muri, se vor naște în același tărâm-Buddha [Sukhāvātī].

29. Cum renaște în Sukhāvātī o ființă cu aspirații inferioare

[*Divinul Buddha* a continuat:] Ānanda, ființele care meditează la Tathāgata [Amitābha] prin a-i dedica cele zece gânduri²⁶⁵, și care își îndreaptă dorința către acel tărâm-Buddha, și care vor simți satisfacție atunci când vor fi predate învățăturile profunde, și care nu vor cădea, nu vor dispera, nu vor eșua, ci vor medita la Tathāgata [Amitābha], fie chiar și printr-un singur gând, și își vor îndrepta dorința către acel tărâm-Buddha²⁶⁶, îl vor vedea și ele pe Tathāgata

Amitābha, [dar nu pe el însuși și nici ca viziune, ci] în vis, și se vor naște în tărâmul Sukhāvati, și nu se vor mai întoarce niciodată dinspre Trezirea Perfectă.

30. Buddhașii răspândesc învățăturile despre Sukhāvati

[*Divinul Buddha* a continuat:] Ānanda, după ce au văzut aceste cauze și aceste efecte²⁶⁷, Tathāgatașii din cele zece direcții, din nemăsurabilele și nenumărabilele lumi, îi slăvesc numele lui Tathāgata Amitābha, îi predică faima, și îi închină laude. Și, Ānanda, în acel tărâm-Buddha vin din toate direcțiile Bodhisattvași numeroși ca firele de nisip din Gange, se apropie de Tathāgata Amitābha pentru a-l vedea, pentru a se pleca în fața lui, pentru a-l venera, pentru a-i pune întrebări, pentru a vedea adunarea de Bodhisattvași, și nenumăratele feluri de perfecțiuni ale podoabelor și calităților excelente ale acelu tărâm-Buddha [Sukhāvati].

31. Bodhisattvașii îl venerază pe Buddha Amitābha, care invită toate ființele în Tărâmul Său, Sukhāvati

Atunci, *Divinul Buddha* [Śākyamuni], pentru a ilustra mai detaliat această chestiune, a recitat aceste versete:

(textul original în limba sanscrită este destul de alterat)

1. Din toate tărâmurile-Buddha din Est, numeroase ca firele de nisip din Gange, toți Bodhisattvașii vin să îl veneraze pe *Divinul Buddha Amitāyus*²⁶⁸;
2. Și, după ce au luat cu ei multe buchete de flori de diferite culori, încântătoare și cu mirosuri dulci, le presară peste cel mai bun dintre Conducătorii oamenilor, peste Amitāyus, venerat de oameni și de zei;
3. La fel, din toate tărâmurile-Buddha din Sud, din Vest și din Nord, vin toți Bodhisattvașii pentru a-l venera pe Buddha, pe *Divinul Amitāyus*;
4. Și după ce au luat cu ei multe buchete de flori de diferite culori, încântătoare și cu mirosuri dulci, le presară peste cel mai bun dintre Conducătorii oamenilor, peste Amitāyus, venerat de oameni și de zei;
5. Acești imens de mulți Bodhisattvași, după ce au venerat respectuos picioarele [Divinu]lui Amitaprabha²⁶⁹ și l-au înconjurat cu respect, spun: „O, tărâmul lui Buddha [Amitābha] strălucește minunat!”

6. Ei îl acoperă din nou cu buchete de flori, având mințile jubilante și o bucurie incomparabilă, și își proclamă dorințele în fața aceluia Divin: „Fie ca [și] tărâmurile noastre [de Buddha] să fie ca acesta!”

7. Ceea ce a fost presărat ca buchete de flori apare în forma unei umbrele care acoperă o sută de yojana, și minunatul tărâm strălucește și este frumos împodobit, iar florile acoperă întregul corp al lui Buddha [Amitābha].

8. Și ce fac acești Bodhisattvași după ce l-au venerat și onorat astfel? Ei rostesc încântați următorul discurs: „Beneficiile ființelor care au auzit numele celui mai bun dintre oameni sunt bine câștigate!”²⁷⁰

9. Și beneficiile obținute de noi sunt bine câștigate, pentru că am venit în acest tărâm-Buddha. Uitați cât de minunat este acest tărâm extraordinar [al compasiunii sau al prieteniei iubitoare] făcut de Învățător timp de o sută de mii de ere lungi!

10. Priviți, Divinul Buddha [Amitābha], care are o cantitate [infinită] din cele mai bune virtuți, strălucește înconjurat de Bodhisattvași! Splendoarea sa este nesfârșită, lumina sa este nesfârșită, viața sa este nesfârșită, și Sangha sa este nesfârșită!”

11. Iar Divinul Buddha Amitāyus zâmbește cu treizeci și șase de niyuta de koti de raze, care ies din gura sa și luminează miile de koti de tărâmurile-Buddha.

12. Toate razele, după ce s-au întors, se așează pe creștetul Divinului [Tathāgata Amitābha]; zeii și oamenii simt încântare, pentru că au văzut această lumină a Lui.

13. Și atunci se ridică fiul-lui-Buddha, glorios, însuși mărețul, extraordinarul și puternicul Avalokiteśvara, și spune: „O Divinule, care este motivul, care este cauza pentru care zâmbești, O Stăpân al Lumii?”

14. Te rog explică asta, pentru că tu cunoști Adevărul și acționezi plin de compasiune, Tu, salvatorul a nenumărate ființe. Toate ființele vor fi pline de gânduri bucuroase atunci când vor auzi discursul tău extraordinar și încântător!

15. Bodhisattvașii care au venit în Sukhāvātī din multe lumi, pentru a-l vedea pe Buddha, după ce au auzit cuvintele Tale și au generat marea bucurie, vor [putea] călători repede prin acest tărâm, pentru a-l cerceta.

16. Ființele născute în acest tărâm nobil vor obține imediat puterile miraculoase, ochiul divin și urechea divină, ele își vor aminti nașterile anterioare, și vor cunoaște cea mai înaltă înțelepciune.”

17. Atunci Buddha Amitāyus a predicat: „Aceasta a fost rugăciunea (sau aspirația) mea, ca ființele care au auzit în orice fel numele meu să meargă pentru totdeauna în tărâmul meu.

18. Această rugăciune (sau aspirație) extraordinară a fost îndeplinită, și ființele, care au ajuns repede (sau ușor) din multe lumi aici, în prezența mea, nu pleacă niciodată de aici, nici măcar pentru o singură naștere”²⁷¹.

19. Dacă un Bodhisattva își dorește ca tărâmul său să fie ca acesta, pentru ca și el să elibereze multe ființe, prin numele său, prin învățătura sa, prin a fi văzut,

20. [Atunci] el să meargă (sau să vină) repede²⁷², în tărâmul Sukhāvātī și, după ce a ajuns lângă [mine,] Amitaprabha, să venereze o mie de koti de Buddhași²⁷³.

21. După ce a venerat multe koti de Buddhași, după ce a fost în multe tărâmurii cu ajutorul puterilor miraculoase²⁷⁴, și după ce a realizat activitățile de venerare în prezența Buddhașilor, el se va întoarce în Sukhāvātī [în aceeași dimineață²⁷⁵].”

32. Copacul Trezirii din Sukhāvātī este extraordinar

[Divinul Buddha a continuat:] Ānanda, [în Sukhāvātī] există un Copac al Trezirii²⁷⁶ al lui Tathāgata Amitāyus, Divinul Perfect Trezit. Acel Copac al Trezirii este înalt de o mie de yojana, are petale, frunze și ramuri întinse pe opt sute de yojana, are o circumferință lângă rădăcină de cinci sute de yojana, are mereu frunze, flori și fructe²⁷⁷ de diferite culori, de multe sute de mii de culori, cu diferite [feluri de] frunze, diferite [feluri de] flori, diferite [feluri de] fructe, este împodobit cu multe ornamente minunate, strălucitor de la nestemate, strălucitor ca Luna, înfrumusețat cu nestemate prețioase [mai frumoase decât cele] de pe capul lui Śakra, presărat cu nestemate Cintāmaṇi (care îndeplinesc dorințele), frumos împodobit cu cele mai bune nestemate din oceane, mai mult decât paradisiace sau divine, legate cu fire din aur, împodobite cu sute de lanțuri de aur, cu ghirlande de nestemate, cu coliere, brățări, șiruri de perle roșii și albastre²⁷⁸, cu împletituri-leu, brâuri, buchete, șiruri de nestemate, și cu toate felurile de lucruri prețioase, este acoperit cu plase [ornamentale] cu clopoței, plase [ornamentale] cu toate felurile de nestemate, plase [ornamentale] cu perle și plase [ornamentale] din aur, este împodobit cu emblemele delfinului, cu Svastica²⁷⁹, cu Nandyāvarta²⁸⁰ și cu Luna, este împodobit cu plase [ornamentale] de nestemate și clopoței, și cu podoabe din aur și din toate felurile de nestemate, este de fapt împodobit conform dorințelor ființelor, indiferent care ar fi ele.

Ānanda, sunetul aceluia Copac al Trezirii, atunci când este mișcat de brize, ajunge în infinite tărâmurii și lumi. Ființele care aud sunetele produse de acest Copac al Trezirii nu vor avea nicio boală la urechi, până când vor atinge Buddhitatea²⁸¹. Și nenumăratele, nemăsuratele, inconceptibilele, incomparabilele, nemărginitele, imensele și inexprimabil [de multele] ființe care văd Copacul Trezirii nu vor avea nicio boală la ochi, până când vor atinge Buddhitatea. Ānanda, [imens de multele] ființe care simt mirosul aceluia Copac al Trezirii nu vor avea niciodată vreo boală la nas, până când vor atinge Buddhitatea. [Imens de multele] ființe care gustă fructele aceluia Copac al Trezirii

nu vor avea niciodată vreo boală la limbă, până când vor atinge Buddhaitatea. [Imens de multele] ființe care sunt luminate de acel Copac al Trezirii nu vor avea niciodată vreo boală a corpului, până când vor atinge Buddhaitatea. Ānanda, pentru [imens de multele] ființe care meditează conform Dharmei la acel Copac al Trezirii, din acel moment și până când vor atinge Buddhaitatea, mintea lor nu va fi niciodată perplexă. Și toate acele ființe, prin a vedea acel Copac al Trezirii, nu se vor întoarce niciodată de la cea mai înaltă Trezire. Și ele vor obține trei feluri de răbdare transcendentă, adică Ghoṣānugā (acceptarea verbală a non-apariției dharmelor), Anulomikī (acceptarea și conformarea la non-apariția dharmelor) și Anutpattikadharmakshānti (acceptarea răbdătoare a non-apariției dharmelor, adică acceptarea transcendentă, profundă, completă), [toate acestea] prin puterea aspirațiilor (sau a rugăciunilor) anterioare ale lui Tathāgata Amitāyus, prin ofrandele și ajutorul dat de el Jina-șilor anteriori, și prin a fi făcut [ființele însele] rugăciuni, aspirații (sau jurăminte) [, ofrande și prin a fi oferit ajutor Buddhașilor din trecut], cu scopul ca [jurămintele lor] să fie bine concepute și să fie bine îndeplinite, fără greșeli și fără eșecuri.

33. Tathāgata Amitābha asigură Buddhaitatea ființelor din Sukhāvātī

[Divinul Buddha a continuat:] Ānanda, Bodhisattvașii care s-au născut, care se nasc și care se vor naște acolo [au fost, vor fi și] mai sunt legați de numai o singură naștere²⁸², [cea] în care vor obține cea mai înaltă Trezire Perfectă. Excepție fac mereu puterile aspirațiilor (sau rugăciunilor)²⁸³, ca în cazul Bodhisattvașilor care predau cu voci de leu, care au îmbrăcat marea armură (a Dharmei, armura Bodhisattvașilor)²⁸⁴, care sunt devotați activității de a ajuta toate ființele să obțină Parinirvāṇa²⁸⁵.

34. Doi Ārya Bodhisattvași extraordinari din Sukhāvātī

[Divinul Buddha a continuat:] Ānanda, în acel tărâm-Buddha [, cei care sunt Śrāvaka (Ascultători) au o lumină de un stânjien²⁸⁶ iar] Bodhisattvașii au o lumină de o sută de mii de koti de yojana; excepție fac cei doi Bodhisattvași a căror lumină face ca acel tărâm să strălucească peste tot cu o splendoare eternă.

Atunci, Venerabilul Ānanda i-a spus Divinului:

- O Divinule, care sunt numele acestor doi Bodhisattvași, ființe mărețe?

Divinul Buddha a răspuns:

- Unul dintre ei este măreața ființă [Ārya] Bodhisattva Avalokiteśvara²⁸⁷, iar celălalt are numele de [Ārya Bodhisattva] Mahāsthāmaprāpta²⁸⁸. Și, Ānanda, aceștia doi s-au născut acolo după ce au părăsit această lume²⁸⁹.

35. Calitățile ființelor din Sukhāvātī sunt dincolo de descriere

[Divinul Buddha a continuat:] Ānanda, toți Bodhisattvașii care s-au născut în acel tărâm-Buddha sunt înzestrați cu cele treizeci și două de semne ale unei ființe mărețe²⁹⁰, au membre perfecte, sunt pricepuți în meditație și în înțelepciunea transcendentă (prajñā), pricepuți în toate felurile de înțelepciune, au organe [de simț] ascuțite și bine înfrânate²⁹¹, au organele de simț capabile de cunoaștere amănunțită și precisă, sunt lipsiți de răutate, au cele cinci feluri de puteri²⁹², sunt înzestrați cu răbdare, și au calități nesfârșite și nelimitate.

36. Ființele din Sukhāvātī au parte de toate condițiile extraordinare

[Divinul Buddha a continuat:] Ānanda, toți Bodhisattvașii care s-au născut²⁹³ în acel tărâm-Buddha nu sunt lipsiți de vederea Buddhașilor și nici în vreun pericol de a cădea, până când vor atinge Trezirea Perfectă²⁹⁴. Din acel moment [al nașterii în Sukhāvātī], niciodată nu își vor mai uita nașterile anterioare; excepție fac întotdeauna cei care sunt devotați locului în care au fost²⁹⁵, în timpul perturbărilor date de ere, și în timp ce predomină cele cinci feluri de pângăriri²⁹⁶, atunci când în lume apar Divini Buddhași, așa cum este în prezent apariția mea²⁹⁷.

37. Ființele din Sukhāvātī venerază zilnic nenumărați Buddhași

[Divinul Buddha a continuat:] O Ānanda, în timpul dimineții, toți Bodhisattvașii care s-au născut în acel tărâm-Buddha merg în alte tărâmurii și lumi, venerază multe sute de niyuta de koti de Buddhași, cât de mulți vor [să venereze], [și o fac] prin puterea și compasiunea lui Buddha [Amitābha].

Ei își doresc să îi venereze [pe Buddhași] în diferite feluri²⁹⁸, cu anumite flori, prafuri aromate, lămpi, arome, ghirlande, unguente, pulberi, robe, umbrele, stegulețe, steaguri, muzică, instrumente muzicale și concerte; și, imediat ce au conceput acestea, în mâinile lor apar exact acele obiecte [dorite], pentru orice fel de venerare. Și în timp ce realizează activitățile de venerare a acelor Divini

Buddhași, folosind acele obiecte, începând cu florile și terminând cu instrumentele muzicale, ei acumulează [o cantitate de] merit nemăsurabilă și nenumărabilă.

Dacă [, încă aflați în celelalte tărâmurii-Buddha,] ei își doresc [din nou] ca în mâinile lor să apară flori și buchete de flori, atunci în mâinile lor apar imediat [alte] flori și buchete de flori paradisiace de diferite culori, de multe culori, având diferite mirosuri. Ei presară din nou și din nou²⁹⁹ flori peste acei Divini Buddhași. Și atunci când cel mai mic dintre buchetele de flori este aruncat departe în sus, el apare pe cer ca o umbrelă mare cu o circumferință de zece yojana. Iar atunci când este aruncat al doilea [buket], primul nu cade³⁰⁰. Unele buchete de flori, după ce au fost aruncate în sus, devin umbrele mari de douăzeci de yojana. Altele devin umbrele din flori cu circumferințe de douăzeci, treizeci, cincizeci, [ș.a.m.d.], și până la o sută de mii de yojana.

După ce au venerat multe sute de mii de niyuta de koti de Divini Buddhași, și după ce au făcut să apară o cantitate măreață, nemăsurabilă și nenumărabilă de merit datorită [acestor] activități bune [de venerare], Bodhisattvașii simt o plăcere și o bucurie superioară, minunată, și obțin puterile superioare ale minții. Ei se întorc în aceeași dimineață în tărâmul Sukhāvātī, prin puterea³⁰¹ practicării aspirațiilor și rugăciunilor anterioare ale Divinului Tathāgata Amitāyus, datorită cantității [infinite a meritului apărut din] activități realizate [de către el] sub îndrumarea și în prezența Buddhașilor din trecut, datorită succesului complet în îndeplinirea tuturor aspirațiilor [sale] trecute, datorită perfecțiunii stării sale mentale.

38. Ființele din Sukhāvātī sunt perfect înțelepte

[Divinul Buddha a continuat:] O Ānanda, toate ființele care s-au născut în acel tărâm-Buddha recită [cu o înțelepciune perfectă] Dharma care este însoțită de omnisciență³⁰². Și pentru nicio ființă născută în acel tărâm-Buddha nu există absolut nicio idee de proprietate³⁰³.

Și³⁰⁴ toate ființele care umblă și se plimbă prin acel tărâm-Buddha nu simt nici plăcere și nici suferință; în timp ce pășesc ele nu au nicio dorință, și nici nu pășesc din vreo dorință³⁰⁵. Ele nu își focalizează atenția pe nicio ființă³⁰⁶. Pentru ființele care s-au născut în tărâmul Sukhāvātī nu există ideea de ceilalți, de sine, de inegalitate, de efort, de dispută, de opoziție sau de obstacol. Pline de viziune uniformă, cu o minte complet binevoitoare, cu o minte blândă, cu o minte grijulie, cu o minte afectuoasă, cu o minte folositoare, cu o minte liniștită și calmă, cu o minte fermă³⁰⁷, cu o minte fără înclinații, cu o minte neperturbată (sau netulburată), cu o minte ne-agitată, cu o minte (fixată pe) practica disciplinei

(sau Dharmei) și a înțelepciunii-cunoaștere perfectă transcendentă (prajñāpāramitā), fiind deja intrate în cunoașterea [directă] care este un suport ferm [și stabil] pentru toate gândurile³⁰⁸, vaste în înțelepciune precum un ocean, vaste în cunoaștere precum muntele Meru, bogat înzestrate cu imens de multe calități, încântându-se cu muzica Bodhyaṅga³⁰⁹, ele sunt complet devotate Dharmei lui Buddha. Ele văd limpede cu ochiul material; vederea ochiului lor divin ajunge peste tot, fără nicio opreliște; cu ochiul Dharmei văd și urmează pe deplin învățăturile despre Cale; cu ochiul înțelepciunii văd Adevărul, și ajung la celălalt mal; cu ochiul-Buddha³¹⁰ ele realizează complet natura dharmelor, iar cu înțelepciunea nestânjenită de nimic ele expun Dharma celorlalte ființe.

Și văzând cu o viziune uniformă cele trei Dhātu³¹¹, după ce și-au supus și și-au calmat mințile, înzestrate cu vederea cauzei [și a non-apariției] tuturor dharmelor, pricepute în explicația dharmelor, înzestrate cu puterea de a preda Dharma (sau Adevărul), pricepute în a lua și în a refuza³¹², pricepute în a conduce și a nu conduce, pricepute în a sta calme, ele, nefiind interesate de chestiunile lumești, simt o plăcere adevărată doar în chestiunile transcendente.

Ele sunt pricepute în examinarea tuturor dharmelor, familiarizate cu non-apariția și cu non-funcționarea (sau calmul) tuturor dharmelor, văzând și ceea ce nu poate fi văzut, nepurtând grija a nimic, neatașate de nimic, fără griji, fără suferințe, libere, fără revărsări³¹³, lipsite de impurități, cu un comportament ireproșabil, fără a se agăța de nimic, ele sunt orientate către adevărurile profunde, nu se scufundă [în ignoranță], sunt ridicate până la intrarea în cunoașterea unui Buddha (în Buddhitate), cea dificil de realizat, au obținut Calea singurului Vehicul³¹⁴, sunt eliberate de îndoieli, dincolo de domeniul întrebărilor, cunosc mințile (sau gândurile) celorlalți, și sunt eliberate de vederea vreunui sine.

Fiind elevate în cunoaștere [directă], ele sunt asemenea muntelui Sumeru; având mințile imperturbabile, ele sunt asemenea oceanului; ele depășesc lumina Soarelui și a Lunii prin lumina înțelepciunii și prin puritatea, strălucirea, albul orbitor și frumusețea realizării (sau cunoașterii) lor [directe]. Prin lumina și splendoarea lor, ele sunt de culoarea aurului topit; prin a îndura cu răbdare toate faptele bune și rele ale tuturor ființelor, ele sunt ca Pământul³¹⁵; prin a-și fi curățat și eliminat toate mizeriile relelor³¹⁶, ele sunt precum apa³¹⁷; prin a-și fi ars răul mândriei, ele sunt precum Regele Focului; prin a nu se agăța de nimic, ele sunt precum vântul; prin a pătrunde toate dharmele și prin a nu fi atașate de nimic, ele sunt precum spațiul; prin a nu fi murdărite de nimic din lume, ele sunt precum lotușii³¹⁸; prin a răspândi Dharma, prin a o predica ferm, ele sunt precum norii imenși din sezonul ploios³¹⁹; prin a revărsa întregul ocean al Dharmei, ele sunt precum o ploaie imensă; prin a înfrânge numeroase armate³²⁰, ele sunt asemenea taurilor; prin înfrânarea supremă a minților lor, ele sunt ca marii elefanți; prin a fi bine antrenate, sunt asemenea cailor de rasă; prin neînfricarea,

încrederea și eroismul lor, sunt asemenea leului, regele animalelor; prin a oferi protecție tuturor ființelor, ele sunt asemenea smochinului, regele copacilor³²¹; prin a nu fi clintite de niciun calomniator, ele sunt ca Sumeru, regele munților; prin a simți iubire binevoitoare nelimitată, ele sunt asemenea cerului; prin superioritatea lor, datorită stăpânirii³²² Dharmei, și prin acumularea lor de merit, ele sunt asemenea lui Brahmā; prin a nu sălășlui în ceea ce au acumulat, ele sunt asemenea păsărilor; prin a-și împrăștia³²³ toți calomniatorii, ele sunt precum Garuda, regele păsărilor; prin a nu fi potrivnice obținerii dharmelor profunde de către ființele obișnuite, ele sunt [rare] precum florile Uđumbara; [ele sunt] calme ca elefanții [maiestuoși], pentru că simțurile lor nu sunt nici incomplete și nici instabile; pricepute în decizii, sunt pline de mirosul dulce al răbdării; sunt fără invidie, pentru că nu tânjesc după fericirea altora; sunt înțelepte, datorită căutării Realității (sau Dharmei), niciodată obosite de discuții despre Dharma (sau Adevăr); prin valoarea lor, sunt asemenea prețiosului lapis-lazuli; prin cunoașterea (realizarea) lor sacră, sunt asemenea minelor cu nestemate; răsunând plăcut cu sunetul mării tobe a Dharmei, bătând marele gong al Dharmei, suflând în marea trompetă a Dharmei, ridicând marele steag al Dharmei, aprinzând marea torță a Dharmei, în căutarea înțelepciunii-cunoaștere (prajñā), nu sunt deloc ignorante, deloc proaste, ci fără greșeli, fără pasiuni, pure, rafinate, deloc lacome, dornice să dea, generoase, vrând să ofere daruri, deloc zgârcite în a oferi învățături și mâncare, deloc atașate, neînfricate, lipsite de dorințe, înțelepte, răbdătoare, viguroase și energice, modeste (deloc îngâmfate), ordonate și îngrijite, fără spaime, pline de cunoaștere [directă], fericite, cu care traiul este o plăcere, amabile, luminând lumea, eliberate de suferințe, lipsite de pete, ele au lăsat în urmă îndoielile, au cunoaștere [transcendentă] obținută în mod corect, sunt foarte pricepute în raționamente, au aspirații mărețe, deloc necinstite, deloc perverse; după ce au acumulat merite [imense] sub sute de mii de niyuta de koti de Buddhași, ele sunt eliberate de spinii mândriei, lipsite de iluzii, ură și dorințe³²⁴; sunt pure, devotate către ceea ce este pur, faimoase prin puterea lui Jina, ele sunt învățați ai lumii, elevate prin cunoașterea lor purificată, fii ai (fiice ale) lui Jina, înzestrate cu vigoarea minții, eroice, ferme, deloc egoiste, lipsite de defecte, inegalabile, lipsite de furie, calme (adunate), nobile, la locul lor, energice, având memorie, înțelegere și prudență; oferind armele cunoașterii, având puritate, ele sunt strălucitoare, lipsite de greșeli și de mizerii, sunt înzestrate cu amintiri, și sălășluiesc într-o cunoaștere calmă și limpede.

Pe scurt, O Ānanda, astfel sunt ființele (sau Bodhisattvași) din acel tărâm-Buddha. Dar dacă Tathagatași ar fi să le descrie complet, în detaliu, atunci pentru a descrie o parte infimă din calitățile și virtuțile lor [extraordnare] nu ar ajunge nici măcar o viață lungă de sute de mii de niyuta de koti de ere (kalpa). Și totuși nu ar avea loc nici vreo pierdere a încrederii în sine a lui Tathāgata. De ce? Pentru că, Ānanda, ambele sunt inconceptibile și incomparabile (sau infinite),

adică atât virtuțile acelor Bodhisattvași cât și lumina nedepășită a cunoașterii (sau realizării) lui Tathāgata.³²⁵

39. Buddha Śākyamuni oferă o viziune și un contact cu Sukhāvati

[*Divinul Buddha* a continuat:] Și acum, O Ānanda, ridică-te în picioare cu fața spre Vest și, după ce ai luat flori în mâini, fă o prosternare completă³²⁶. Acea este direcția în care sălășluiește Divinul Amitābha, Tathāgata Perfect Trezit, în care rămâne, se auto-întreține și predă Dharma, al cărui nume imaculat și pur, faimos în toate colțurile întregii lumi din toate cele zece direcții, este slăvit, lăudat și omagiat fără încetare de către Divinii Buddhași [din toate direcțiile], numeroși ca firele de nisip din fluviul Gange, prin a vorbi și a răspunde la întrebări, din nou și din nou.

După aceasta, *Venerabilul Ānanda* i-a spus Divinului Buddha:

- Îmi doresc, O Divinule, să îl văd pe Amitābha, Amitaprabha, Amitāyus, Tathāgata perfect și complet Trezit, și pe acei Bodhisattvași [din Sukhāvati], ființe mărețe, care au acumulări [imense] de merit adunate sub multe sute de mii de niyuta de koti de Buddhași!

În momentul în care aceste cuvinte au fost rostite de către Venerabilul Ānanda, Divinul Amitābha, Tathāgata Perfect Trezit, a făcut să îi iasă din palmă o rază de lumină care a luminat cu o minunată splendoare toate tărâmurile-Buddha. Și tot așa cum un ocean imens acoperă orice fel de munți negri, sau munți din nestemate, sau Meru, sau Mahameru, sau Mukilinda, sau Mahāmukilinda, sau Chakravāda, sau Mahāchakravāda, sau construcții, sau piloni, sau copaci, sau păduri, sau grădini, sau palate aparținând zeilor sau oamenilor, oriunde în [infinitele] tărâmurile-Buddha, toate lumile au fost inundate, pătrunse și luminate orbitor³²⁷ de lumina lui Tathāgata [Amitābha].

Și așa cum un om ar putea vedea [clar] un alt om aflat la o distanță de un stâjnen, atunci când Soarele este sus pe cer, tot așa călugării, călugărițele, laicii și laicele, zeii, Nāga-șii, Yakṣa-șii, Rākṣasa-șii, Gandharva-șii, Asura-șii, Garuda-șii, Kinnara-șii, Mahoraga-șii, fantomele și oamenii din această lume [prezenți la acest discurs al Divinului Buddha Śākyamuni] l-au văzut atunci pe Divinul Amitābha, Tathāgata Perfect Trezit, asemenea muntelui Sumeru, regele munților, înălțându-se deasupra tuturor ținuturilor, depășind totul în jur, strălucind, încălzind, radiind, aprins [în flăcări de lumină]; și au văzut și imensa adunare de Bodhisattvași, prin puterea și compasiunea lui Buddha, și din puritatea acelei lumini.

Și așa cum ar fi acest Pământ dacă ar fi acoperit complet cu apă, astfel încât să nu se vadă copaci, munți, insule, ierburi, tufișuri, plante, copaci mari, râuri,

prăpăstii, cascade [și așa mai departe], ci numai un mare Pământ care a devenit un mare ocean, tot așa în acel tărâm-Buddha [Sukhāvātī] nu exista³²⁸ niciun semn (sau caracteristică sesizabilă) [în afară de faptul că Ascultătorii (Śrāvaka) emană lumină pe o distanță de un stâjen și Bodhisattvașii emană lumină pe o sută de mii de koti de yojana³²⁹]. Și Divinul Amitābha, Tathāgata Perfect Trezit, dominând [cu măreția sa infinită] întreaga adunare de Ascultători și întreaga adunare de Bodhisattvași, a fost vizibil, luminând în toate direcțiile [și locurile].

Atunci Bodhisattvașii [, Śrāvaka-șii, zeii și oamenii³³⁰] din tărâmul Sukhāvātī au văzut această lume Sahā³³¹ și pe Divinul Buddha Śākyamuni, Tathāgata Perfect și Complet Trezit, predând Dharma, și înconjurat de o comunitate sfântă de călugări.

40. Adunarea poate vedea multe detalii din Sukhāvātī

Atunci, *Divinul Buddha [Śākyamuni]* i s-a adresat lui Bodhisattva Ajita (sau Maitreya)³³², ființa măreață, și a spus:

- O Ajita, vezi perfecțiunea mulțimii de podoabe și virtuți din acel tărâm-Buddha? Și vezi deasupra, în cer, parcuri fermecătoare, grădini fermecătoare, iazuri fermecătoare și lacuri minunate, presărate cu lotuși, cu flori Utpala, Kumuda și Pundarīka? Și dedesubt [, sub Sukhāvātī], de la pământ și până la Locul Pur Akaniṣṭa, vezi suprafața cerului acoperită cu flori, împodobită cu cununi de flori, strălucind în șir pe numeroase colonade din nestemate, vizitate de stoluri de toate felurile de păsări create de către Tathāgata [Amitābha]?

[Ārya Bodhisattva] Ajita a răspuns:

- Da, O Divinule.

Divinul Buddha a întrebat:

- O Ajita, vezi acolo stolurile de păsări nemuritoare, care fac întregul tărâm-Buddha [Sukhāvātī] să răsune cu vocea lui Buddha [Amitābha], pentru ca acei Bodhisattvași să mediteze mereu la Buddha?

[Ārya Bodhisattva] Ajita a răspuns:

- Da, O Divinule.

Divinul Buddha a întrebat:

- O Ajita, vezi ființele care au intrat în palatele care se întind pe mai mult de o sută de mii de yojana pe cer, cum se plimbă respectuos (sau cu venerație)?

[Ārya Bodhisattva] Ajita a răspuns:

- Da, O Divinule.

Divinul Buddha a întrebat:

- Ce crezi, O Ajita, este vreo diferență³³³ [aparentă] între zeii numiți Paranirmita-vaśavartin³³⁴ și oamenii din tărâmul Sukhāvātī?³³⁵

[*Ārya Bodhisattva*] *Ajita* a răspuns:

- O Divinule, nu văd nicio diferență, pentru că oamenii din tărâmul Sukhāvātī sunt înzestrați cu imense puteri extraordinare!

Divinul Buddha a întrebat:

- O *Ajita*, vezi oamenii care sălășluiesc în [palatele din] potirele (sau cupele) închise ale florilor extraordinare de lotus din tărâmul Sukhāvātī?

[*Ārya Bodhisattva*] *Ajita* a răspuns:

- Așa cum zeii numiți Trāyastriṃśa³³⁶ sau Yāma, după ce au intrat în palate de cincizeci, sau de o sută, sau de cinci sute de yojana înălțime, se joacă, se distrează sau se plimbă, exact la fel, O Divinule, îi văd pe acei oameni sălășluind [și făcând la fel] în [palate minunate din] potirele închise ale florilor extraordinare de lotus din tărâmul Sukhāvātī.

41. Cum renasc în Sukhāvātī ființele cu și fără încredere în Buddha Amitābha

[*Ārya Bodhisattva*] *Ajita* a întrebat:

- O Divinule, mai văd și ființe care, fiind născute în mod miraculos³³⁷, apar stând în poziția [numită] postura-lotus, cu picioarele încrucișate. O Divinule, care este cauza, care este motivul pentru care unele ființe sălășluiesc în cupele închise ale florilor și altele, fiind născute în mod miraculos, apar [direct] șezând cu picioarele încrucișate în florile de lotus?

Divinul Buddha a răspuns:

- O *Ajita*, ființele care, trăind în alte tărâmurii-Buddha [și în alte lumi], au îndoieli în ceea ce privește nașterea în tărâmul Sukhāvātī, și adună o cantitate de merit cu acel gând [de îndoială], [odată născute în Sukhāvātī ele] sălășluiesc în [palate aflate în] cupele închise ale florilor. Din contră, ființele care, pline de credință-încredere, și lipsite de îndoieli, adună o cantitate de merit pentru a fi născute în tărâmul Sukhāvātī și înțeleg, cred, au încredere și își doresc să obțină cunoașterea [sau Trezirea] perfectă a Divinilor Buddhași, ele, fiind născute în mod miraculos, apar [direct] șezând cu picioarele încrucișate în florile de lotus [și având toate puterile și caracteristicile ființelor din Sukhāvātī]. Acești Bodhisattvași [din al doilea caz], ființe mărețe care, atunci când trăiesc în alte tărâmurii-Buddha [și în alte lumi], își ridică mintea (sau gândurile) pentru a-l vedea pe Divinul Amitābha, Tathāgata Perfect Trezit, și care nu au niciodată vreo îndoială, care își doresc să obțină cunoașterea [sau Trezirea] perfectă a unui Buddha și acumulează merite pentru aceasta, fiind născuți în mod miraculos [în Sukhāvātī] și apărând³³⁸ [direct așezați] cu picioarele încrucișate, într-o clipă ei

au corpurile [și mințile] la fel ca cele ale altor ființe care s-au născut [în Sukhāvātī] cu mult timp înainte.

Vezi, O Ajita, înțelepciunea extraordinară, nemăsurată, fără cusur și nelimitată, și anume că pentru propriul lor bine³³⁹ [ființele din prima categorie] sunt lipsite timp de cinci sute de ani de vederea Buddhașilor³⁴⁰, de vederea Bodhisattvașilor, de auzirea Dharmei, de vorbirea (cu alte ființe) despre Dharma, și astfel de a acumula o cantitate de merit [, deoarece nu pot încă realiza adevărul]³⁴¹; ele sunt într-adevăr private de obținerea cu succes a tuturor acumulărilor de merit, și aceasta pentru că și-au format idei pătate de îndoială.

O Ajita, să zicem că ar exista o închisoare aparținând unui rege Kṣatriya³⁴², complet acoperită pe interior cu aur și cu lapis lazuli, în care sunt puse perne [moi], ghirlande, cununi și împletituri [din flori], care are baldachine de toate felurile și culorile, acoperite cu perne din mătase, presărate cu diferite flori și diferiți muguri, înmiresmate cu miroaturi extraordinare, împodobită cu bolte, curți, ferestre, turnuri, șeminee și terase, acoperită cu plase cu clopoței făcute din cele șapte feluri de substanțe prețioase, având patru laturi, patru piloni, patru uși și patru scări; și, după ce a fost aruncat în acea închisoare datorită unei fapte rele, fiul regelui se află acolo, legat cu un lanț făcut din aur Gāmbūnada.

Să zicem că ar exista o canapea pregătită pentru el, acoperită cu multe stoffe cu lână, acoperită cu bumbac și cu perne din pene, având cuverturi [din] Kālinga, și covoare, și pături, roșii pe ambele părți, frumoase și fermecătoare. Așadar, [prințul] poate sta [foarte confortabil] pe ele, și se poate odihni [foarte bine]. Și să zicem că i se poate aduce multă mâncare și băutură, de diferite feluri, pură și bine pregătită. Ce crezi, O Ajita, [din aceste cauze enumerate mai înainte] plăcerile aceluia prinț ar [putea] fi mari?

[Ārya Bodhisattva] Ajita a răspuns:

- Da, ele ar [putea] fi foarte mari, O Divinule!

Divinul Buddha a spus:

- [Totuși,] ce crezi O Ajita, [prințul] ar gusta măcar acea mâncare, sau ar băga-o în seamă, sau ar simți vreo satisfacție datorită ei?

[Ārya Bodhisattva] Ajita a răspuns:

- Nu, O Divinule! Dimpotrivă, încă de atunci când a fost izgonit de către rege și aruncat în închisoare, nu și-ar dori decât eliberarea din ea. El ar căuta [ajutorul] nobililor, prinților, miniștrilor, femeilor, negustorilor bogați, vârstnicilor, gospodarilor și stăpânilor de castele, sau al oricărei persoane care ar putea să îl ajute să se elibereze din acea închisoare. Mai mult, O Divinule, în acea închisoare prințul nu va simți nicio plăcere, și el nici va fi eliberat din ea până când regele nu hotărăște că a sosit momentul eliberării³⁴³.

Divinul Buddha a spus:

- O Ajita, tot așa este și cu ființele (inclusiv Bodhisattvași) care, după ce au căzut în îndoială, adună o acumulare de merit, însă se îndoiesc de Trezirea [și

cunoașterea] lui Buddha [Amitābha]. Ele se nasc în tărâmul Sukhāvātī, prin auzirea numelui lui Buddha [Amitābha] și prin calmul liniștit al minții³⁴⁴; totuși, ele nu apar născute în mod miraculos, direct șezând cu picioarele încrucișate în florile de lotus, ci sălășluiesc [pentru început] numai în cupele închise ale florilor de lotus, în palate și în grădini minunate. Nu există nicio [activitate biologică precum] excreția, sau flegma, sau mucusii, nu există absolut nimic dezagreabil pentru minte. Însă, timp de cinci sute de ani, ele sunt private de a vedea Buddhașii, de a auzi Dharma, de a vedea Bodhisattvașii, de a vorbi și de a se convinge despre Dharma, de (a aduna) vreo (nouă) cantitate de merit și de a practica Dharma. Mai mult, ele nu se bucură și nici nu simt (percep) satisfacții.

Însă atunci când acele ființe își dau seama de greșelile lor și le regretă³⁴⁵, ele pot pleca din acele palate din potirurile florilor și pot ieși în Sukhāvātī, pot merge la Buddha Amitābha, și [tranziția lor fiind încheiată,] pot continua să sălășluiască în Sukhāvātī la fel ca celelalte ființe de acolo, având aceleași caracteristici ca și ele.

Vezi, O Ajita, pe durata celor cinci sute de ani ar putea să aibă loc foarte multe venerări a multe sute de mii de niyuta de koti de Buddhași, și să se realizeze acumularea unei cantități imense, nenumărabile și nemăsurabile de merit. Însă ele împiedică toate acestea, datorită defectului îndoielii. Uite, O Ajita, la ce pagube duce îndoiala Bodhisattvașilor!³⁴⁶

O Ajita, Bodhisattvașii (și ființele) care, fără a se îndoii, și-au ridicat repede mințile (sau gândurile) către Trezirea Perfectă, pentru a obține puterea de a oferi fericire și bine tuturor ființelor, trebuie să își dedice meritele scopului de a se naște în tărâmul Sukhāvātī, unde sălășluiește Divinul Amitābha, Tathāgata Perfect Trezit.

42. Numeroase ființe au renăscut în Sukhāvātī chiar în acea perioadă

După aceste cuvinte, [*Ārya Bodhisattva*] Ajita i-a spus Divinului Buddha Śākyamuni:

- O Divinule, Bodhisattvașii (sau ființele) care au plecat din această lume³⁴⁷, sau de lângă alți Divini Buddha³⁴⁸ [dorind să renască în Sukhāvātī], se vor naște acolo?

Divinul Buddha a răspuns:

- Da, O Ajita! Șaptezeci și două de mii de niyuta de koti de Bodhisattvași care au adunat acumulări de merit sub multe sute de mii de niyuta de koti de Buddhași au plecat din această lume și se vor naște în Sukhāvātī [unde vor deveni instantaneu] Bodhisattvași ireversibili, care nu se vor mai întoarce [de la Trezirea

Perfectă]. De asemenea, și un număr cu mult mai mare de Bodhisattvași cu acumulări mai mici de merit [vor renaște în Sukhāvātī]. [Și nu doar aceștia vor renaște în Sukhāvātī, ci și mulți, mulți alții, cum ar fi:]

1. O mie opt sute de koti de Bodhisattvași din locul unde se află Tathāgata Duṣprasaha se vor naște în tărâmul Sukhāvātī.

2. În Est trăiește un Tathāgata numit Ratnakara. Din acea lume, nouăzeci de koti de Bodhisattvași se vor naște în tărâmul Sukhāvātī.

3. Treizeci și doi de koti de Bodhisattvași din locul unde se află Tathāgata Jotiṣprabha se vor naște în tărâmul Sukhāvātī.

4. Douăzeci și cinci de koti de Bodhisattvași din locul unde se află Tathāgata Amitaprabha³⁴⁹ se vor naște în tărâmul Sukhāvātī.

5. Șaizeci de koti de Bodhisattvași din locul unde se află Tathāgata Lokapradipa se vor naște în tărâmul Sukhāvātī.

6. Șaizeci și patru de koti de Bodhisattvași din locul unde se află Tathāgata Nāgābhīhū se vor naște în tărâmul Sukhāvātī.

7. Douăzeci și cinci de koti de Bodhisattvași din locul unde se află Tathāgata Viragaprabha se vor naște în tărâmul Sukhāvātī.

8. Șaisprezece koti de Bodhisattvași din locul unde se află Tathāgata Simha (Leu) se vor naște în tărâmul Sukhāvātī.

9. Optsprezece mii de Bodhisattvași din locul unde se află [alt] Tathāgata [numit] Simha se vor naște în tărâmul Sukhāvātī.

10. Optzeci și unu de koti de Bodhisattvași din locul unde se află Tathāgata Srikuta se vor naște în tărâmul Sukhāvātī.

11. Zece niyuta de koti de Bodhisattvași din locul unde se află Tathāgata Narendraraja se vor naște în tărâmul Sukhāvātī.

12. Doisprezece mii de Bodhisattvași din locul unde se află Tathāgata Balābhigña se vor naște în tărâmul Sukhāvātī.

13. Douăzeci și cinci de koti de Bodhisattvași din locul unde se află Tathāgata Puṣpadhvaga, care sunt toți ireversibili și care au o înțelepciune de neegalat, care au adus ofrande unui număr incalculabil de Buddhași, și care în șapte zile pot asimila și realiza învățăturile despre Dharma care pot fi asimilate și realizate [în mod obișnuit] de către măreții Bodhisattva numai într-o sută de mii de koti de ere, se vor naște în tărâmul Sukhāvātī.

14. Douăsprezece koti de Bodhisattvași din locul unde se află Tathāgata Gvalanādhipati se vor naște în tărâmul Sukhāvātī.

15. Din locul unde se află Tathāgata Vaisāradya-prāpta, șaizeci și nouă de koti de Bodhisattvași se vor naște în tărâmul Sukhāvātī, pentru a-l vedea pe Divinul Tathāgata Amitābha, pentru a-l venera, pentru a-i pune întrebări și pentru a-i cere sfaturi.

O Ajita, aș putea proclama (sau enumera) timp de un niyuta de koti de ere numele Tathāgatașilor de la care pleacă Bodhisattvași pentru a-l vedea pe

Tathāgata Amitābha în tărâmul Sukhāvātī, pentru a se pleca în fața lui și pentru a-l venera, și tot nu i-aș putea numi pe toți.

43. Învățătura despre Buddha Amitābha este cea mai prețioasă

O Ajita, vezi ce câștiguri [imense și] ușoare sunt obținute de ființele care [au auzit, aud și] vor auzi numele lui Tathāgata Amitābha, Perfect și Complet Trezit. Cei care se vor bucura când vor auzi despre Tathāgata [Amitābha] și această Sutra (sau învățătură din Dharma) [și se vor gândi la Tathāgata și la Sutra cel puțin o dată, vor acumula un merit imens și] nu vor urma învățături inferioare.

De aceea, O Ajita, te îndemn și îți poruncesc să proclami această învățătură din Dharma, în fața lumii cu oameni și zei. Chiar dacă un foc imens ar fi să umple întregul Univers, ar trebui neapărat să treci prin el, pentru a auzi această Sutra, pentru a genera încredere bucuroasă, pentru a o susține (sau răspândi), pentru a o recita (sau cânta), și pentru a practica în concordanță cu învățăturile din ea. [Ar trebui să faci] aceasta pentru că există foarte mulți Bodhisattvași care doresc să asculte această învățătură și nu pot să o facă³⁵⁰. Și de ce [să proclami această învățătură]? Pentru că, deoarece nu aud Sutre ca aceasta, multe koti de Bodhisattvași se întorc dinspre Cea Mai Înaltă Trezire.³⁵¹

Așadar, dintr-o dorință pentru această învățătură din Dharma, trebuie făcut un mare efort pentru a o auzi, pentru a o învăța și a o memora, și pentru a o studia cu scopul de a o înțelege complet și de a o face foarte cunoscută și larg răspândită. Trebuie păstrată o copie bună³⁵² a ei, după ce a fost copiată în forma unei cărți, chiar și numai pentru o noapte și o zi, sau cât durează să mulgi o vacă³⁵³.

Un învățător care dorește să conducă repede nenumărate ființe la stadiul de ireversibilitate de la Trezirea Perfectă, Supremă, adică astfel încât ele să poată vedea tărâmul-Buddha al Divinului Amitābha, Tathāgata Perfect Trezit, și să obțină perfecțiunea extraordinară a mulțimii de calități ale tărâmului său de Buddha [adică Sukhāvātī], [acel învățător care predă aceste învățături] trebuie să fie numit Maestru (Guru).³⁵⁴

O Ajita, ființele [din această lume] care, după ce au acumulat o [mare] cantitate de merit prin a realiza activități virtuozose sub Jina-șii din trecut, și care sunt ghidate de către Buddhași, vor auzi în viitor³⁵⁵, până la dispariția [completă] a bunei Dharma³⁵⁶, asemenea învățături (sau Sutre) extraordinare din Dharma, Sutre care sunt lăudate, elogiare și aprobate de către toți Buddhașii; [asemenea ființe] își vor obține foarte ușor câștigurile [, cum ar fi stadiul de ireversibilitate,] și vor ajunge repede la marea realizare a omnisicenței (la Buddhitate).³⁵⁷

Și cei care, atunci când aud [această învățătură], simt o încântare și o plăcere minunată, și apoi o vor învăța, memora, recita și înțelege, o vor predica în mod

înțelept celorlalți și vor fi încântați de studiul ei sau, dacă măcar au copiat-o [sub formă de carte] o vor venera, vor genera o cantitate imensă de merit, atât de mare încât este imposibil de socotit.

Așadar, O Ajita, am făcut ceea ce trebuie să faci un Tathāgata. Acum este rândul ființelor să se dedice [acestei învățături și lui Tathāgata Amitābha] fără a avea nicio îndoială. Ele nu trebuie să se îndoiască de Trezirea perfectă și infailibilă a lui Buddha [ci să dorească să o obțină ele însele]. Ele trebuie să nu intre în închisoarea făcută din nestemate aranjate în toate felurile³⁵⁸ [ci să renască în Sukhāvātī direct în postura-lotus].

O Ajita, apariția unui Buddha este foarte greu de întâlnit, și așa este și instruirea [de către el] în Dharma [și în învățătura despre Tathāgata Amitābha], și de asemenea și nașterea la momentul potrivit³⁵⁹. De asemenea, este greu de auzit și învățătura despre Calea Bodhisattvașilor (Mahayana), Calea pentru obținerea perfecțiunilor transcendente (pāramitā). Este grea și depunerea eforturilor, și înaintarea pe Cale. Însă cel mai greu și cel mai benefic [lucru] este auzirea acestui discurs despre Dharma (sau această Sutra), încrederea bucuroasă în el, și apucarea lui cu fermitate³⁶⁰.

Fii curajos și energic, nu lăsa îndoiala să apară [în ființe], pentru ca învățăturile Buddhașilor să nu dispară [din această lume] și să salveze nenumărate ființe, conform aspirațiilor lor.

Trebuie să primești și să practici Dharma așa cum am spus.

44. Despre Buddhași, și îndemnuri pentru atingerea Buddhaității

Atunci, *Divinul [Buddha Śākyamuni]* a rostit următoarele versete:

1. Asemenea învățături auzite de la mine nu sunt destinate³⁶¹ oamenilor (sau ființelor) care nu au făcut bine; însă cei care sunt măreți eroi vor auzi această învățătură.

2. Cei care l-au văzut pe Conducătorul Lumii, Perfectul Trezit și Dătătorul de Lumină³⁶², și care au ascultat Dharma cu venerație și respect, vor obține cea mai mare bucurie³⁶³.

3. Oamenii josnici, cu minți leneșe, nu pot găsi nicio încântare în Dharma lui Buddha; [însă] cei care au realizat activități de venerare și de acumulare de merite în tărâmurile-Buddha³⁶⁴, învață Dharma Conducătorilor celor Trei Lumi.

4. Așa cum un om orb aflat în întuneric nu cunoaște calea și cu atât mai puțin nu o poate arăta, tot așa este și un [simplu] Ascultător³⁶⁵ în ceea ce privește cunoașterea (sau Trezirea) lui Buddha; cu atât mai mult ființele care sunt [și mai] ignorante³⁶⁶!

5. Numai un Buddha cunoaște virtuțile unui Buddha, nu și zeii, Nāga-șii, Asura-șii, Yakṣa-șii sau Śrāvaka-șii. Nici măcar pentru un Pratyekabuddha nu este posibil să înțeleagă Trezirea și Cunoașterea unui Buddha.

6. Chiar dacă toate ființele ar atinge Trezirea Perfectă și ar înțelege direct și infinit de profund, din înțelepciunea perfectă, nici măcar ele la un loc nu ar putea să enumere toate virtuțile unui singur Buddha, chiar și pe durata a multe koti de ere (kalpa) sau mai mult.

7. După aceea ar atinge Nirvana, predicând pentru multe koti de ere, și totuși descrierea Trezirii (și cunoașterii) unui [singur] Buddha nu ar fi completă - atât de mare este măreția și minunăția Trezirii (și cunoașterii) Jinașilor.³⁶⁷

8. Așadar, un fiu sau o fiică de familie nobilă care crede în cuvintele mele, după ce a văzut toate Căile către Trezire, trebuie să spună „Buddha este [perfect] înțelept.”

9. Nașterea ca om este extrem de rară și are loc extrem de greu³⁶⁸, iar apariția unui Buddha, Perfect Trezit, are loc cu mult mai rar și mai greu. [Acum că ați auzit Dharma, și în special această Sutra] trebuie să vă străduiți să atingeți Buddhitatea.

10. Cei care au auzit cea mai bună dintre învățăturile din Dharma [adică această Sutra], care se bucură de auzirea ei, care se gândesc cu bucurie la Tathāgata Amitābha și care doresc Trezirea Perfectă sunt prietenii [sau nobilii fii și fiice ale] tuturor Buddhașilor.

45. Efecte extraordinare asupra celor prezenți

În timp ce această învățătură despre Dharma a fost predată [de către Divinul Buddha Śākyamuni], [din adunarea prezentă] doisprezece niyuta de koti de ființe au obținut purul și imaculatul ochi al Dharmei³⁶⁹, douăzeci și patru de sute de mii de niyuta de koti de ființe au obținut fructul ne-înțoarcerii (Anāgāmin)³⁷⁰, opt sute de călugări au avut mințile eliberate de defecte, fără să se mai agațe de nimic³⁷¹, iar douăzeci și cinci de koti de Bodhisattvași au obținut [ireversibilitatea, adică] acceptarea răbdătoare a faptului că dharmele nu apar, că nu sunt produse.

Patruzeci de sute de mii de niyuta de koti de oameni și de zei au generat pentru prima dată gândul de a obține cea mai înaltă Trezire Perfectă³⁷², și au adunat acumulări de merit pentru a renaște în tărâmul Sukhāvati³⁷³, din dorința de a-l vedea pe Divinul Tathāgata Amitābha. Și după ce toți se vor naște acolo (în Sukhāvati), ei vor renaște [fiecare] în alte lumi, ca Tatahgatași, numiți Mañguśvara (cu voci încântătoare).³⁷⁴

Optzeci de niyuta de koti [de Bodhisattvași ireversibili,] care au realizat non-apariția dharmelor³⁷⁵ sub Tathāgata Dīpaṃkara³⁷⁶ și care nu se vor mai întoarce niciodată dinspre Trezirea Perfectă, după ce vor renaște în tărâmul Sukhāvātī, fiind făcuți perfecți de către Tathāgata Amitāyus, și practicând activitățile de Bodhisattva, vor realiza sarcinile și activitățile stabilite prin jurămintele anterioare [depuse de fiecare dintre ei]³⁷⁷.

46. Alte efecte extraordinare

Atunci, acest univers de un miliard de lumi³⁷⁸ s-a cutremurat în șase direcții (sau feluri), și s-au putut vedea numeroase miracole. Pe Pământ, totul a fost perfect, și au răsunat instrumente muzicale din lumea oamenilor și din lumile zeilor, iar strigătele de bucurie au putut fi auzite până în Locul Pur numit Akaniṣṭha³⁷⁹.

47. Încheiere

Astfel a vorbit Divinul Buddha [Śākyamuni], iar [Ārya] Bodhisattva Ajita, mareața ființă, și Venerabilul Ānanda, și întreaga Sangha, și lumea cu zei, oameni, Preta (fantome), Garuda, Nāga, Yakṣa [și cu celelalte feluri de ființe] s-a bucurat de învățătura Divinului.

Lauda frumuseții însușirilor extraordinare ale Sukhāvātī, tărâmul Divinului Tathāgata Amitābha, intrarea pe stadiul de Bodhisattva ireversibil, povestea [Divinului Buddha] Amitābha, Sutra Mahayana care descrie Sukhāvātī, s-a încheiat.

Aceasta este Sutra Mahayana numită *Sukhāvātīvyūha* (lungă), rostită de către Divinul Buddha Śākyamuni.

Anexa 1 – Laudă lui Tathāgata Lokeśvararāja

Aceasta este o traducere alternativă după una dintre versiunile în limba chineză a celor zece versete din capitolul 4, prin care Ārya Bodhisattva Dharmakāra îl laudă pe Tathāgata Lokeśvararāja.

1.

Fața strălucitoare a Divinului Buddha [Lokeśvararāja] este glorioasă;
Măreția sa este nelimitată.

Splendoarea sa radiantă este dincolo de orice comparație.

Soarele, Luna și nestematele (mași) regilor,

Deși strălucesc cu o lumină orbitoare,

Sunt complet depășite și făcute să pară întunecate

[De splendoarea lui Buddha],

Ca și cum ele ar fi doar o grămadă de bețe de cerneală neagră uscată.

2.

Înfățișarea lui Tathāgata

Este dincolo de orice comparație cu ceva din lume.

Măreția voce a Celui Trezit

Răsună în toate cele zece direcții.

Moralitatea, învățarea, aspirațiile, eforturile,

Absorbirea meditativă, înțelepciunea

Și virtuțile Sale magnifice nu au egal.

Ele sunt minunate și nedepășite.

3.

El meditează profund și direct

La Dharma ca oceanul, a tuturor Buddhașilor.

El îi cunoaște întinderea și adâncimea

Și [o] pătrunde până la cel mai îndepărtat loc.

Ignoranța, lăcomia și furia

Sunt pentru totdeauna absente în Cel Onorat de Lume.

El este Leul, cel mai viteaz dintre toți oamenii³⁸⁰.

Virtutea sa glorioasă este nelimitată.

4.

Relizările sale meritorii sunt vaste.

Înțelepciunea sa este profundă și sublimă.

Cu o glorie care inspiră admirație și respect,

Lumina sa zguduie întregul Univers.

Eu (Dharmakāra) sunt hotărât să devin un Buddha,

Având aceleași realizări ca și tine, O Rege Sfânt al Dharmei,

Pentru a salva ființele de la naștere și moarte,

Și pentru a le conduce pe toate la Nirvana.

5.

Disciplina și priceperea mea în generozitate (dāna), în controlul minții,

În moralitate (śīla), răbdare (kṣānti) și efort viguros (vīrya),

Precum și în concentrare (dhyāna) și înțelepciune (prajñā),

Vor fi supreme și de nedepășit.

Jur că, atunci când voi fi devenit un Buddha,

Voi îndeplini această promisiune pretutindeni.

Tuturor ființelor chinuite de frică

Le voi oferi măreața pace.

6.

Deși există nenumărați Buddhași,

Mult mai mulți decât mii de milioane de koți,

Și o mulțime de măreți Bodhisattvași,

Nenumărați ca firele de nisip din fluviul Gange,

Voi face ofrande tuturor acelor Buddhași.

Voi căuta Calea Supremă, neobosit și fără ezitare.

7.

Deși Tărâmurile-Buddha sunt incalculabil de multe,

Mai multe decât firele de nisip dintr-un fluviu,

Și celelalte regiuni și lumi sunt tot nenumărate,

Lumina mea va ajunge peste tot,

Pătrunzând toate acele lumi și tărâhuri.

Astfel fiind rezultatele eforturilor mele,

Puterea mea glorioasă va fi nemăsurabilă.

8.

Atunci când voi fi devenit un Buddha,
Tărâmul meu va fi cel mai frumos și cel mai rafinat (sau delicat),
Iar locuitorii săi [vor fi] minunați și de neîntrecut;
Tronul Trezirii [mele] va fi suprem.
Tărâmul meu, fiind ca însăși Nirvana,
Va fi dincolo de orice comparație.
Simt compasiune față de ființe
Și sunt hotărât să le salvez pe toate.

9.

Cei care vor veni [în el]³⁸¹ din cele zece direcții
Vor găsi bucurie, și pacea minții.
Atunci când ajung în Tărâmul meu,
Ei vor sălășlui în pace și fericire.
Buddha [Lokesvararāja], te implor să îmi fii martor
Și să confirmi adevărul aspirației mele.
După ce am făcut aceste jurăminte în fața Ta,
Mă voi strădui din toate puterile să le îndeplinesc.

10.

Tathāgatașii din cele zece direcții
Au o înțelepciune [și cunoaștere nelimitată,] lipsită de obstacole;
Îi rog pe toți acești Divini
Să fie martori ai intenției mele.
Chiar dacă ar trebui să trec
Printr-o stare de suferință extremă,
Voi practica nedescurajat și cu sârguință,
Îndurând toate greutățile cu o vigoare neobosită!

Anexa 2 – Jurămintele despre viitorul Tărâm Pur

Aceasta este o traducere alternativă după una dintre versiunile în limba chineză ale jurămintelor pe care le-a depus Ārya Bodhisattva Dharmakāra în capitolul 8 al Sutrei în limba sanscrită.

Deși în limba chineză sunt cu două jurăminte în plus față de limba sanscrită (48 față de 46), conținutul lor total este foarte similar, la fel ca și ordinea lor, iar cele două jurăminte în plus, care sunt considerate de sine stătătoare în limba chineză, sunt conținute în alte jurăminte din limba sanscrită.

1. Când voi obține Buddhaitatea, dacă în tărâmul meu va exista vreun iad, vreun ținut al fantomelor flămânde sau vreun ținut al animalelor, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

2. Când voi obține Buddhaitatea, dacă, după ce vor muri, oamenii și zeii³⁸² din tărâmul meu vor mai cădea vreodată în cele trei tărâmurii inferioare³⁸³, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

3. Când voi obține Buddhaitatea, dacă oamenii și zeii din tărâmul meu nu vor fi cu toții de culoarea aurului pur, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

4. Când voi obține Buddhaitatea, dacă oamenii și zeii din tărâmul meu nu vor avea cu toții aceeași înfățișare³⁸⁴, sau dacă ar exista vreo diferență între frumusețea unuia și a altuia, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

5. Când voi obține Buddhaitatea, dacă oamenii și zeii din tărâmul meu nu își vor aminti cu toții viețile lor anterioare, dacă nu le vor cunoaște [cel puțin] pe cele care au avut loc în cea mai recentă sută de mii de koti de niyuta de kalpa (ere), atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

6. Când voi obține Buddhaitatea, dacă oamenii și zeii din tărâmul meu nu vor avea cu toții ochiul divin și nu vor putea vedea măcar o sută de mii de de koti de niyuta de tărâmurii-Buddha, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

7. Când voi obține Buddhaitatea, dacă oamenii și zeii din tărâmul meu nu vor avea cu toții urechea divină și nu vor putea auzi învățăturile a măcar o sută de mii de koti de niyuta de Buddhași, și nu și le vor putea aminti perfect pe toate, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

8. Când voi obține Buddhaitatea, dacă oamenii și zeii din tărâmul meu nu vor avea cu toții capacitatea de a cunoaște gândurile celorlalți și nu vor putea cunoaște cel puțin gândurile tuturor ființelor aflate în o sută de mii de koti de niyuta de tărâmurii-Buddha, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

9. Când voi obține Buddhaitatea, dacă oamenii și zeii din tărâmul meu nu vor avea cu toții puterea [miraculoasă] de a călători oriunde, instantaneu, chiar și mai departe de o sută de mii de koti de niyuta de tărâmurii-Buddha, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

10. Când voi obține Buddhaitatea, dacă oamenii și zeii din tărâmul meu vor avea gânduri de [concepere a unui sine sau de] atașare de [un] sine, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

11. Când voi obține Buddhaitatea, dacă oamenii și zeii din tărâmul meu nu vor sălășlui cu toții pe stadiul de ireversibilitate (sau de Bodhisattva ireversibil) și nu vor atinge cu siguranță [Mahāpari]nirvāṇa (sau Trezirea Perfectă), atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

12. Dacă, atunci când voi obține Buddhaitatea, lumina mea va fi limitată chiar și la a lumina o sută de mii de koti de niyuta de tărâmurii-Buddha, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.³⁸⁵

13. Când voi obține Buddhaitatea, dacă durata vieții mele va fi limitată, chiar și la durata a o sută de mii de koti de niyuta de kalpa (ere), atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.³⁸⁶

14. Când voi obține Buddhaitatea, dacă numărul de Ascultători (Śravaka) din tărâmul meu ar putea fi cunoscut, până și dacă toate ființele până la nivel de Pratyekabuddha din Univers i-ar număra timp de o sută de mii de ere, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

15. Când voi obține Buddhaitatea, dacă oamenii și zeii din tărâmul meu vor avea durate limitate de viață, cu excepția cazului în care vor să le scurteze pentru [a pleca de acolo cu scopul de] a-și îndeplini jurămintele [depuse anterior], atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.³⁸⁷

16. Când voi obține Buddhaitatea, dacă oamenii și zeii din tărâmul meu vor auzi vreodată de vreo faptă rea³⁸⁸, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

17. Când voi obține Buddhaitatea, dacă nenumărați Buddhași din toate tărâmurile din cele zece direcții nu vor lăuda și nu vor slăvi Numele meu, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

18. Când voi obține Buddhaitatea, dacă toate ființele din tărâmurile din cele zece direcții care se încred sincer și cu bucurie în mine, și doresc să renască în tărâmul meu, și se gândesc la mine³⁸⁹ chiar și numai de zece ori nu se vor naște acolo, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă. Totuși, sunt excluse ființele care comit cele cincisprezece fapte rele grave, precum și cele care batjocoresc Adevărata Dharma.³⁹⁰

19. Când voi obține Buddhaitatea, dacă toate ființele din tărâmurile din cele zece direcții care generează aspirația pentru Trezirea perfectă, care fac diferite fapte meritorii (virtuoase) și care doresc sincer să se nască în tărâmul meu, în momentul morții lor nu mă vor vedea apărând în fața lor, înconjurat de o mulțime de Venerabili, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

20. Când voi obține Buddhaitatea, dacă toate ființele din tărâmurile din cele zece direcții care, după ce mi-au auzit Numele, își vor concentra gândurile către tărâmul meu, vor planta rădăcini ale virtuții și își vor transfera sincer meritele

către tărâmul meu, cu dorința de a renaște acolo, nu își vor îndeplini această aspirație, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

21. Când voi obține Buddhaitatea, dacă oamenii și zei din tărâmul meu nu vor fi cu toții înzestrați cu cele treizeci și două de caracteristici fizice ale unei ființe extraordinare, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

22. Când voi obține Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii³⁹¹ din tărâmurile-Buddha din cele zece direcții, care se nasc în tărâmul meu, nu vor atinge stadiul în care vor deveni Buddhași după încă o singură viață³⁹², atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă. Excepție fac cei care doresc să învețe și să ghideze ființele, în conformitate cu jurămintele lor³⁹³. Ei vor purta armura mărețelor jurăminte, vor acumula merit, vor elibera toate ființele de naștere și de moarte, vor vizita³⁹⁴ tărâmurile-Buddha pentru a realiza activități de Bodhisattva, vor aduce ofrande Buddhașilor, Tathāgatașilor din cele zece direcții, vor Elibera nenumărate ființe, multe ca firele de nisip din fluviul Gange, și le vor stabili în cea mai înaltă Trezire perfectă. Asemenea Bodhisattvași transcend cursul activităților Bodhisattvașilor obișnuiți, manifestă activitățile tuturor stadiilor de Bodhisattva [și parcurg aceste stadii], și cultivă virtuțile lui [Ārya Bodhisattva] Samantabhadra.

23. Când voi obține Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii³⁹⁵ din tărâmul meu nu vor putea, prin puterea mea divină, să atingă (sau să călătorească în) nemăsurabile și nenumărate koti de niyuta de tărâmurile-Buddha și să aducă ofrande acelor Buddha, [și apoi să se întoarcă în tărâmul meu, totul] în [scurtul interval de timp] cât ar dura ca cineva să mănânce [o singură] masă, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

24. Când voi obține Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii din tărâmul meu nu vor fi capabili să realizeze în orice fel vor dori activități meritorii de venerare a Buddhașilor, cu ofrande alese de ei, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

25. Când voi obține Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii din tărâmul meu nu vor fi capabili să expună Dharma cu o înțelepciune atotcunoscătoare, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

26. Când voi obține Buddhaitatea, dacă vreun Bodhisattva din tărâmul meu nu va fi înzestrat cu un corp-vajra ca cel al marelui zeu Nārāyaṇa, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

27. Când voi obține Buddhaitatea, dacă ființele [din Samsara] vor fi capabile, chiar și având toate ochiul divin, să distingă prin nume sau să calculeze ca număr toate miriadele de manifestări oferite [de Mine] oamenilor și zeilor din tărâmul meu, care va fi glorios, splendid, strălucitor și va avea caracteristici și detalii excelente și rafinate, dincolo de orice descriere, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.³⁹⁶

28. Când voi obține Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii din tărâmul meu, chiar și cei care au puțin merit³⁹⁷, nu vor fi cu toții capabili să vadă Copacul-Bodhi (al

Trezirii), care va emite o lumină nemăsurabilă, în nenumărate culori, și va fi înalt de patru milioane de li³⁹⁸, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

29. Când voi obține Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii din tărâmul meu nu vor obține puterea de a convinge și înțelepciunea de a susține, de a recita, de a expune și de a răspândi Sutrele, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

30. Când voi obține Buddhaitatea, dacă înțelepciunea și puterea de convingere a Bodhisattvașilor din tărâmul meu va fi limitată [și nu nelimitată], atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

31. Când voi obține Buddhaitatea, dacă tărâmul meu nu va fi splendid și strălucitor, împrăștiindu-și lumina în toate nemăsurabilele, nenumărabilele și inconceptibilele tărâmurii-Buddha, precum imaginile reflectate într-o oglindă clară, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

32. Când voi obține Buddhaitatea, dacă toate miriadele de manifestări din tărâmul meu, de la pământ și până la cer, cum ar fi palatele, pavilioanele, iazurile, lacurile și copacii, nu vor fi compuse atât din comori nenumărate care depășesc prin calitățile și prin valoarea lor extraordinară orice [dharma] din lumile oamenilor și zeilor, cât și din o sută de mii de feluri de lemn aromat a cărui parfum pătrunde toate lumile din cele zece direcții, făcând ca Bodhisattvașii care îl simt să realizeze activități legate de Dharma, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

33. Când voi obține Buddhaitatea, dacă ființele care au fost atinse de lumina mea, din nemăsurabilele și inconceptibilele tărâmurii-Buddha din cele zece direcții, nu vor simți pace și fericire în corpurile și în mințile lor, [pace și fericire] care le să depășească pe cele simțite de oameni și de zei, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

34. Când voi obține Buddhaitatea, dacă ființele care mi-au auzit Numele, din nemăsurabilele și inconceptibilele tărâmurii-Buddha din cele zece direcții, nu vor obține realizarea unui Bodhisattva [ireversibil] despre non-apariția [tuturor] dharmelor³⁹⁹ și nu vor obține diverse dhāraṇī (formule sau mantră) profunde, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

35. Când voi obține Buddhaitatea, dacă femeile⁴⁰⁰ care mi-au auzit Numele, din nemăsurabilele și inconceptibilele tărâmurii-Buddha din cele zece direcții, se bucură și simt credință, generează aspirația pentru Trezire perfectă și doresc să renunțe la a mai fi femeie se vor mai naște totuși ca femei, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

36. Când voi obține Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii care mi-au auzit Numele, din nemăsurabilele și inconceptibilele tărâmurii-Buddha din cele zece direcții, nu vor practica neîntrerupt Dharma [inclusiv după acea viață,] până la Buddhaitate, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

37. Când voi obține Buddhaitatea, dacă oamenii și zeii care mi-au auzit Numele, din nemăsurabilele și inconceptibilele tărâmurii-Buddha din cele zece

direcții, vor face prosternări până la pământ și mă vor venera, se vor bucura, vor simți credință și vor realiza activități de Bodhisattva, nu vor fi respectați de către toți oamenii și toți zeii din acea lume, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

38. Când voi obține Buddhaitatea, dacă oamenii și zeii din tărâmul meu nu vor obține îmbrăcăminte imediat ce apare această dorință în mintea lor, și dacă robe minunate, așa cum au fost recomandate și laudate de către Buddhași [ca fiind potrivite] nu vor apărea instantaneu pentru ca ei să le poată purta, sau dacă aceste haine ar avea vreodată nevoie [de întreținere, adică de] coasere, albire, vopsire sau spălare, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

39. Când voi obține Buddhaitatea, dacă oamenii și zeii din tărâmul meu nu vor simți o fericire și o plăcere similară cu cea a unui călugăr care a eliminat (sau încetat) toate pasiunile⁴⁰¹, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

40. Când voi obține Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii din tărâmul meu care vor dori să vadă nenumăratele și nemăsurabilele tărâmurii-Buddha glorioase din cele zece direcții nu vor fi capabili să le vadă pe toate reflectate în copacii cu nestemate, la fel cum cineva își vede fața reflectată într-o oglindă clară, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

41. Când voi obține Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii care îmi vor auzi Numele, din tărâmurile din toate direcțiile, oricând de atunci și până când vor deveni Buddhași, vor avea vreodată organe de simț inferioare, incomplete sau disfuncționale în vreun fel, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

42. Când voi obține Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii care îmi vor auzi Numele, din tărâmurile din toate direcțiile, nu vor obține cu toții concentrarea (samādhi) numită „eliberarea pură” și, în timp ce sălășluiesc în ea nu vor fi capabili, fără să își piardă concentrarea, să aducă ofrande într-o singură clipă unui număr nemăsurabil și inconceptibil de Buddhași, Venerați de întreaga lume, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

43. Când voi obține Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii care îmi vor auzi Numele, din tărâmurile din toate direcțiile, nu vor renaște în familii nobile⁴⁰², atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

44. Când voi obține Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii care îmi vor auzi Numele, din tărâmurile toate direcțiile, nu se vor bucura atât de tare încât să danseze [de bucurie] și să realizeze activități de Bodhisattva, și dacă ei nu vor acumula cantități [imense] de merit, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

45. Când voi obține Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii care îmi vor auzi Numele, din tărâmurile din toate direcțiile, nu vor obține cu toții concentrarea (samādhi) numită „egalitate universală” și, în timp ce sălășluiesc în ea, nu vor putea mereu să vadă nemăsurabil și inconceptibil [de mulți] Tathāgatași,

[neîntrerupt,] până când și acei Bodhisattvași vor deveni Buddhași, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

46. Când voi obține Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii din tărâmul meu nu vor fi capabili să audă spontan și imediat orice învățături [din Dharma] doresc, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

47. Când voi obține Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii care îmi vor auzi Numele, din tărâmurile toate direcțiile, nu vor atinge instantaneu starea de ireversibilitate [de la Trezirea perfectă], atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.⁴⁰³

48. Când voi obține Buddhaitatea, dacă Bodhisattvașii care îmi vor auzi Numele, din tărâmurile toate direcțiile, nu vor obține instantaneu prima, a doua și a treia realizare (sau cunoaștere directă) a naturii dharmelor și nu vor sălășlui ferm în adevărurile realizate de către toți Buddhașii⁴⁰⁴, atunci fie ca eu să nu ating Trezirea Perfectă.

Anexa 3 – Versete de laudă despre Buddha Amitābha și Sukhāvati

Aceasta este o traducere după una dintre versiunile în limba chineză ale versetelor de laudă care completează capitolul 25 al Sutei în limba sanscrită.

1.

În direcția Est se află tărâmurii-Buddha
Numeroase ca firele de nisip din fluviul Gange;
Bodhisattvașii care sălășluiesc în acele tărâmurii
Merg să îi ofere omagii lui [Tathāgata] Amitāyus, Cel Perfect Trezit.

2.

La fel este și în direcțiile Sud, Vest și Nord,
În direcțiile intermediare, deasupra și dedesubt,⁴⁰⁵
Bodhisattvașii care sălășluiesc în acele tărâmurii
Merg să îi ofere omagii lui Amitāyus, Cel Perfect Trezit.

3.

Toți acei Bodhisattvași,
Luând cu ei flori paradisiace extraordinare,
Esențe parfumate prețioase și robe minunate,
Îi aduc ofrande lui Amitāyus, Cel Perfect Trezit.

4.

Făcând să răsună un concert de muzică paradisiacă,
Și sunete armonioase și delicate,
Ei îl laudă pe Cel Mai Venerat, cu imnuri care spun:

5.

„Ai perfecționat puterile și înțelepciunea transcendente
Cu care intri liber prin porțile Dharmei profunde;
Tu ai și acumulări infinite de merit și de virtute,
Și cunoaștere supremă inegalabilă.

6.

Luminând lumea cu soarele înțelepciunii,
Împrăștii norii nașterii și morții.”
După ce l-au înconjurat de trei ori,
Bodhisattvașii îi aduc omagii Celui Nedepășit.

7.

După ce au văzut gloriosul Tărâm Pur [Sukhāvātī],
Minunat de strălucitor,
Ei își dau seama că trebuie să genereze aspirația supremă,
Și doresc ca și tărâmurile lor să fie ca acesta⁴⁰⁶.

8.

Apoi Tathāgata Amitāyus, Cel Perfect Trezit,
Își schimbă înfățișarea și zâmbește;
Din gura sa ies nenumărate raze de lumină
Care luminează lumile din cele zece direcții.

9.

Aceste raze se întorc, îi înconjoară corpul de trei ori,
Și intră înapoi prin coroana (sau creștetul) capului său.⁴⁰⁷
Toți zeii și oamenii sunt încântați să vadă asta,
Și sunt cuprinși de o mare bucurie.

10.

După ce și-a aranjat cu respect hainele și și-a înclinat capul,
[Ārya] Avalokiteśvara, Măreața Ființă,
Îl întreabă pe Buddha [Amitābha]: „Întreb cu respect:
De ce zâmbești? Te rog să îmi spui.”

11.

Vocea maiestuoasă a lui Buddha [Amitābha] este ca tunetul,
Producând sunete minunate prin cele opt calități ale vocii:
„Deoarece imediat voi da preziceri Bodhisattvașilor.
Iți voi explica. Ascultă cu atenție!

12.

Sunt perfect conștient de jurămintele Bodhisattvașilor
Care vin din cele zece direcții;
Ei caută să își facă tărâmurile cât mai glorioase.
După ce îmi vor fi primit prezicerile, ei vor deveni Buddhași.

13.

Deși realizează că toate dharmele sunt ca un vis,
Ca o iluzie sau ca un ecou,
Ei își vor îndeplini jurămintele excepționale [luate]
Și vor crea cu siguranță tărâmurile pure⁴⁰⁸ ca acesta.

14.

Deși știu că dharmele sunt ca o sclipire a fulgerului, sau ca o umbră,
Ei vor urma Calea Bodhisattvașilor până la sfârșit, [la Buddhitate,]
Și vor acumula merite imense.
După ce îmi vor primi prezicerile, ei vor deveni Buddhași.

15.

Deși cunosc în profunzime
Că natura tuturor dharmelor este goală, lipsită de esență,
Ei vor căuta neabătut să își genereze tărâmurile pure,
Să creeze tărâmurile ca acesta.

16.

Buddhașii le spun Bodhisattvașilor să meargă și să ofere omagii
Lui Buddha din Tărâmul Păcii și al Plenitudinii [, adică Sukhāvātī].
«Ascultați învățătura sa, primiți-o și practicați-o cu bucurie,
Și apoi atingeți repede Tărâmul Purității (sau Buddhitatea).

17.

Atunci când mergeți în Tărâmul său Pur glorios,
Veți obține instantaneu puteri miraculoase.
După ce ați primit preziceri de la [Buddha] Amitāyus,
Veți obține Trezirea Perfectă.

18.

Prin puterea Jurămintelor originale⁴⁰⁹ ale aceluia Buddha [Amitābha],
Ființele care îi aud numele și care își doresc nașterea [acolo],
Toate, [aproape] fără excepție⁴¹⁰, se vor naște acolo,
Și vor intra fără efort în stadiul de ireversibilitate.

19.

Bodhisattvași, dacă depuneți jurămintele
Ca tărâmurile voastre să fie ca acel tărâm,
În timp ce aspirați să salvați toate ființele de peste tot,
Numele vostru va fi renumit în toate cele zece direcții.

20.

[În timp ce veți sălășlui în Sukhāvātī,
Pentru a venera imens de mulți Tathāgatași,
Veți putea lua diferite forme și veți putea călători în tărâmurile lor;
Iar după ce i-ați venerat cu minți bucuroase,
Vă veți putea întoarce în Sukhāvātī.»”

[*Divinul Buddha Śākyamuni* continuă:]

21.

Fără o acumulare de merite din viețile trecute,
O ființă nu poate auzi această Sutra;⁴¹¹
Însă ființele care au urmat corect preceptele,
Pot auzi Dharma cea Adevărată.

22.

Cineva care a întâlnit un Tathāgata în trecut
Poate accepta această învățătură [despre Buddha Amitābha].
O asemenea persoană o ascultă și o venerează cu respect,
O susține și o răspândește,
Și se bucură atât de mult încât ar dansa.

23.

Oamenii aroganți, corupți, nepăsători și leneși
Nu pot accepta imediat această învățătură.
Însă cei care au întâlnit Buddhași în viețile trecute
Se bucură să o audă (sau să o citească).

24.

Nici Śrāvaka-șii, [nici Pratyekabuddhașii]
Și nici măcar Bodhisattvașii
Nu sunt capabili să cunoască în totalitate
Mintea Înțeleptului [Buddha];
Ei sunt precum cei născuți orbi
Care totuși vor să îi ghideze pe ceilalți.

25.

Oceanul înțelepciunii lui Tathāgata
Este adânc, vast și nemărginit;
Nici măcar Arhații nu îl pot sonda.
Numai Buddha îl cunoaște cu limpezime.

26.

Să presupunem că toate ființele umane, fără excepție,
Au atins Eliberarea și, cu o înțelepciune pură,
Au realizat Vacuitatea intrinsecă, inerentă.
Chiar dacă ei ar contempla înțelepciunea-cunoaștere a lui Buddha
Timp de nenumărate ere (kalpa),

27.

Și ar expune-o cu cel mai mare efort posibil, întregile lor vieți,
Ei nu ar putea să ajungă la o cunoaștere [și o descriere] completă a ei.
Înțelepciunea unui Buddha este nelimitată,
Și pură până la o adâncime infinită.

28.

A obține o naștere ca om este extrem de greu;
A întâlni un Buddha este și mai greu;
Este greu ca o persoană să obțină credință și înțelepciune;
[Așa că,] odată ce ai auzit Dharma, străduiește-te să îi atingi esența.

29.

Dacă ai auzit Dharma și nu o uiți,
Ci o adori și o venerezi cu mare bucurie,
Ești prietenul meu bun.
Din acest motiv,
Trebuie să generezi aspirația pentru Trezirea Perfectă.

30.

Chiar dacă întreaga lume ar fi în flăcări,
Trebuie să treci prin ea pentru a auzi Dharma⁴¹²;
Atunci vei intra cu siguranță în Trezirea unui Buddha,
Și vei salva pretutindeni ființele
De [la a mai cădea în] râul nașterii și al morții.

Note explicative

¹ Venerabilul Ānanda este cel care povestește această Sutra. După Mahāparinirvāṇa Divinului Buddha, el a fost cel care a dictat aproape toate învățăturile, care au fost scrise și apoi adunate în trei coșuri (Tripiṭaka). Din acest motiv, cele mai multe dintre Sutre încep cu declarația Venerabilului Ānanda că a auzit personal această învățătură de la Divinul Buddha sau că, în câteva cazuri, a auzit-o de la o sursă complet demnă de încredere, cum ar fi un Arhat. Cei care au auzit Dharma direct de la Divinul Buddha sunt numiți „Auditori” sau „Ascultători” (Śrāvaka în sanscrită). Atunci când Divinul Buddha vorbește despre sine însuși, de cele mai multe ori vorbește la persoana a treia. La fel procedează și Ānanda atunci când povestește despre sine însuși – cu mențiunea că, pentru asemenea ființe, „sine însuși” înseamnă altceva decât pentru ființele ignorante.

² Muntele pe care se află vârful numit Piscul Vulturului (deoarece semăna cu un vultur), și unde Divinul Buddha a predat învățături considerate ulterior ca făcând parte din al doilea și al treilea ciclu al Dharmei. Astăzi este un loc de pelerinaj.

³ Capitala regatului Magadha, condus pe atunci de regele Bimbisāra.

⁴ Nu mai au revărsări mentale, nu mai au slăbiciuni mentale, nu mai au atașări, nu mai au preocupări, deoarece au văzut Realitatea. Starea lor este transcendentă și se datorează înțelepciunii-cunoaștere, și nu este o stare calmă datorată indiferenței sau evitării.

⁵ Altfel spus, care au ajuns la starea de Arhat, indiferent că este sau nu și Bodhisattva. Această întreprindere, de Eliberare pe nivelul de Arhat sau pe unul superior, este singura realizare importantă a unei vieți de om sau de zeu.

⁶ Mințile lor au fost eliberate de jinduire prin cunoașterea Realității. Chiar dacă această cunoaștere nu este completă, așa cum este cea a unui Buddha, totuși Arhații sunt Eliberați de suferințe și de renaștere.

⁷ Văd Realitatea.

⁸ Nu vor mai renaște, au rupt legăturile jinduirii, agățării.

⁹ Dorința cea mai mare a oricărei ființe este să nu mai sufere.

¹⁰ Mintea, ignoranța, suferința etc.

¹¹ Cea mai înaltă înfrânare nu este un autocontrol, ci este absența oricărei dorințe, deoarece dorințele încetează atunci când are loc cunoașterea Adevărului. Au atins „Lipsa Dorinței” sau „Lipsa oricărui scop”, au „trecut printr-una dintre Cele Trei Uși Către Eliberare”.

¹² Probabil că aici textul se referă la cele șase supercunoașteri (abhijñā în sanscrită), și anume: super-puterile (cum ar fi de a trece prin ziduri sau de a umbla pe apă), urechea divină (capacitatea de a auzi mult mai bine și mult mai departe), cunoașterea care pătrunde mințile (inclusiv cunoașterea gândurilor altor ființe), amintirea existențelor anterioare, ochiul divin (cunoașterea destinațiilor următoare ale ființelor, conform acțiunilor făcute de ele, adică în dependență de karma), și încetarea perturbărilor mentale, care este starea precursoră stării de Arhat. Primele cinci se obțin prin concentrări (samādhi), iar cea de-a șasea prin cunoașterea directă a realității (vipassanā).

¹³ Nu este vorba despre autocontrol, ci despre lipsa oricărei înclinații, tânjiri, dorințe etc.

¹⁴ Felurite puteri apărute în dependență de realizările lor și de acțiunile anterioare.

¹⁵ Povestitorul Sutrei. După cum am scris mai sus, atunci când a povestit discursurile Divinului Buddha, Venerabilul Ānanda vorbește despre sine însuși la persoana a treia.

¹⁶ Care erau cel puțin Arhați.

¹⁷ Venerabilul Ānanda a devenit Arhat numai după Mahāparinirvāṇa Divinului Buddha Śākyamuni.

¹⁸ Următorul Buddha în această lume. El va fi un interlocutor în această Sutra, sub numele de Ajita („Invincibil” în sanscrită). Versiunile în limba chineză mai enumeră câteva ființe: „Ārya Bodhisattva Mañjuśrī, Ārya Bodhisattva Samantabhadra și alți Bodhisattvași, precum și Śakra, regele zeilor, însoțit de numeroși zei și zeițe”. De asemenea, tot în acest loc din text, unele versiuni în limba chineză repetă în linii mari povestea Trezirii lui Buddha Śākyamuni, afirmând că fiecare dintre Ārya Bodhisattvași prezenți vor ajunge să parcurgă aproximativ aceiași pași până la Trezirea Perfectă.

¹⁹ În acea vreme, Indiei i se spunea Jambudvīpa, și se considera că la originea râului mitic Jambu se aflau fructele unor copaci Jambu (un tip de prun) imenși, cu fructe mari cât elefanții, care atunci când cădeau pe sol se zdrobeau, iar lichidul conținut în ele constituia practic izvorul fluviului Jambu. Pentru a vorbi pe înțelesul ființelor, Divinul Buddha a permis folosirea unor asemenea povești mitologice, deși în anumite ocazii a explicat unui număr mai restrâns de Discipoli anumite informații despre planetă, și că aceste legende hinduse nu sunt conforme realității.

²⁰ „Cel Astfel (sau corect) Plecat”. Un epitet, nume sau calificativ pentru un Buddha, un Trezit Perfect.

²¹ Cuceritorul sau Victoriosul, unul dintre cele zece epitete folosite cu respect și venerație pentru a descrie sau indica un Buddha. Pentru enumerarea completă a celor zece, vedeți Tathāgatagarbha Sutra, de pe aceeași pagină web cu această traducere.

²² Un Buddha este omniscient, este neîntreput un Tathāgata. Aici Venerabilul Ānanda se referă la faptul că în acel moment Divinul Buddha sălășluia în mod activ în starea de omnisciență și contempla alți Tathāgatași, aceasta fiind activitatea sa din acel moment. Prin comparație, în alte momente, deși tot omniscient, Divinul Buddha preda ființelor Dharma, aceea fiind activitatea sa din acel moment.

²³ „Arhat Perfect Trezit” este tot un epitet dintre cele zece folosite în adresarea cu respect sau cu venerație unui Divin Buddha. Față de un Arhat, un Buddha este infinit mai realizat, este Perfect Trezit, nu doar Eliberat.

²⁴ Faptul că Divinul Buddha contempla chiar atunci Tathagatași din cele trei timpuri (trecut, prezent și viitor).

²⁵ Venerabilul Ānanda, nefiind pe atunci Arhat, încă nu avea o cunoaștere directă a Realității.

²⁶ Adică pe Buddha Śākyamuni.

²⁷ Un Tathāgata apare extrem de rar în Samsara, și a-l întâlni personal este cu mult mai greu; probabilitatea ca acest lucru să se întâmple este infimă, deoarece trebuie să aibă loc aproape concomitent o serie de evenimente: nașterea ca om într-o anumită lume, cu toate funcțiile întregi, apariția unui Buddha în acea lume și în acea perioadă, auzirea de El, întâlnirea cu El, și așa mai departe.

²⁸ Un Tathāgata ar putea trăi oricât. Acest lucru nu se referă la cât i-ar ajunge energia din acel bol de mâncare, deoarece corpul unui Tathāgata nu are procese de digestie, ci la cât ar putea decide să trăiască, din motive care depășesc complet limitele gândirii unei ființe.

²⁹ Organele fizice, corpul fizic, din formă (ca agregat), simțurile, etc. Aceasta demonstrează că ceea ce se percepe drept corpul de formă al unui Buddha nu este deloc similar unui corp obișnuit.

³⁰ „Prajñāpāramitā Sutra în opt mii de versete”, pe care o puteți găsi pe aceeași pagină web cu această traducere, explică în detaliu aceste șase perfecțiuni transcendente, și cum se obțin ele.

³¹ Floare mitologică, având proprietăți extraordinare și care, din cauză că are nevoie de condiții extraordinare pentru a apărea, apare și înflorește în această lume numai atunci când apare aici un Buddha.

³² Ānanda a crezut greșit că vorbește datorită propriei inspirații. Nefiind încă un Arhat sau un Bodhisattva, acesta nu putea cunoaște direct, și nu putea înțelege sursa ideii de a-l întreba pe Divinul Buddha aceste chestiuni. Prin comparație, în Prajñāpāramitā Sutra, Subhūti, care era un Bodhisattva, realizează pe loc faptul că inspirația sa i se datorează exclusiv Divinului Buddha.

³³ Adică Buddha Śākyamuni, vorbitorul.

³⁴ Venerabilul Ānanda i-a ridicat o chestiune Divinului Buddha Śākyamuni, și prin a răspunde la ea, prin discursul care urmează, prin această Sutra, Buddha oferă ființelor această posibilitate.

³⁵ Adică Buddhași, Perfect Treziți.

³⁶ Deci acum un număr absolut imens de ere imens de lungi. În Sutra scurtă, pe care o puteți găsi pe aceeași pagină web cu această Sutra lungă, la note, veți găsi o descriere a lungimii unei ere imense.

³⁷ „Lume” are aici sensul de „Existență”. „Lumea” de acum, în sensul comun, adică planeta, galaxia, Universul, nu existau pe atunci. Vedeți descrierea erei imens de lungi menționată mai sus.

³⁸ Tathāgata Dīpankara a fost cel care i-a prezis Trezirea Perfectă viitorului Buddha Śākyamuni, cel care povestește și în această Sutra. Vedeți „Prajñāpāramitā Sutra în 8.000 de versete”, capitolele 1 și 2 în versete.

³⁹ În unele versiuni această enumerare are loc în sens invers, adică: „înainte de Tathāgata Dīpankara a fost Tathāgata Pratāpavat, înaintea lui a fost Prabhākara, iar înaintea lui [...]”

⁴⁰ În general, numele fiecăruia dintre Tathāgatași înseamnă ceva în limba sanscrită; acestea nu sunt simple înșiriri de silabe, dar traducătorii preferă să lase numele în sanscrită nealterat, în loc să îl traducă (de exemplu Dīpankara înseamnă cu aproximație „care aprinde lămpile” sau „care aduce lumină”, și Merukūta înseamnă „ca vârful muntelui Meru”).

⁴¹ Nu este Divin pentru că ar fi de altă „proveniență” decât o altă ființă, și nici „binecuvântat” pentru că ar fi binecuvântat de către cineva. Acestea sunt doar epitete cu rol descriptiv al stării supreme de Buddha, lipsite de orice murdărie; ele nu sunt folosite cu sensul creștin, deoarece în Dharma noțiunea de „creator” este considerată invalidă din punct de vedere convențional, imaginară, și non-apărută din punct de vedere ultim, al realității.

⁴² În versiunile în limba chineză aici se spune că în acea vreme trăia un rege care și-a trezit aspirația pentru cea mai înaltă Trezire, de nedepășit, apoi a renunțat la regat și la tron și s-a călugărit, primind numele de Dharmakāra (aproximativ: „care practică [nemijlocit] Dharma”).

⁴³ Deși în anumite versiuni textul nu specifică acest lucru, în acel moment călugărul era deja un Ārya Bodhisattva, ireversibil de la Trezirea Perfectă, și bineînțeles trăia în tărâmul-Buddha al lui Tathāgata Lokeshvararāja.

⁴⁴ Nu s-ar putea vedea nicio altă lumină, din cauza strălucirii imense a lui Tathāgata Lokeshvararāja.

⁴⁵ Aceste evenimente au avut loc cu mult timp înainte de apariția acestui sistem solar, cu multe ere cosmice în urmă. Totuși, ca și în alte ocazii, pentru ca oamenii și zeii prezenți la acest discurs să înțeleagă esențialul, Divinul Buddha Śākyamuni a adaptat acest imn folosind noțiuni cunoscute, cum ar fi Soarele și Luna.

⁴⁶ Ca agregat (skanda în sanscrită), numit tot în sanscrită rūpa.

⁴⁷ Adică Tathāgata, în cazul acesta Lokeshvararāja.

⁴⁸ Prajñā.

⁴⁹ Toți Buddhașii sunt fără egal și de nedepășit. Aici nu se afirmă că Tathāgata Lokeshvararāja este superior altui Tathāgata. Această afirmație de laudă este valabilă pentru toți Buddhașii.

⁵⁰ Toți Buddhașii sunt „cei mai buni”. Deși exprimate în idei convenționale aceste idei par simple epitete care conțin o contradicție (dacă toți sunt cei mai buni, sau fără egal, atunci poate părea că sunt egali și că de fapt nu este fiecare „cel mai bun” sau „de nedepășit”) totuși, pentru a înțelege că este de fapt corect ne putem gândi la a încerca să descriem un simplu obiect material tridimensional, obișnuit, și apoi unul cvadridimensional. Vom constata că până și un obiect cvadridimensional este aproape imposibil de descris, și cu atât mai mult ceva atât de subtil și de profund cum este o caracteristică a unui Buddha, care nu are nimic de-a face cu vreo formă, cu vreun contur, cu vreo aparență, cu vreun spațiu, deci cu vreo dharma în general. De aceea, se folosesc aceste expresii care indică ceva suprem și indescriptibil.

⁵¹ În sensul că un Buddha a atins deja Trezirea Perfectă, Supremă, finală, completă.

⁵² După ce a atins Trezirea Perfectă, după ce a „plecat pe celălalt țărm”, complet dincolo de un țărm de „aici” și unul de „acolo”, așa cum se spune și în „Prajñāpāramitā Sutra în 8.000 de versete”.

⁵³ Aici mesajul lui Bodhisattva Dharmakāra a fost adaptat de către Buddha Śākyamuni pentru a fi înțeles de către cei care citesc această Sutra. În acea lume existau și fluvii, dar probabil niciunul nu se numea chiar „Gange”. Divinul Buddha a mai adaptat asemenea mesaje, pentru a fi mai ușor de înțeles și de reținut. A spune cum se numea acel fluviu citat de către Ārya Bodhisattva Dharmakāra este o informație complet inutilă, iar memorarea ei este tot complet inutilă, din punct de vedere al scopului Sutrei, și în general al atingerii Trezirii. Totuși, numele Buddhașilor au relevanță deoarece, așa cum apare și în alte Sute, simpla lor citire este o „vrajă” sau o mantra care atrage binecuvântarea dâșilor, pe când numele unui fluviu este complet inert și din acest punct de vedere. În plus, numele Buddhașilor este spus în sanskrită, iar numele lor în acele lumi este spus în limbile din acele lumi. Așadar, nici aceste nume nu sunt de fapt copia fidelă a numelor lor avute în acele lumi.

⁵⁴ Tărâmul Pur creat de viitorul Buddha Amitābha, care în momentul vorbirii este un Ārya Bodhisattva pe nume Dharmakāra. La un moment dat, fiecare Bodhisattva a depus, depune și va depune acest fel de jurămintă (prañidhāna) în fața unui Buddha, iar când va deveni Buddha la rândul său va crea un Tărâm Pur sau un tărâm-Buddha exact așa cum a jurat că va face.

⁵⁵ În viitorul Tărâm Pur, care acum și aici este numit Sukhāvātī.

⁵⁶ Pe Buddhași.

⁵⁷ Cel mai groaznic dintre toate infernurile.

⁵⁸ Să predea, să descrie, să explice, să demonstreze, să expună. Din moment ce un Tathāgata predă Adevărul, acesta trebuie numai proclamat și nu și investigat de către el, deoarece un Buddha are deja cunoașterea perfectă. Uneori, Adevărul poate fi demonstrat convențional, pentru ca ființele să ajungă să îl realizeze mai ușor, cum este cazul nepermanenței sau al vacuității, însă un Buddha nu își demonstrează învățăturile pentru a convinge despre valoarea lor sau a sa, ci vorbește doar din compasiune pentru ființe.

⁵⁹ Să explice noțiunile, să predea însușirile, caracteristicile, etc. Deoarece Bodhisattva Dharmakāra nu era încă Perfect Trezit, el putea înțelege Adevărul doar indirect, ca orice ființă, prin „semne”, adică prin idei similare celor din mintea sa încă parțial ignorantă. Pentru noțiunea de „semn” consultați „Prajñāpāramitā Sutra în 8.000 de versete”.

⁶⁰ Un Buddha vorbește întotdeauna cu cel mai mare respect despre un alt Buddha, și de aceea Buddha Śākyamuni vorbește în acești termeni și despre Buddha Lokeshvararāja.

⁶¹ Sau ai aflat, sau poți afla prin propriile eforturi.

⁶² Nu pot afla sau cunoaște aceste însușiri ale unui tărâm-Buddha perfect.

⁶³ Adică va putea crea un tărâm-Buddha având toate caracteristicile tuturor tărâmurilor-Buddha, ca o reuniune ale celor mai bune însușiri ale fiecăruia, și cu fiecare asemenea însușire adusă la maximum. De exemplu, mai frumos decât cel mai frumos dintre ele, mai longeviv decât cel mai longeviv dintre ele, și așa mai departe.

⁶⁴ Un număr imens de ani. Acest număr nu este o exagerare, deoarece aceste evenimente și acest dialog aveau loc în Tărâmul Pur al lui Buddha Lokeshvararāja care, ca orice tărâm-Buddha, durează cu mult mai mult decât orice lume obișnuită.

⁶⁵ Adică cele mai bune însușiri ale fiecărui tărâm-Buddha, și cele mai bune însușiri posibile din fiecare categorie.

⁶⁶ Create de, și în care sălășluiesc acei Buddhași.

⁶⁷ Caracteristicile.

⁶⁸ Ca să cuprindem măreția de neînțeles a activității care a avut loc, trebuie doar să ne imaginăm un Ārya Bodhisattva întrebând un Divin Buddha care sunt cele mai minunate caracteristici ale tuturor tărâmurilor-Buddha, și apoi pe acel Divin Buddha explicând aceste caracteristici timp de extrem de multe miliarde de ani, fără întreruperi; trebuie să ne imaginăm acel Ārya Bodhisattva ascultând cu atenția neabătută și memorându-le, pentru ca ulterior să și le poată aminti precis și detaliat, să le poată sistematiza, și apoi alege cele mai bune dintre ele; și în sfârșit, să poată să își dea seama ce activități sunt necesare pentru a genera fiecare dintre acele calități, fără niciun compromis. Acestea nu sunt exagerări poetice, ci o simplă descriere. Acest eveniment a avut loc, și de asemenea au

avut loc, au loc și vor avea loc și multe altele similare, având alți protagoniști, adică alți Divini Buddhași și alți Ārya Bodhisattvași.

⁶⁹ Deci cu mult mai mult decât a durat această discuție despre cele mai bune dintre cele mai bune însușiri ale tuturor tărâmurilor-Buddha de atunci și de până atunci.

⁷⁰ L-a înconjurat mergând pe jos în jurul lui Tathāgata Lokeshvararāja, mergând înspre dreapta, în sensul acelor de ceasornic, așa cum se înconjoară și o Stupa (care se înconjoară la fel ca un Buddha, deoarece conține învățăturile unui Buddha și uneori și fărâme din fostul corp de formă al unui Buddha), avându-l mereu pe Tathāgata în partea dreaptă.

⁷¹ Ale întregii Existențe.

⁷² Tot în Tărâmul Pur al aceluia Tathāgata Lokeshvararāja, Ārya Bodhisattva Dharmakāra a meditat la aceste însușiri timp de cinci ere lungi, în cadrul celor patruzeci cât a durat acel tărâm-Buddha.

⁷³ Adunarea prezentă, care într-un tărâm-Buddha ca cel în care s-au petrecut evenimentele este întotdeauna alcătuită numai din membri ai Sangha.

⁷⁴ Să asculte formularea rugăciunilor sau a jurămintelor lui Ārya Bodhisattva Dharmakāra în ceea ce privește Tărâmul Pur pe care îl va crea (și care, atunci când a devenit Buddha Amitābha, a fost creat exact conform acestora, și este numit acum și aici Sukhāvātī).

⁷⁵ Semizei sau demoni, în funcție de clasificare.

⁷⁶ „Cea mai înaltă Trezire Perfectă”: anuttarā-samyak-saṃbodhi în sanscrită, Trezirea Perfectă, de nedepășit, Buddhitatea. Toate jurămintele sale sunt formulate în următoarea manieră: „Dacă în viitorul meu tărâm-Buddha se va întâmpla / nu se va întâmpla următorul lucru, atunci fie ca eu să nu ating niciodată Buddhitatea!” - adică Ārya Bodhisattva Dharmakāra va atinge Buddhitatea dacă și numai dacă toate jurămintele depuse acum vor fi perfect îndeplinite. Deoarece, între timp, fostul Bodhisattva Dharmakāra a devenit Buddha Amitābha, știm că acele jurăminte au fost toate perfect îndeplinite, și că Sukhāvātī are toate acele caracteristici supreme pe care Ārya Bodhisattva Dharmakāra le-a distilat de-a lungul a cinci ere lungi. Divinul Buddha Śākyamuni explică în continuarea discursului (sau a Sutrei) că toate aceste jurăminte au fost îndeplinite.

⁷⁷ Practic, aici sunt cuprinse două jurăminte: (1) dacă ființele din viitorul tărâm-Buddha ar fi să moară fără voia lor și să renască în tărâmurile inferioare și (2) dacă ființele care vor să plece intenționat din el (conform jurămintelor care urmează mai jos) ar ajunge să renască fără voia lor în tărâmurile inferioare, atunci Ārya Bodhisattva Dharmakāra spune că nici dacă ar dori enorm și dacă ar face eforturi enorme, să nu poată atinge Buddhitatea.

⁷⁸ Interpretarea acestui jurământ se poate face în mai multe moduri. Modul în care interpretez acest jurământ, ținând cont și de întreg textul celor două

Sutre, scurtă și lungă, este că absolut toate ființele născute în Sukhāvātī sunt din aceeași clasă (oameni sau zei, indiferent cum ar fi numiți), și că nu se deosebesc deloc de cei mai măreți și mai puternici dintre zeii din Samsara, așa cum va fi spus mai târziu, în sensul că locuitorii din Sukhāvātī au toate calitățile zeilor, dar au și mult mai multe altele mai puțin sesizabile, dar care îi deosebesc fundamental de zei și îi fac infinit superiori lor: zeii pot doar spera să renască în condiții atât de bune și să devină Bodhisattvași ireversibili, deoarece în acest moment marea majoritate dintre ei sunt numai ființe obișnuite din Samsara, deloc Eliberate, deloc Trezite, deși au anumite puteri, un anumit confort și o viață lungă – dar toate finite și nu foarte mari.

⁷⁹ Sau să poată călători în tărâmurii-Buddha oricât de îndepărtate.

⁸⁰ Una dintre șase cunoașteri superioare (abhijñā).

⁸¹ Una dintre șase cunoașteri superioare (abhijñā).

⁸² Una dintre șase cunoașteri superioare (abhijñā).

⁸³ Dacă ar avea vreo formă de ignoranță, considerând că ceva este „ea însăși” sau „al ei”, fie chiar și corpul, care este cel mai ușor de considerat „al meu” – deși niciun agregat și nicio dharma în general nu este „eu”, „al meu” sau „sinele meu”. Vedeți „Anattalakkhana Sutta - al doilea discurs al Divinului Buddha”, de pe aceeași pagină web cu această Sutra. Mai multe lucrări aflate pe această pagină web explică faptul că dharmele (inclusiv „mintea”) nu sunt o ființă, nu aparțin unei ființe, nu sunt incluse într-o ființă și nu includ (sau nu conțin) vreo ființă. Această realizare este specifică unui Arhat (sau califică o ființă ca Arhat, Eliberat) și este precursora a stadiului ireversibilității de la Trezirea Perfectă, menționat în continuare.

⁸⁴ Ireversibile de la Trezirea Perfectă (avaivartika). Stadiul ireversibil cuprinde ultimele trei bhūmi sau niveluri de Ārya Bodhisattva. Așadar, nașterea în Sukhāvātī face ca acea ființă să devină inevitabil un Bodhisattva ireversibil. Orice alt mod de a atinge această etapă extraordinară presupune eforturi imense și o durată imensă de timp. Acesta este unul dintre aspectele din care putem înțelege cel mai bine măreția, puterea și compasiunea Divinului Buddha Amitābha. Stadiul ireversibil este efectiv ireversibil, deci chiar dacă o ființă alege să plece din Sukhāvātī, din diverse motive (așa cum se spune în jurămintele care urmează), această ființă rămâne ireversibilă.

⁸⁵ „Etapa” finală a Buddhității.

⁸⁶ În general, Discipolii unui Buddha sunt ființe obișnuite, Arhați, Pratyekabuddhași și Bodhisattvași. În acest caz însă, Sangha lui Buddha Amitābha este alcătuită numai din Bodhisattvași ireversibili, așa cum s-a spus în fraza anterioară, adică nu există în Sukhāvātī ființe care să fie pe un nivel inferior ireversibilității, cum ar fi cel de Pratyekabuddha sau de Arhat.

⁸⁷ Cu excepția cazului în care, din propriile aspirații, din propria dorință, o ființă încetează intenționat viața în Sukhāvātī, adică dacă ea nu dorește să stea

acolo nici la infinit și nici până când mai e la o singură naștere distanță de Buddhaitate, ci decide să renască în altă parte, pentru a-și îndeplini propriile jurăminte, luate anterior nașterii în Sukhāvātī, și care necesită activitate în afara Sukhāvātī, ca ființă născută în altă parte. De exemplu, dacă o ființă a jurat să își ajute toți foștii părinți, și dacă unii dintre ei sunt născuți în locuri în care nu aud și nu vor auzi în timp finit de Sukhāvātī, acea ființă poate decide să „moară”, adică să plece din Sukhāvātī, și să renască acolo unde sunt acei foști părinți. Plecarea din Sukhāvātī nu este definitivă; acea ființă se poate întoarce după ce și-a atins acele scopuri, adică poate renaște din nou în Sukhāvātī. Mai mult, acea ființă este deja un Bodhisattva ireversibil, deci Trezirea Perfectă este pentru ea un eveniment care va avea loc cu siguranță, în timp finit. Buddhaitatea ei este oricum categoric asigurată.

⁸⁸ Durata vieții ființelor născute în Sukhāvātī este infinită la propriu, și nu „foarte mare dar nu măsurabilă”. Implicit, și durata vieții lui Buddha Amitābha este tot infinită la propriu, așa cum este menționat în următorul jurământ. O ființă din Sukhāvātī nu simte niciodată suferință, nu îmbătrânește, nu suferă niciun declin de niciun fel, nu poate fi rănită, nu poate fi ucisă, nu moare din nicio cauză, nici măcar accidental, ci este complet indestructibilă. Singurul mod prin care o ființă poate „muri”, adică poate pleca din Tărâmul Pur Sukhāvātī, este din propria dorință, apărută datorită aspirațiilor anterioare de a ajuta alte ființe (din alte părți) să atingă Trezirea Perfectă, aceasta incluzând cazul în care o ființă știe că este pe etapa în care va deveni Buddha în următoarea viață, și decide să facă acest lucru.

⁸⁹ Adică nicio ființă din Sukhāvātī nu face și nu resimte nicio acțiune negativă, niciodată, și nici măcar nu are această noțiune de „acțiune negativă”. Adică, și din acest punct de vedere, Sukhāvātī este un paradis perfect, în care nici măcar ideea de suferință nu există, și cu atât mai mult de acțiuni care duc la suferință. Niciun alt paradis nu se apropie de acesta.

⁹⁰ Aici nu este vorba despre vanitate ci despre măreție, și despre a face bine, adică despre a ajuta ființele să audă de Sukhāvātī și să ajungă să renască acolo.

⁹¹ În alte lumi decât Sukhāvātī.

⁹² Ființele care și-au direcționat mintea către Buddhaitate. Cele care, cel puțin o dată de-a lungul vieților, au formulat gândul sau dorința de a deveni Buddhași, adică cele care au generat Bodhicitta de aspirație.

⁹³ În general, meditația asupra Buddhașilor sau a unui Buddha în particular are beneficii enorme. În particular, meditația asupra lui Buddha Amitābha are beneficii cu mult mai mari decât asupra altor Buddhași, atât imediate cât și pe termen lung. Meditația include: atitudinea nedistrasă a minții, rostirea numelui aceluși Buddha, vizualizarea aceluși Buddha, rostirea de rugăciuni, etc. Vezi Sutra scurtă și explicațiile din note, disponibilă pe aceeași pagină web cu această Sutra lungă.

⁹⁴ Aici „tărâm-Buddha” are sensul mai general de „lume în care [încă] Dharma există”, adică în care se află sau a fost recent un Tathāgata, așa cum este și această lume, și va mai fi încă o perioadă. Ca parte a Dharmei, în răstimpul în care Dharma încă există în acea lume, ființele din acele lumi vor putea afla despre Buddha Amitābha și despre Tărâmul Său Pur, și astfel vor putea ajunge să își dorească să renască acolo, să efectueze activitățile necesare, și să și renască în Sukhāvātī.

⁹⁵ Care, după ce au auzit numele lui Buddha Amitābha, și-au direcționat gândurile către dânsul și către Sukhāvātī, și au realizat acumulările de merite.

⁹⁶ Gândul sau dorința de a renaște în Sukhāvātī, sau în alte interpretări chiar numele lui Buddha Amitābha rostit cu această dorință. Până și ființele care acumulează atât de puțin merit, adică meritul a zece repetări ale acestui gând, vor renaște în Tărâmul Pur Sukhāvātī, prin puterea și compasiunea lui Buddha Amitābha. Acesta este meritul minim necesar, iar acumularea lui durează câteva secunde. Desigur, nu există un merit maxim, și de aceea multe comentarii recomandă repetarea acestui gând de cât mai multe ori, deoarece are consecințe extraordinar de pozitive, indiferent de context.

⁹⁷ „Ānantarya-karma” în sanscrită, cele cinci acțiuni extrem de rele care au consecințe imediate, adică renașterea în infernuri imediat după viața actuală, și fără nicio posibilitate de evitare a acestui destin: uciderea tatălui, uciderea mamei, uciderea unui Arhat, rănirea intenționată a unui Buddha, generarea unei schisme în Sangha. Între cele cinci nu este inclusă uciderea unui Buddha deoarece acest lucru este complet imposibil, în cazul cel mai extrem este posibilă doar ușoara zgâriere a pielii; însă, pentru că este făcută unei asemenea ființe, consecințele sunt multiplicat foarte mult. Multiplicarea este valabilă pentru oricare caz, de exemplu prin a-i oferi sincer unui Buddha chiar și un bob de fasole sau de orez se obține în cel mai nefavorabil caz nașterea în paradisurile înalte din Samsara. De asemenea, ofrandele oferite unui Buddha generează infinit mai multe merite decât ofrandele oferite oricui altcuiva.

⁹⁸ Suplimentar față de ființele care au făcut una dintre cele cinci acțiuni de mai sus, Buddha Amitābha nu permite accesul în Sukhāvātī nici ființelor care împiedică răspândirea Dharmei, care o batjocoresc, care mint în ceea ce o privește, care o deformează, și așa mai departe. Și aceasta are de obicei consecința renașterii într-un infern, la fel ca și celelalte cinci acțiuni extrem de rele. În multe cazuri, această acțiune contra Dharmei este cu mult mai rea decât cele cinci, deoarece Dharma este extrem de prețioasă, pentru că permite ființelor să obțină Buddhitatea. Această chestiune este explicată și în „Prajñāpāramitā Sutra în opt mii de versete”.

⁹⁹ Armura Dharmei, armura perfecțiunii înțelepciunii. Vedeți „Prajñāpāramitā Sutra în opt mii de versete”.

¹⁰⁰ Un Ārya Bodhisattva mareț al cărui nume înseamnă aproximativ „măreața virtute care înaintează către completitudine”. De asemenea, numele mai este folosit și pentru a indica „natura primordială a minții”. Propoziția mai poate fi interpretată și ca „sunt perfecți în practica realizării naturii primordiale a minții”.

¹⁰¹ Toate ființele născute în Sukhāvātī sunt (pentru că devin chiar în momentul nașterii) Bodhisattvași ireversibili. Așadar nu este vorba despre „ființe obișnuite” și „Bodhisattvași” din Sukhāvātī, ca două categorii. Nu există decât una singură, de Ārya Bodhisattvași, de ireversibili.

¹⁰² Adică prin puterea vorbitorului, a lui Ārya Bodhisattva Dharmakāra, atunci când va fi Buddha Amitābha.

¹⁰³ Dacă ființele din Tărâmul Pur vor dori să le apară diferite obiecte sau substanțe; până aici au fost enumerate substanțele și obiectele considerate prețioase pe Pământ în acea perioadă, pentru a face o paralelă cu acele obiecte din Sukhāvātī. Bineînțeles, obiectele manifestate în Sukhāvātī nu sunt grosiere, nici nu sunt cadavre de ființe (coralii și scoicile), sau secreții (perlele), sau minerale (pietrele prețioase). Aceasta este numai o idee folosită de către Divinul Buddha Śākyamuni când povestește acest discurs, este doar un sprijin pentru ființe, pentru ca ele să înțeleagă ideea de ceva extrem de prețios, care depășește cu mult până și imaginația.

¹⁰⁴ Au fost enumerate obiecte cu rol în activitățile de venerare.

¹⁰⁵ Sau, în altă interpretare: „să recite perfect toată Dharma, inclusiv partea profundă care se referă la omnisciență (sau Buddhitate)”.

¹⁰⁶ Adică neintrând în Nirvana, de exemplu așa cum intră Arhații; Arhații pot rămâne în Nirvana până la optzeci și patru de mii de ere, după care revin în lume și continuă pe Calea către Buddhitate. În altă interpretare, fără a intra în Nirvana finală a unui Buddha, interpretare posibil eronată, deoarece în anumite Sute putem citi că activitatea complet inconceptibilă a unui Buddha nu încetează nici măcar atunci.

¹⁰⁷ Ca orice din Sukhāvātī, și ca însuși Sukhāvātī, apar din puterea și compasiunea Divinului Buddha Amitābha.

¹⁰⁸ Simbolul puterii invincibile și al durității indestructibile. Din lipsă de alte comparații mai bune cu ceva din această lume, noțiunea de „vajra” este comparată cu fulgerul și cu tunetul pentru aspectul de putere, și cu diamantul pentru aspectul de indestructibilitate – deși simbolizează ceva infinit de puternic și de durabil. Ca obiect, este o armă folosită de zeii mai puternici, însă fiind dintr-un tărâm zeiesc, nu este indestructibilă. Sensul jurământului este că în Sukhāvātī corpurile ființelor sunt indestructibile la propriu, au o durată infinită de viață, nu se învechesc și nu își pierd caracteristicile, și au extrem de multe puteri complet imposibil de oprit, cum ar fi cea de a călători oriunde, instantaneu, la dorință.

¹⁰⁹ Zeitate considerată supremă în unele religii din India. La fel ca în cazul folosirii fluviului Gange în comparații, Divinul Buddha Śākyamuni folosește o comparație locală pentru a fi înțeles de către ființe. Atunci când Ārya Bodhisattva Dharmakāra depunea aceste jurăminte, ființa care este acum zeul Nārāyana era în cu totul altă parte, în altă naștere, deoarece niciun zeu nu supraviețuiește sfârșitului unei kalpa lungi, și au trecut zece de când a apărut Divinul Buddha Amitābha.

¹¹⁰ Ale acelui viitor (în timpul depunerii jurământului) Tărâm Pur, acum numit pe scurt Sukhāvātī.

¹¹¹ Dacă vreo ființă ar putea cuprinde frumusețea și măreția nelimitată a Sukhāvātī în vreo noțiune, și ar putea spune atunci că este „atât” de frumos, unde „atât” este o indicație a mărimii, alta decât nelimitarea.

¹¹² Înainte de renașterea în Sukhāvātī, deoarece după nașterea acolo încep să acumuleze extrem de mult merit, prin venerarea Buddhașilor din toate direcțiile.

¹¹³ Copacul-Bodhi. Simbolul locului în care o ființă atinge Trezirea Perfectă, adică devine Buddha. În cazul Divinului Buddha Śākyamuni, acesta era un smochin foarte mare din Bodhgaya, ai căror urmași se pot vedea și astăzi.

¹¹⁴ O unitate de măsură de aproximativ 12-15 kilometri.

¹¹⁵ Un alt mod de a spune că acele ființe sunt Bodhisattvași ireversibili. Pentru a ajunge Buddhași, ființele de pe acel nivel nu mai trebuie să învețe, ci doar să acumuleze merit și să își aprofundeze (sau să își purifice) realizarea prin anumite activități, dar care nu mai includ învățarea.

¹¹⁶ Aici epitetele sunt atât pentru numărul de tărâmurii-Buddha din care Sukhāvātī va fi vizibil, cât și pentru însușirile acelor tărâmurii-Buddha.

¹¹⁷ Aici Ārya Bodhisattva Dharmakāra se referă la zeii și la oamenii din Samsara.

¹¹⁸ Ca mai înainte, epitetele se referă atât la număr cât și la însușiri.

¹¹⁹ Dhāraṇī în sanscrită. Cântece, incantații, formule mnemonice, recitări.

¹²⁰ Sau indiferența față de atingerea Trezirii, cu toate aspectele sale de neglijență, de lipsă a atenției față de toate felurile de activități, etc.

¹²¹ Dacă va renaște tot ca femeie.

¹²² Acest lucru nu are legătură cu atingerea Buddhității de către Tathāgata Amitābha. Nenumărați Bodhisattvași care nu sunt în etapa de ireversibilitate se îndepărtează de Trezirea Perfectă, nenumărați se apropie, marea majoritate oscilează, asemenea valurilor. În etapele anterioare stadiului ireversibil, atingerea Buddhității în timp finit nu este sigură.

¹²³ Ārya Bodhisattva Dharmakāra se referă aici la el însuși când va atinge Buddhitatea, adică la (viitorul pe atunci) Buddha Amitābha. Oferirea se referă la puterea de a le dori și de a le obține instantaneu, acoperind deja corpul, și nu la înmânarea de către Divinul Buddha Amitābha însuși.

¹²⁴ Upekṣā în sanscrită, stadiul în care se atinge viziunea uniformă, conștiința alertă, și în care în corp se resimte o plăcere foarte fină și puternică, asociată detașării de perturbările emoționale. Aici este vorba despre un Arhat care face această meditație, deci despre o ființă care a depășit deja și cea de-a patra Dhyāna, care a obținut deja și Eliberarea, și care face o anumită meditație. Plăcerea resimțită de el este cu mult mai mare decât a unei ființe care încă nu este Eliberată dar a ajuns în aceeași Dhyāna, și la fel este și cea a ființelor din Sukhāvātī.

¹²⁵ Altfel decât prin a-l înceta intenționat, și nu l-ar mai putea relua intenționat dacă ar dori, adică dacă nu ar avea această capacitate care să dureze până la atingerea Trezirii Perfecte; de asemenea, acel Samādhi nu va înceta în timp ce ar vedea acele nenumărate tărâmurii-Buddha, vederea lor nu ar afecta concentrarea.

¹²⁶ Adică atunci când vor auzi numele Divinului Buddha Amitābha vor „renaște în familia nobilă” a celor care urmează Dharma și doresc atingerea Trezirii Perfecte, și vor atinge Buddhitatea, Trezirea Perfectă, datorită meritului care decurge din a-i auzi numele. „Familia nobilă” nu are nicio legătură cu familia biologică.

¹²⁷ Un Buddha.

¹²⁸ Acestea sunt enumerate în capitolul 32, ca „cele trei feluri de răbdare transcendentă”.

¹²⁹ Puterile specifice numai unui Buddha.

¹³⁰ Un Buddha, un Tathāgata.

¹³¹ Când voi fi atins Buddhitatea.

¹³² Un Buddha.

¹³³ La fel ca peste tot în aceste texte, „divin” nu este ceva creat de o divinitate, sau aparținând unei divinități, ci este activitatea sau, după caz, înțelepciunea perfectă a unui Tathāgata, clasificată ca fiind „divină” deoarece este complet transcendentă, și bineînțeles inconceptibilă.

¹³⁴ Toți Buddhașii sunt inegalabili, chiar dacă toți sunt Buddhași Perfect Treziți, și au calități infinite și inconceptibile. Acest lucru nu este ușor de înțeles pentru o minte obișnuită cu cantitățile, care ar fi tentată să pună semn de egalitate, chiar și aproximativă, între două „cantități” similare cum ar fi doi Buddhași. Însă așa cum în matematică nu se poate pune un semn de egalitate între două infinituri, nici între doi Buddhași nu se poate pune unul.

¹³⁵ Un Buddha nu depinde de nicio condiție, și de aceea el este existent de la sine, sau în mod spontan, fără niciun efort.

¹³⁶ Trailoka în sanscrită: lumea sau tărâmul dorinței (kāmaloka sau kāmadhātu), lumea sau tărâmul formei (rūpaloka sau rūpadhātu) și lumea sau tărâmul fără formă (arūpaloka sau arūpadhātu). Expresie care desemnează întreaga Samsara.

¹³⁷ Ca Arhat, ca Pratyekabuddha și ca Buddha. Primele două sunt doar etape temporare pe Calea către Buddhitate.

¹³⁸ Dacă Ārya Bodhisattva Dharmakāra va deveni un Buddha, și dacă va face tărâmul-Buddha exact așa cum l-a descris.

¹³⁹ Aceasta a fost confirmarea de netăgăduit a faptului că Ārya Bodhisattva Dharmakāra va deveni un Buddha, și că va realiza tot ceea ce a jurat să facă. Acest procedeu apare și în „Prajñāpāramitā Sutra în opt mii de versete”, sub numele de „act al Adevărului”: un Bodhisattva ireversibil rostește un adevăr și cere o confirmare a veridicității aceluși adevăr, sub forma unui anumit eveniment. Dacă acel Bodhisattva este ireversibil, atunci acea confirmare are loc, și după părerea mea confirmarea este în general o activitate inconceptibilă a Buddhașilor. Viitorul Buddha Śākyamuni, când era încă doar un Bodhisattva ireversibil aflat pe al zecelea bhūmi, când era încă prințul Gautama Siddhartha în etapa de ascetism, a cerut manifestarea unui semn dacă va putea să atingă Trezirea Perfectă în acea viață. Bineînțeles, semnul cerut a avut loc, bolul său de cerșit a plutit în sus pe un râu, împotriva curentului.

¹⁴⁰ Un zeu sau mai degrabă un demon din paradisul Parinirmitavaśavartin, care are drept scop ținerea ființelor în legăturile dorințelor și în suferință, și care depune mari eforturi, inclusiv cu ajutorul hoardelor sale, pentru ca ființele să nu se elibereze de Samsara, de suferință, și bineînțeles să nu atingă Buddhitatea.

¹⁴¹ În acest caz un zeu considerat suprem și uneori creator în alte religii din Asia, dar care este revelat de către Divinul Buddha ca fiind tot o ființă ignorantă, deși puternică, însă net inferioară până și unui Arhat.

¹⁴² Asceți sau înțelepți, dar încă nu Eliberați.

¹⁴³ Persoane din casta Brahmanilor, adică a nobililor din punct de vedere al oamenilor, sau, în altă categorisire, persoane care urmează o anumită disciplină mentală.

¹⁴⁴ A devenit stabilit în atingerea promisiunii de a deveni un Tathāgata și de a crea un tărâm-Buddha având minunatele calități nelimitate descrise în jurăminte.

¹⁴⁵ De exemplu, nu doar că nu a avut dorințe pasionale, ci nu a avut nici măcar ideea sau noțiunea de dorință pasională, sau de reavoință șamd.

¹⁴⁶ Cele cinci obiecte ale celor cinci simțuri (șase cu tot cu minte). El nu a conceput aceste idei deoarece a avut loc realizarea absenței dharmelor. „Prajñāpāramitā Sutra în opt mii de versete”, sau lucrările lui Ārya Nāgārjuna, cum ar fi „Ratnāvalī”, pe care le puteți găsi pe aceeași pagină web cu această traducere, vă vor explica amănunțit motivul pentru care un Bodhisattva ireversibil nu mai are aceste idei care țin de ignoranță.

¹⁴⁷ Așadar, percepțiile sale erau complet încetate, „ideea” fiind obiectul simțului mental, cel de-al șaselea. Prin faptul că „nici măcar ideea de idee nu mai era sesizată” se indică încheierea cercului vicios al ignoranței.

¹⁴⁸ Retras de la plăceri, de la obiectele simțurilor, etc. Deoarece retragerea a avut loc din cunoaștere, din convingere, și nu dintr-un așa-zis autocontrol, nu era „înfrânat”, nu avea nicio „frână”, ci îi lipseau complet dorințele. Și nici nu era retras în sensul de pustnic.

¹⁴⁹ În general, „Dharma” are sensul atât de învățătură a Buddhașilor cât și, și mai ales, de Lege universală, de Realitate, de Adevăr. „A găsi Dharma” înseamnă aici a realiza Realitatea, a realiza Trezirea perfectă.

¹⁵⁰ Buddha, Dharma și Sangha.

¹⁵¹ Să realizeze acțiunile bune, virtuozitate, să acumuleze merite și calități, să aprofundeze înțelepciunea ș.a.m.d.

¹⁵² Nu este vorba despre nihilism, ci despre faptul că, deoarece dharmele nu apar, ele nu au nici cauze, care ar trebui să fie alte dharme. În enumerare, primele trei sunt Cele Trei Uși către Eliberare, iar cea de-a patra este realizarea profundă a unui Bodhisattva ireversibil, realizarea naturii Realității, care bineînțeles le cuprinde pe primele trei, care sunt din punct de vedere convențional un simplu corolar al lor. Vedeți prefața mea la „Prajñāpāramitā în opt mii de versete”.

¹⁵³ Ca peste tot atunci când se vorbește despre un Bodhisattva ireversibil, orice reținere, înfrânare sau renunțare are loc din convingere completă și nu din constrângere, autocontrol sau obișnuință. De aceea este și „perfectă”, pentru că lipsesc complet cauzele pentru a se abate de la o aparentă disciplină, care nu este propriu-zis o disciplină, ci o convingere imuabilă. Ca o paralelă, orice om adult, echilibrat, nu va fi deloc tentat să consume intenționat ciuperci otrăvitoare. Aceasta nu pentru că s-ar înfrâna sau s-ar abține deși le pofteste, ci pentru că, datorită înțelepciunii (chiar dacă parțiale) pe care o are ca om, știe că acest lucru are numai consecințe neplăcute, și nu este deloc bine de făcut. Într-o anumită măsură, „reținerea” unui Bodhisattva ireversibil de la faptele rele sau de la vederile greșite este similară, doar că este complet lipsită de factorul „frică”, și în general de toți factorii care țin de ignoranță. Un Bodhisattva ireversibil nici măcar nu percepe dharme, nu doar că nu le dorește. Pentru o explicație mai profundă, vedeți „Prajñāpāramitā Sutra în opt mii de versete”.

¹⁵⁴ Pentru sensul expresiei „a merge” din acest context, consultați textul și dicționarul de la „Prajñāpāramitā Sutra în opt mii de versete”. Foarte pe scurt, referitor la un ignorant înseamnă „a lua drept real”, iar referitor la un Bodhisattva ireversibil înseamnă „a sălășlui mereu, indiferent de activitatea aparentă”.

¹⁵⁵ Au fost enumerate în ordine inversă cele șase perfecțiuni transcendente. Vezi „Prajñāpāramitā Sutra în opt mii de versete”.

¹⁵⁶ Din acest fel de clan sau de castă a făcut parte și Divinul Buddha Śākyamuni, povestitorul Sutrei. Membrii acestor clanuri aveau rolul de a asigura guvernarea pe timp de pace și armata pe timp de război.

¹⁵⁷ După caz, numele mitic al Indiei, al întregii peninsule pe care se află, sau al tuturor continentelor din această lume.

¹⁵⁸ Conducători ai unei lumi.

¹⁵⁹ Protectori ai unei lumi, care ascultă ordinele unui conducător al unei lumi, zeii din aceste două categorii având drept scop comun protecția în fața diverselor amenințări.

¹⁶⁰ Śakra este numele conducătorului zeilor din această lume, în această perioadă.

¹⁶¹ Zeu din paradisul Paranirmita-vaśavartin.

¹⁶² Conducători ai zeilor.

¹⁶³ I-a rugat pe cei care tocmai deveniseră Buddhași să predea Dharma, așa cum a făcut și Brahmā Sahāmpati. Vedeți „Primul discurs al divinului Buddha” predicat la scurt timp după Trezirea Perfectă, pe care îl puteți găsi pe aceeași pagină web cu această traducere. Toate aceste activități generează o cantitate de merit atât de mare încât nu poate fi exprimată în idei sau în cuvinte.

¹⁶⁴ Putea face să apară toate acestea, instantaneu, datorită cantității enorme de merit acumulat, fără precedent.

¹⁶⁵ Buddhitatea.

¹⁶⁶ Discipoli, care aud Dharma direct de la un Buddha. După cum am notat și în alte locuri, această menționare a Ascultătorilor pare să nu aparțină textului original al Sutrei, deoarece toți locuitorii din Sukhāvatī, fără excepție, sunt Bodhisattvași ireversibili, mult peste nivelul unui Ascultător în sensul obișnuit.

¹⁶⁷ Pe care l-a creat cu succes, exact așa cum a intenționat, conform jurămintelor enumerate în capitolele 8 și 9.

¹⁶⁸ Adică un număr, oricât de mare, dar finit.

¹⁶⁹ Convențional, inteligibil. Așadar, aici se spune că toate aceste convenții de numărare din Sutra sunt de fapt simple convenții care ilustrează infinitatea, și nu indică un număr finit, oricât de mare ar fi el.

¹⁷⁰ Aceasta este o indicație a faptului că lumina fiecărui Buddha este inconceptibil de mare, motiv pentru care Divinul Buddha Amitābha nu îi luminează și pe Tathāgatași, care sunt surse de lumină infinită la rândul lor. După cum am scris și mai sus, toți Buddhași sunt de nedepășit.

¹⁷¹ Fiind aproape independentă, nefiind condiționată de nimic (în afara realizării definitive a Realității, adică în afară de Buddhitate, care este o condiție permanentă și stabilă), durata, strălucirea și întinderea luminii unui Buddha sunt efectiv infinite. Pentru a înțelege mai bine noțiunea de apariție dependentă și de independență, vedeți lucrările lui Ārya Nāgārjuna pe care le puteți găsi pe aceeași pagină web cu această traducere.

¹⁷² Protectorii lumii.

¹⁷³ Buddha Śākyamuni, povestitorul, se referă la Buddha Amitābha.

¹⁷⁴ Ființe jumătate om, jumătate cal sau pasăre; un fel de semizei.

¹⁷⁵ Ființe jumătate om, jumătate șarpe; un fel de semizei.

¹⁷⁶ Păsări mitice.

¹⁷⁷ Zei foarte pricepuți la muzică.

¹⁷⁸ Spirite ale naturii, binevoitoare sau răuvoitoare.

¹⁷⁹ Semizei asemănători șerpilor, uneori cu aspect uman. În general, conducătorii lor au avut un rol pozitiv în relația cu oamenii, și mai ales au respectat și au protejat Dharma, însă anumiți indivizi au avut un rol negativ.

¹⁸⁰ Semizei invidioși.

¹⁸¹ Zei.

¹⁸² Buddha Śākyamuni însuși, vorbitorul.

¹⁸³ Buddha Śākyamuni nu ar fi dezamăgit că nu a putut să descrie într-un kalpa toate virtuțile luminii lui Buddha Amitābha, nu i-ar scădea niciuna dintre bazele încrederii în sine (vaisāradya). Incapacitatea de a descrie în timp finit ființelor ignorante aceste calități infinite ține de limitarea ființelor și a ideilor, și nu de vreo limitare a unui Buddha, care realizează direct și complet această infinitudine, într-un mod inconceptibil pentru o ființă obișnuită.

¹⁸⁴ „De către mine însumi”, de către Divinul Buddha Śākyamuni, povestitorul.

¹⁸⁵ Este vorba despre ființele care ascultă Dharma direct de la Tathāgata Amitābha. Toți Ascultătorii (Śrāvaka) lui Buddha Amitābha sunt Bodhisattvași ireversibili, adică toate ființele din Sukhāvātī sunt simultan și Ascultători ai Dharmei, direct de la Buddha Amitābha, și Bodhisattvași ireversibili. După părerea mea, sensul de „Ascultători” separat de Bodhisattvași este transcriere sau traducere imprecisă, ori o adăugire ulterioară eronată.

¹⁸⁶ În termeni mai moderni, nici măcar o exprimare în limbaj matematic, folosind unități de măsură oricât de mari, nu este posibilă.

¹⁸⁷ Este vorba despre unul dintre Marii Arhați, unul dintre discipolii principali ai lui Buddha Śākyamuni, care după Eliberare (sau simultan cu ea) a obținut foarte multe puteri imense.

¹⁸⁸ În originalul sanscrit „nāgarena”, adică numărarea cu ajutorul unui instrument, sau printr-un procedeu priceput sau ingenios.

¹⁸⁹ Conform măsurătorilor actuale, este vorba de un număr imens de stele, aproximativ 10^{24} , un milion de miliarde de miliarde, numai în acest Univers local, sesizabil cu instrumentele de măsură. Numărarea lor în douăzeci și patru de ore ne poate da o imagine a puterilor unui Arhat, care la rândul lor sunt insignifiante în raport cu cele ale unui Buddha.

¹⁹⁰ Doar primii Ascultători care l-au ascultat pe Buddha Amitābha predând Dharma după ce a atins Trezirea, nu și cei care au ajuns ulterior la el, în Sukhāvātī.

¹⁹¹ Nu ar putea să numere dintre ei un număr care să nu fie egal cu zero prin comparație cu numărul lor total, ca și atunci când cineva încearcă să numere ceva infinit: oricât de mult ar număra, prin comparație cu infinitatea, ceea ce a numărat este similar cu a nu fi numărat nimic. Aceasta ne poate oferi o imagine

vagă despre numărul efectiv infinit de Śrāvakași-Bodhisattvași ai lui Buddha Amitabha.

¹⁹² Un ocean ipotetic mare de aproximativ un milion două sute cincizeci de mii de kilometri.

¹⁹³ O sferă de aproximativ cincisprezece mii de kilometri.

¹⁹⁴ Așadar, efortul a oricât de multe ființe înzestrate cu puteri extraordinare (așa cum este Venerabilul Maudgalyāyana) de a-i număra pe membrii inițiali din Sangha lui Buddha Amitābha este comparabil cu zero dacă este raportat la numărul acestor Ascultători, iar numărul acestor Ascultători este comparabil cu zero dacă este raportat la numărul de membri ai Sangha actuale a lui Buddha Amitābha.

¹⁹⁵ Ceea ce au reușit să numere din prima adunare era ca picătura infimă față de ocean, și la rândul ei prima adunare față de adunarea actuală, ca mărime, e tot ca picătura infimă față de ocean. Aceste comparații făcute de Divinul Buddha Śākyamuni ilustrează diferența de ordine de mărime, mai elocvent decât multe modele matematice actuale.

¹⁹⁶ Care au venit ulterior, și au fost prezenți la al doilea discurs al Divinului Buddha Amitābha, la al treilea discurs, al patrulea, și așa mai departe.

¹⁹⁷ Din nou, infinitudinea efectivă este descrisă cu ajutorul unei enumerări. Aflăm că orice număr de ere, oricât de mare, este mai mic decât lungimea vieții lui Buddha Amitābha, ceea ce de fapt este definiția infinitudinii.

¹⁹⁸ Aici Divinul Buddha Śākyamuni spune explicit faptul că vorbește în concordanță cu convențiile lumii, adică pentru a fi înțelese de către ascultători, pentru ca aceștia să poată înțelege și urma Dharma.

¹⁹⁹ În afară de zei sau oameni, adică de nașterile bune, favorabile, nu există în Sukhāvātī niciun alt fel de naștere - celelalte patru (ca semizeu, ca animal, ca fantomă sau ca ființă dintr-un infern) fiind rele, nefavorabile. După cum veți vedea în continuare, în Sukhāvātī există de fapt un singur fel de ființe, nu două (adică zei și oameni).

²⁰⁰ În general, acestea sunt nașteri ca om sau ca zeu, dar într-o perioadă în care în acea lume nu există un Buddha, și nici Dharma nu este cunoscută. Acestea sunt perioadele dinaintea apariției primului Buddha în acea lume, și între aparițiile Buddhașilor din acea lume, atunci când Dharma este uitată, și la fel, după ultimul Buddha și dispariția Dharmei, și până la distrugerea acelei lumi. În Sukhāvātī acest lucru nu se poate întâmpla deoarece acolo este mereu prezent Buddha Amitābha, iar Dharma este prezentă și ea. De asemenea, Buddha Amitābha, Sukhāvātī și ființele din Sukhāvātī au o durată infinită de existență.

²⁰¹ Pământul, sistemul solar, sau Samsara în general, oricare dintre ele.

²⁰² La fel ca și păsările, sau aromele, sau ca întregul Sukhāvātī, acestea nu sunt plante ca în această lume, nu au semințe, nu cresc, nu se usucă, nu au procese

de fotosinteză, ci sunt manifestate în mod miraculos prin puterea măreață a Divinului Buddha Amitābha.

²⁰³ Aceste păsări nu sunt animale ci sunt manifestări create de către Divinul Buddha Amitābha pentru a încânta locuitorii Tărâmului Pur Sukhāvātī și pentru a răspândi Dharma. Vedeți capitolul opt din Sutra scurtă, disponibilă pe aceeași pagină web cu această traducere.

²⁰⁴ Aceste descrieri ale celor șapte substanțe prețioase se regăsesc și în Sutra scurtă. Tot acolo, în note, am specificat faptul că, așa cum Divinul Buddha a spus în capitolul anterior, nestematele din Sukhāvātī nu au niciun echivalent în această lume, adică tot ceea ce se descrie aici, de exemplu aurul sau diamantele, sunt simple comparații palide, cu rol de indicare, și ceea ce există în Sukhāvātī este infinit superior, infinit mai subtil și mai minunat, și nu este supus degradării și nici distrugerii. Perlele, corali și alte podoabe de origine animală au numai un rol de indicare, și la fel și orice alte obiecte sau substanțe considerate prețioase, de origine vegetală sau minerală.

²⁰⁵ Și Divinul Buddha Śākyamuni a făcut să apară foarte mulți asemenea copaci, și multe alte manifestări, atunci când s-a reîntâlnit prima dată cu tatăl său, după doisprezece ani de când a plecat din palatul regal pentru a învinge nașterea și moartea, pentru a realiza Trezirea Perfectă. În acel context, tatăl său a realizat că toate podoabele pe care le purta, cu care voia să îl impresioneze pe Divinul Buddha, și care erau cele mai valoroase podoabe ale regatului, nu reprezentau nimic pe lângă ceea ce vedea în jurul lui atunci când se îndrepta spre locul unde se afla fiul său, acum un Buddha. Orice creangă de copac era infinit mai valoroasă decât întreg regatul său. După aceea, tatălui i-a fost mult mai ușor să înțeleagă nivelul infinit de realizare a Divinului Buddha, să accepte Dharma, și în cele din urmă să devină Arhat în acea viață.

²⁰⁶ Aici se poate vedea că substanțele din această lume, folosite în analogii, nu au aceste proprietăți, și că cele din Sukhāvātī sunt cu totul altfel.

²⁰⁷ Așa cum am notat și în Sutra scurtă, floarea de lotus de pe această planetă este folosită doar pentru a indica ceea ce în Sukhāvātī este infinit mai minunat.

²⁰⁸ Pe scurt, în toate direcțiile.

²⁰⁹ Din piatră, ca cei de pe această planetă.

²¹⁰ Acești munți erau considerați imenși ca înălțime și se credea că înconjurau complet întreaga „lume”, ca un zid protector. Divinul Buddha a folosit numeroase asemenea noțiuni mitice din acele vremuri pentru a explica ascultătorilor anumite noțiuni, vorbind pe înțelesul lor. Cu toate acestea, în alte Sute, tot el explică și starea de fapt, că planetele și stelele sunt sferice, cu distanțe imense între ele, și așa mai departe.

²¹¹ Nu are terenuri accidentate, sau care nu sunt încântătoare, sau care nu sunt ușor de parcurs, cum ar fi relieful montan, crevasele, etc. Totul este complet minunat și foarte ușor accesibil.

²¹² Informațiile dintre parantezele drepte se găsesc în traduceri în limba chineză.

²¹³ Chaturmahārāja în sanscrită. Patru zei care păzesc această lume, având un alai de zei care sunt „armata” lor, și care resping atacurile ființelor malefice.

²¹⁴ Un paradis format din treizeci și trei de tărâmurii, condus de Śakra.

²¹⁵ Cel mai înalt tărâm din Samsara, un Loc Pur în care sălășluiesc ființele care au atins nivelul de Cei-Care-Nu-Se-Mai-Întorc, și unde vor deveni Arhați. A nu se confunda cu un Tărâm Pur cum este Sukhāvātī, care este creat de către un Buddha și care nu face parte din Samsara, fiind infinit superior tărâmului Akaniṣṭa. În Sukhāvātī trăiesc Bodhisattvași ireversibili, a căror realizare este și ea infinit superioară realizării Celui-Care-Nu-Se-Mai-Întoarce.

²¹⁶ Adică, exprimat convențional, este mai presus de înțelegerea unei ființe obișnuite, inclusiv de a Venerabilului Ānanda, care înțelege și acceptă acest fapt. Numai un Buddha poate cuprinde, într-un mod direct și de neînțeles pentru o ființă ignorantă, acțiunile și efectele lor, la întreaga lor scală și în întreaga lor complexitate și profunzime. În plus, acestea nu pot fi explicate nici măcar de către un Buddha, și nu din cauza limitărilor sale, ci din cauza limitărilor ideilor.

²¹⁷ În ambele cazuri acțiunile meritorii nu au fost efectuate doar de ființele care beneficiază de ele. De exemplu, în cazul ființelor din Sukhāvātī, acestea beneficiază de acțiunile meritorii indescriptibil de mari realizate în trecut de către Divinul Buddha Amitābha, atât atunci când era Ārya Bodhisattva Dharmakāra, cât și după ce a devenit un Buddha, Perfect Trezit.

²¹⁸ Venerabilul Ānanda cunoaște acest lucru, însă a pus întrebarea și îi cere Divinului Buddha lămuriri pentru ca ființele născute în viitor (față de momentul acțiunii, deci inclusiv noi, cititorii) să își poată elimina ideile greșite, îndoielile și ezitățile – așadar, din compasiune, iar Divinul Buddha îi răspunde tot din compasiune, și aprobă în continuare acțiunea Venerabilului Ānanda.

²¹⁹ Să ceri lămuriri cu acest scop. Venerabilul Ānanda a efectuat o acțiune corectă rugându-l pe Divinul Buddha să ofere lămuriri.

²²⁰ În unele versiuni, râuri, însă cel mai probabil este totuși vorba despre iazuri.

²²¹ Acestea se referă la toate dharmele.

²²² De aici ne putem da seama că legea gravitației, legile termodinamicii sau alte legi ale fizicii, din această lume sau din Samsara în general, nu există în Sukhāvātī, acesta fiind un Tărâm Pur, un tărâm-Buddha, și nu o lume.

²²³ Din nou, comparația cu parfumurile din această lume are doar rol de indicare. Parfumurile zeilor din Samsara sunt cu mult mai fine decât cele de pe această planetă, iar cele din Sukhāvātī sunt infinit mai fine până și raportate la parfumurile zeilor din paradisurile din Samsara.

²²⁴ Până aici, cele Trei Nestemate.

²²⁵ Perfecțiunile transcendente.

²²⁶ Stadiile sau nivelurile Bodhisattvașilor, zece în total. Ele sunt descrise în capitolul 5.2 din „Ratnāvalī” scrisă de Ārya Nāgārjuna, pe care o puteți găsi pe aceeași pagină web cu această traducere.

²²⁷ Puterile.

²²⁸ Perfecțiunile obișnuite.

²²⁹ Cele optsprezece însușiri caracteristice numai unui Buddha.

²³⁰ Cunoașterea analitică, sau conștiința, după caz.

²³¹ Vacuitatea.

²³² Lipsa Semnelor.

²³³ Lipsa Dorințelor sau Lipsa Scopurilor. Ultimele trei de până aici sunt Cele Trei Uși către Eliberare.

²³⁴ Lipsa Eforturilor.

²³⁵ Non-plecarea, non-dispariția (dharmelor).

²³⁶ Non-apariția, non-producerea (dharmelor), care are drept consecință și non-plecarea, non-dispariția, deoarece dacă o dharmă nu apare atunci nu poate nici să dispară.

²³⁷ Non-existența.

²³⁸ Încetarea (suferinței, ignoranței etc).

²³⁹ Pacea.

²⁴⁰ Măreață prietenie sau iubire binevoitoare, de trei feluri: satyālambanā (înrădăcinată în adevăr), dharmālambanā (înrădăcinată în Dharma), anālambanā (fără rădăcină sau bază, care apare odată cu vederea absenței apariției dharmelor, odată cu nivelul ireversibilității).

²⁴¹ Măreața compasiune.

²⁴² Măreața bucurie.

²⁴³ Măreața viziune uniformă. Aceste ultime patru sunt „cele patru nemăsurabile”, brahmavihārā în sanscrită.

²⁴⁴ Acceptarea răbdătoare a faptului că dharmele nu apar. Caracteristică nivelului ireversibilității de la Trezirea Perfectă, adică unui Bodhisattva ireversibil. A realiza, a obține această acceptare este sinonimă cu atingerea nivelului ireversibilității. Vezi „Prajñāpāramitā Sutra în opt mii de versete”.

²⁴⁵ Probabil obținerea bhūmi-ului suprem, dincolo de orice practică, adică a Buddhaității.

²⁴⁶ O categorie de zei din tărâmul dorinței, din Samsara, a căror preocupare principală este să obțină plăcere din emanațiile create de alții, să se bucure de ele. Din nou, aceasta este o simplă comparație cu rol de indicare, deoarece acești zei au o durată de viață limitată, puteri limitate, și prin bucurarea de acele obiecte își epuizează treptat meritele. Prin contrast, în Sukhāvātī viața este nelimitată, puterile la fel, iar bucurarea nu epuizează meritele, nu le consumă, deoarece obiectele apărute sunt manifestate de însuși Buddha Amitābha, din puterea și compasiunea sa infinite la propriu. În plus, în Sukhāvātī se acumulează

mereu merite, prin venerarea Buddhașilor din alte lumi și tărâmurii. Paranirmita-vaśavartin este considerat cel mai înalt paradis zeiesc din tărâmul dorinței, Kāmadhātu. Acolo trăiește și zeul (sau mai degrabă demonul) Māra, care face toate eforturile pentru a ține ființele în starea de prizoniere ale dorințelor și de fugă după obiectele dorințelor.

²⁴⁷ Nu există nimic asemănător cu un proces digestiv.

²⁴⁸ Aici se poate constata că posibilitatea de a descrie fenomenele din Sukhāvātī este insuficientă, și că limitarea ține de noțiuni.

²⁴⁹ Nu este vorba despre autosugestie sau despre iluzie convențională, ca și cum cineva ar fi dezbrăcat și s-ar simți îmbrăcat deși nu este. Din punct de vedere convențional, aceste fenomene sau procese, de exemplu de a mânca sau de a se îmbrăca instantaneu, chiar au loc, așa cum au aici loc diferitele fenomene sau procese, chiar dacă nu instantaneu, ci cu efort. Din punct de vedere al Realității, niciunele nu sunt reale, deși par, deci se poate spune că o ființă din Sukhāvātī se simte îmbrăcată, la fel cum o ființă de pe Pământ se simte îmbrăcată, și că ambele percepții de „îmbrăcare” sunt la fel de ireale. Totuși, până la atingerea Buddhității, Sukhāvātī este tărâmul ideal pentru a viețui, Divinul Buddha Amitābha punând la dispoziția ființelor toate condițiile prielnice și toate plăcerile, imaginabile și inimaginabile.

²⁵⁰ Adică, din punct de vedere al realității aparente, ca și în această lume, așa cum oamenii se pot acoperi cu podoabe, ființele din Sukhāvātī sunt și se văd efectiv împodobite cu acele podoabe însă, ca și aici, nimic nu este de fapt real la modul adevărat. Ființelor din această lume le pare totul ca fiind real, dar ființele din Sukhāvātī, fiind Bodhisattvași ireversibili și realizând non-apariția dharmelor, știu că nu este real. De aceea este folosit acest limbaj, „văd” sau „percep” în loc de „sunt”, deși nici măcar „percepție” nu este un termen corect, deoarece un Bodhisattva ireversibil nu mai are percepții.

²⁵¹ Spirite feminine foarte frumoase și grațioase ale apei și norilor în această lume, și manifestări în Sukhāvātī.

²⁵² Aceasta este tot o comparație. Așa cum am scris în altă notă, acei zei din Samsara sunt infinit inferiori ființelor din Sukhāvātī însă, la fel cum se folosește aurul sau lotusul pentru a indica ceva inconceptibil din Sukhāvātī, se folosește și acest paradis pentru a indica bucuria, siguranța, puterea și confortul inconceptibile din Sukhāvātī.

²⁵³ Pe solul minunat.

²⁵⁴ În anumite momente, Sukhāvātī este acoperit cu un strat gros de flori minunate din toate punctele de vedere.

²⁵⁵ O substanță foarte moale.

²⁵⁶ Acele flori nu se ofilesc, nu sunt supuse ofilirii, și în plus și dispar după ce trece dimineața. Tărâmul-Buddha Sukhāvātī este mereu curat, chiar și când este

acoperit complet cu flori; aici Divinul Buddha Śākyamuni spune doar că acele flori nu devin niciodată și deloc deșeuri.

²⁵⁷ În fiecare treime de noapte; deci, în total, de trei ori pe zi și de trei ori pe noapte. Această informație se regăsește și în Sutra scurtă.

²⁵⁸ Fericirea lor este ca cea a unui Arhat, adică subtilă și imensă în același timp.

²⁵⁹ Nu există ciclul zi-noapte, ca aici, datorită rotației planetei; bineînțeles, nu există nici oboseală, care este suferință; aceste noțiuni sunt cunoscute acolo doar pentru că Divinul Tathāgata Amitābha predă despre Samsara.

²⁶⁰ Au realizat non-apariția dharmelor, sunt Bodhisattvași ireversibili.

²⁶¹ Așa cum reiese și din alte Sutre, numărul firelor de nisip din fluviul Gange este numai o ilustrare a unui număr imens, și cel mult infim pe lângă numărul indicat prin folosirea acestei comparații.

²⁶² Sau citesc.

²⁶³ Adică devin ireversibile de la Trezirea Perfectă.

²⁶⁴ Bune, pozitive, binefăcătoare, altruiste etc.

²⁶⁵ Este posibil să fie vorba despre cele minimum zece repetări nedistrase ale numelui Divinului Buddha Amitābha, sau de reamintiri despre Buddha Amitābha, cu dorința de a renaște în tărâmul său de Buddha - adică acumularea de merit minim necesară pentru renașterea în Sukhāvātī.

²⁶⁶ Sukhāvātī.

²⁶⁷ Cauzele sunt eforturile lui Ārya Bodhisattva Dharmakāra și nu numai, apoi puterea și compasiunea lui Tathāgata Amitābha, care sunt și efect și cauză, apoi dorința de a renaște în Sukhāvātī, eforturile făcute de ființe pentru a atinge acest scop (chiar și repetarea de numai zece ori a numelui Divinului Buddha Amitābha), și ca efecte toate beneficiile indescriptibile și inconceptibile ale renașterii în Sukhāvātī, cu toate consecințele lor viitoare. Aceasta este o palidă descriere a profunzimii și a vastității acestor cauze și efecte.

²⁶⁸ Alt nume pentru Divinul Buddha Amitābha.

²⁶⁹ Alt nume pentru Divinul Buddha Amitābha.

²⁷⁰ Toate ființele care au auzit, aud și vor auzi numele lui Tathāgata Amitābha au obținut, obțin și vor obține beneficii imense, indescriptibile, și acumularea imensă de merit datorată acestui fapt este ireversibil câștigată, și este câștigată în cel mai bun și cel mai ușor mod posibil.

²⁷¹ Nicio ființă născută în Sukhāvātī nu *trebuie* să mai plece de acolo vreodată, nici măcar pentru o singură naștere în altă parte. Din Sukhāvātī ființele pleacă *numai* dacă doresc acest lucru, inclusiv atunci când sunt atât de realizate încât vor deveni Buddhași în viața următoare. Nici măcar atunci acele ființe nu trebuie să plece, ci o fac numai dacă și când doresc, când consideră că este potrivit. Orice ființă din Sukhāvātī poate sălășlui acolo la infinit.

²⁷² Să renască în cel mai scurt timp posibil în Sukhāvātī. Aceasta înseamnă realizarea cât mai temeinică a tuturor practicilor pentru renașterea în Tărâmul lui Buddha Amitābha, pentru renașterea imediat după sfârșitul *natural* al vieții actuale, fără a mai renaște și în altă parte înainte de Sukhāvātī, și *nu* este un îndemn la sinucidere.

²⁷³ Să venereze o mie de koti de Buddhași din alte tărâmurii, așa cum a fost explicat mai sus, și în Sutra scurtă.

²⁷⁴ Față de „mersul” în Sukhāvātī, care presupune neapărat nașterea acolo, călătoria dus-întors din Sukhāvātī în oricare alte tărâmurii este o călătorie obișnuită, așa cum călătoresc oamenii aici dintr-un loc în altul, în sensul că nu presupune o altă renaștere; în acest caz este o deplasare instantanee, cu corpul din Sukhāvātī.

²⁷⁵ Așa cum a fost descris anterior.

²⁷⁶ Copac-Bodhi, similar cu cel sub care s-a Trezit Divinul Buddha Śākyamuni.

²⁷⁷ Nu i se scutură frunzele, sau florile, sau fructele, nu are „anotimpuri”.

²⁷⁸ Așa cum am mai scris, toate acestea sunt numai ilustrații și nu o descriere efectivă, deoarece Sukhāvātī nu are nimic în comun cu o lume obișnuită. De exemplu, în această lume, perlele sunt secrețiile unui animal, ale scoicilor, și sunt folosite ca podoabe. În Sukhāvātī podoabele sunt de o cu totul altă natură, infinit mai rafinate și mai prețioase. Totuși, pentru a putea descrie extraordinarele însușiri ale Tărâmului Pur al lui Buddha Amitābha, pentru ca ființele să întrevadă frumusețea acestuia, sunt necesare paralele cu ceea ce este folosit în această lume.

²⁷⁹ În Orient, și nu numai, svastica este de mii de ani un simbol pentru ceva extrem de pozitiv, pentru binecuvântări, pentru virtuți, pentru Soare, pentru fertilitate etc. O anumită variantă a svasticii este considerată în Buddhism ca fiind desenată din naștere pe tălpile unui Buddha (inclusiv pe tălpile Divinului Buddha Śākyamuni), și este de multe ori, din punct de vedere al importanței simbolice, pe același nivel cu Roata Dharmei. În Occident ea a fost folosită tot ca simbol favorabil de către celți, de către vikinci, de către greci, și așa mai departe. Numeroase culturi antice au folosit-o ca simbol pozitiv. Din nefericire, în vremurile recente ea a fost adoptată și de către regimul nazist al lui Adolf Hitler, și din această cauză pentru occidentali ea a devenit un simbol pentru ceva extrem de neplăcut – însă acesta nu este deloc reprezentativ pentru ceea ce simbolizează de fapt.

²⁸⁰ Simbol asemănător ca formă și semnificații cu svastica.

²⁸¹ Adică nu vor mai avea absolut niciodată vreo boală la urechi, și bineînțeles nici când și nici după ce vor atinge Buddhitatea.

²⁸² Toate ființele născute vreodată (în trecut, în prezent și în viitor) în Sukhāvātī pot rămâne la infinit acolo. Ele sunt deja pe nivelul de Bodhisattva ireversibil. Dacă doresc, pot pleca („muri”) pentru a ajuta ființe din alte tărâmurii

sau lumi, sau pot rămâne acolo la nesfârșit. Singura „limitare” este că, pentru a deveni Buddhași, ființele din Sukhāvātī trebuie să se nască în altă parte, la alegerea lor, într-o lume obișnuită (și nu într-un tărâm-Buddha), și vor deveni cu siguranță Buddhași acolo - nu poate avea loc un eșec, fiind vorba despre o *singură* viață în afara Sukhāvātī. Așadar, ele nu pot deveni Buddhași în Sukhāvātī, ceea ce până la urmă este în beneficiul tuturor ființelor, pentru că dacă ar deveni Buddhași în Sukhāvātī, ar fi o ocazie mai puțin pentru a le ajuta pe ființele din lumile din Samsara.

²⁸³ Adică, deși orice ființă trebuie să se mai nască doar o singură dată, respectiv atunci când va deveni un Buddha, așa cum am scris mai sus, Tathāgata Amitābha nu ține pe nimeni în Sukhāvātī împotriva voinței lui (sau ei). Oricine aspiră la anumite scopuri din afara Sukhāvātī și le poate îndeplini plecând din Sukhāvātī, acolo unde doresc, și fiind deja înzestrați cu realizarea de a fi Bodhisattvași ireversibili – care este cea mai mare și mai prețioasă realizare dinaintea de Buddhitate.

²⁸⁴ Pentru explicații mai amănunțite despre această „armură”, vedeți „Prajñāpāramitā Sutra în opt mii de versete”.

²⁸⁵ Buddhitatea.

²⁸⁶ Este posibil ca acest fragment să nu fie original, deoarece toți locuitorii din Sukhāvātī, fără excepție, sunt Bodhisattvași ireversibili, nu doar simpli Śrāvaka. Ei sunt Ascultători-Bodhisattvași. Din nefericire, asemenea afirmații în care „școala Hinayana” a fost declarată ca fiind inferioară „școlii Mahayana” au fost inserate în mai multe Sutre, însă ele pot fi identificate cu ușurință.

²⁸⁷ Un Ārya Bodhisattva formidabil al cărui nume înseamnă aproximativ „Conducătorul care privește în jos [către lume]”, înzestrat cu o înțelepciune extraordinară, cu merite imense și cu o compasiune de neegalat.

²⁸⁸ Un Ārya Bodhisattva formidabil, al cărui nume înseamnă aproximativ „Cel care a obținut marea putere”, care se referă la puterea înțelepciunii-cunoaștere transcendente, prajñā în sanscrită.

²⁸⁹ Imediat înainte de a se naște în Sukhāvātī, ei au trăit în această lume, adică în acest sistem de lumi care cuprinde Pământul.

²⁹⁰ Pentru cele treizeci și două de semne și cauzele lor, vedeți opera lui Ārya Nāgārjuna numită „Ratnāvalī”. Acolo veți vedea că pentru fiecare dintre aceste caracteristici speciale este necesar un merit imens, și puteți realiza că Divinul Buddha Amitābha, prin puterea și prin compasiunea sa, face ca toate ființele născute în Sukhāvātī, chiar și fără să fi acumulat acele merite imense, să aibă parte de acele semne și implicit și de acele merite, „oferite” (definitiv, nu temporar!) de către Tathāgata Amitābha.

²⁹¹ Organele de simț (care includ mintea) sunt înfrânate datorită înțelepciunii, deci din convingere, și nu din vreun fel de reprimare.

²⁹² Pañcabalāni în sanscrită: credința-încredere (śraddhā), vigoarea (virīya), atenția conștientă (smṛti), concentrarea (samādhi) și înțelepciunea (prajñā).

²⁹³ Deși în text descrierile însușirilor presupun o naștere în Sukhāvātī, despre care se vorbește la trecut, toate aceste caracteristici au fost, sunt și vor fi valabile pentru toate ființele care s-au născut, se nasc și se vor naște în Sukhāvātī, și nu doar pentru ființele care s-au născut deja acolo.

²⁹⁴ Adică nu mai sunt și nu vor mai fi în niciun pericol, niciodată. Până când vor atinge Buddhaitatea, dacă rămân în Sukhāvātī vor beneficia de toate aceste condiții extrem de favorabile, și chiar dacă pleacă din Sukhāvātī conform dorințelor și aspirațiilor lor, niciodată nu vor mai renaște în tărâmurile inferioare (în iaduri, în lumile fantomelor, în lumile animalelor sau în lumile semizeilor) împotriva voinței lor, și niciodată nu se vor mai îndepărta de Trezirea Perfectă, nu vor mai cădea înapoi, fiind Bodhisattvași ireversibili. Caracteristica de „Bodhisattva ireversibil” nu se pierde prin plecarea din Sukhāvātī, ea fiind valabilă până la atingerea sigură a Buddhaității.

²⁹⁵ Așa cum a mai fost menționat anterior, excepție fac Bodhisattvașii care vor să părăsească Sukhāvātī pentru a-și îndeplini propriile jurăminte, pentru a salva ființe altfel decât după ce au atins Buddhaitatea, și așa mai departe.

²⁹⁶ Pentru cele cinci feluri de pângăriri, vedeți notele mele de la capitolul 18 al Sutrei scurte.

²⁹⁷ A Divinului Buddha Śākyamuni, cel care vorbește.

²⁹⁸ Fiecare după propriile înclinații.

²⁹⁹ De oricâte ori doresc, nu este vorba despre o „rezervă” limitată de flori.

³⁰⁰ Adică rămâne pe cer, plutind acolo unde a fost aruncat; nu este „loc” pentru o singură asemenea manifestare a splendorii, ci pentru oricâte.

³⁰¹ Acei Bodhisattvași pot realiza toate aceste activități minunate datorită aspirațiilor și eforturilor anterioare ale actualului Tathāgata Amitābha, care sunt enumerate pe scurt în continuare.

³⁰² Conform jurământului cu numărul 23, toate ființele cunosc această Dharma profundă care duce la Buddhaitate, cum ar fi de exemplu învățăturile despre non-apariția dharmelor, sau despre Vacuitate. Acest lucru este echivalent cu stadiul ireversibil, doar că explicat dintr-o altă perspectivă.

³⁰³ Conform jurământului cu numărul 10. Tot o caracteristică a stadiului de ireversibilitate. Explicat pe scurt: din moment ce este realizat adevărul, că de fapt dharmele nu apar, bineînțeles că nicio idee de proprietate nu mai poate apărea, nici o considerație „este al meu” nu mai poate avea loc.

³⁰⁴ Aici Divinul Buddha continuă cu descrierea din punct de vedere al Realității, al stării în care se află acei Bodhisattvași. Deși în Sukhāvātī cauzele pentru plăcere sunt nenumărate totuși, din punct de vedere al Realității, până și acea plăcere este non-apărută, non-produsă, inexistentă în sine, de fapt. Toți Bodhisattvașii ireversibili (și în Sukhāvātī există numai Bodhisattvași ireversibili,

deoarece toate ființele, prin nașterea acolo, devin astfel, chiar dacă nu erau ireversibile înainte) au realizat ireversibil acceptarea răbdătoare a faptului că nicio dharma nu apare, nu este produsă, altfel spus au realizat non-apariția. De aceea, ei nu au percepții, care sunt de fapt interpretări apărute în dependență, și care sunt de fapt ignoranță. Așadar, nici aparenta plăcere nu este percepută drept plăcere, oricât ar fi ea de intensă. Pentru o ființă ignorantă, pentru noi, pare că acei Bodhisattvași se bucură continuu de plăceri imense, însă ei au transcens deja acel stadiu, fără ca aceasta să însemne indiferență. „Prajñāpāramitā Sutra în opt mii de versete” și lucrările lui Ārya Nāgārjuna de pe aceeași pagină web cu această traducere vă pot ajuta să înțelegeți mai bine acest subiect profund.

³⁰⁵ Nu mai au scopuri, nu mai au dorințe, nu sunt mânați de dorințe, de percepții, de ignoranță. Această stare este destul de greu de înțeles, însă nu este imposibil de atins, de realizat. Și, fără îndoială, cel mai rapid și mai ușor mod de a o atinge este nașterea în Sukhāvātī, pentru că astfel suntem ajutați de infinita putere și compasiune a Divinului Buddha Amitābha.

³⁰⁶ Nici măcar nu percep ființe. Din nou, aceasta nu înseamnă indiferență. Am explicat în alte comentarii și note, inclusiv în operele menționate mai sus, care este diferența dintre indiferență și absența percepției.

³⁰⁷ O minte trezită și care nu are nicio percepție este perfect fermă, deoarece nu mai are nicio fluctuație.

³⁰⁸ Aparent paradoxal, dar numai din cauza limitărilor ideilor, această cunoaștere face ca toate gândurile să fie complet lipsite de orice suport. Așadar, „suportul” este de fapt cunoașterea lipsei oricărui suport, așa cum se poate spune că „absența esenței dharmelor este chiar esența dharmelor”

³⁰⁹ Acest cuvânt sanscrit se traduce prin „cei șapte factori sau cele șapte necesare pentru atingerea Buddhității”, adică: atenția conștientă (smṛti), investigarea [naturii] dharmelor (dharmapracaya), vigoarea energetică (vīrya), bucuria (prīti), calmul perfect liniștit (praśrabdhi), concentrarea (samādhi) și viziunea uniformă sau ecuanimitatea (upekṣā).

³¹⁰ Cei cinci ochi sunt: ochiul material (māṃsacakṣu, așa cum au ființele obișnuite, indiferent de forma lor), ochiul divin (divyacakṣu, vederea destinațiilor ființelor), ochiul înțelepciunii (prajñācakṣu, vederea adevărului despre realitate), ochiul Dharmei (dharmacakṣu, cunoașterea Dharmei transmisiei – adică învățăturile, și a realizării – adică realizarea efectivă) și ochiul [de] Buddha (buddhacakṣu, înțelepciunea primordială, caracteristic numai unui Buddha).

³¹¹ Probabil, cele trei lumi sau trei tărâmurii, trailoka în sanscrită.

³¹² De exemplu, pot lua fără să producă suferință (sau pot preîntâmpina o suferință viitoare), și pot refuza ferm fără să jignească, atunci când nu consideră că trebuie să primească ceva, și bineînțeles știu mereu ce și când trebuie primit sau refuzat.

³¹³ Vedeți dicționarul de la „Prajñāpāramitā Sutra în opt mii de versete”.

³¹⁴ Au intrat pe Calea Bodhisattvașilor, pe calea către Buddhitate, etapa finală a Căii. Cele Trei Căi (Arhat, Pratyekabuddha și Buddha) sunt de fapt una singură, calea către Buddhitate, primele două fiind doar etape temporare facultative. Ārya Nāgārjuna explică foarte bine aceste aspecte, în mai multe opere.

³¹⁵ Pământul „rabdă” toate acțiunile ființelor, fără a avea nicio reacție, fără a-i fluctua „starea de spirit”. Desigur, Pământul nu este o ființă vie; aceasta este o figură de stil care indică răbdarea infinită și imparțială a unui Bodhisattva ireversibil.

³¹⁶ Aici sunt incluse și acțiunile, formațiunile mentale și înclinațiile.

³¹⁷ Indiferent ce se amestecă cu apa (fără a reacționa chimic), ea rămâne fundamentalmente pură, curată, și poate fi separată de impuritățile din ea, de exemplu de noroi sau de nisip, și prin filtrare se poate obține o apă perfect pură. Pentru a înțelege mai bine ce simbolizează aici apa, vedeți „Tathāgatagarbha Sutra” de pe aceeași pagină web cu această traducere.

³¹⁸ Comparația cu lotusul este deseori folosită pentru a ilustra puritatea Bodhisattvașilor și a Buddhașilor. Deși lotusul are rădăcina în mîlul murdar și urât mirositor, totuși floarea este foarte frumoasă, are un miros deosebit, și nu seamănă deloc cu mîlul și cu balta în care se află și unde îi este rădăcina, planta nu se „murdărește” de la ele. Tot la fel, un Bodhisattva sau un Buddha are „rădăcina” în Samsara, sălășluiește în Samsara, dar nu este ca Samsara, nu este pângărit de mizeriile Samsarei.

³¹⁹ În marea parte a Indiei au loc doar două anotimpuri, ploios și secetos. Bodhisattvașii se aseamănă cu norii de ploaie deoarece răspândesc în mod egal și fără părtinire Dharma tuturor ființelor, așa cum noii din sezonul ploios răspândesc apa. Și așa cum apa este vitală pentru viața biologică, și Dharma este vitală pentru Trezire, pentru Eliberarea completă de suferință și de ignoranță. Ultimul bhūmi, cel de-al zecelea, este numit „Norul Dharmeii” tocmai pentru că un Bodhisattva aflat pe acest nivel răspândește Dharma aproape fără efort, în moduri inimaginabile, folosind metode inimaginabile, și având o influență benefică inimaginabilă asupra ființelor. Deatfel, mulți maeștri au afirmat, și pe bună dreptate, că Dharma este cu mult mai importantă decât apa, deoarece apa alină numai suferința imediată (cum ar fi setea sau deshidratarea) și întreține viața, care este fundamentalmente suferință, pe când Dharma alină definitiv suferința.

³²⁰ Obstacole și ființe rău intenționate.

³²¹ Așa cum smochinul oferă umbră și hrană, Bodhisattvașii oferă Dharma (care duce la acumularea de merite și de înțelepciune, până la Buddhitate) și ajutor punctual în numeroase situații.

³²² Cunoașterii, înțelegerii, aplicării corecte etc.

³²³ Prin a-i lăsa fără argumente, prin a-i convinge prin discuții sau acțiuni, prin faptul că aceștia nu își pot demonstra nici măcar lor înșile, în mod riguros, validitatea calomniilor și acuzelor pe care le aduc, deoarece ele sunt eronate și pleacă de la premise greșite, sau sunt făcute cu intenții greșite.

³²⁴ Lăcomia, ura și iluzia sunt cele trei rădăcini ale răului, ale suferinței.

³²⁵ O explicație similară cu cea din capitolul 12 despre virtuțile luminii infinite a Divinului Tathāgata Amitābha.

³²⁶ Până la a fi întins complet pe sol.

³²⁷ În afară de Buddhașii înșiși, de lumina lor, lumina Divinului Buddha Amitābha este mai puternică decât orice; la fel cum o lumânare abia se vede în lumina Soarelui, orice lumină emisă de orice altă sursă decât un Buddha este insignifiantă în raport cu lumina lui Tathāgata Amitābha.

³²⁸ Bineînțeles, nu a existat, nu există și nu va exista, însă aici cuvântul se referă la momentul desfășurării acțiunii.

³²⁹ Probabil că această ultimă frază este alterată, deoarece în Sukhāvātī toate ființele sunt Bodhisattvași ireversibili. Aceste afirmații denigratoare la adresa Ascultătorilor sunt prezente în câteva locuri și în Prajñāpāramitā Sutra, în straturile evident ulterioare originalului, și nu fac parte din discursurile originale ale Divinului Buddha.

³³⁰ La fel, aceste diferențe între locuitorii din Sukhāvātī sunt contrare informațiilor din această Sutra și sunt probabil adăugiri ulterioare.

³³¹ Denumirea acestui sistem de lumi, probabil sistemul solar, cu tot ceea ce cuprinde: iaduri, tărâmurile de fantome, de animale, de oameni, de semizei și de zei.

³³² Viitorul Buddha Maitreya, următorul Buddha în această lume. Acest nume are sensul aproximativ de „invincibilul” în limba sanscrită. De aici încolo, după această manifestare extraordinară, Venerabilul Ānanda rămâne tăcut, și dialogul continuă între Divinul Buddha Śākyamuni și Ārya Bodhisattva Ajita.

³³³ Așa cum am mai scris, deși din punct de vedere al aparențelor nu există diferențe între aspecte, puteri și plăceri, totuși oamenii din Sukhāvātī sunt complet nemuritori, în timp ce zeii din paradisul din Samsara numit Paranirmita-vaśavartin sunt muritori; oamenii din Sukhāvātī nu consumă merite ci generează merite prin venerarea Buddhașilor în fiecare dimineață, pe când zeii din acel paradis și le consumă treptat, și până la urmă rămân complet fără merite. În plus, cea mai mare diferență este la capitolul înțelepciune-cunoaștere (prajñā): oamenii din Sukhāvātī sunt Bodhisattvași ireversibili, cu toate însușirile extraordinare implicate, inclusiv cu imposibilitatea de a renaște în tărâmurile inferioare și imposibilitatea de a se mai îndepărta de Trezirea Perfectă, pe când zeii din acel paradis sunt în continuare ființe ignorante aproape lipsite de contactul cu Dharma și care, după ce își vor consuma complet toate meritele pe plăceri, vor muri și vor renaște cel mai adesea în lumile inferioare, ca animale, ca

fantome sau prin infernuri, unde vor suferi foarte mult și vor fi complet lipsite de contactul cu Dharma. Așadar, de fapt, diferențele mai puțin evidente sunt absolut imense.

³³⁴ Vezi capitolul 19.

³³⁵ Adică, de fapt nu există nicio diferență între „oameni” și „zei” în Sukhāvātī, toate ființele de acolo având cel puțin măreția zeilor Paranirmita-vaśavartin din Samsara. După părerea mea, și în celelalte locuri din Sutra, comparația între „oameni” și „zei” referitoare la Sukhāvātī nu se referă la o comparație între oameni și zei care ar locui în Sukhāvātī, ci între zeii din Samsara și locuitorii din Sukhāvātī, care pot fi numiți indiferent cum, adică oameni, zei sau Bodhisattvași ireversibili, și care sunt de o singură categorie, nu de două sau trei.

³³⁶ Din paradisul „Celor Treizeci și Trei”.

³³⁷ Nașterea în lumile zeilor și în tărâmurile-Buddha are loc în mod miraculos, adică instantaneu, având direct vârsta de tânăr adult (și rămânând astfel), și având toate calitățile și însușirile unui locuitor din acel tărâm.

³³⁸ Adică născându-se în Sukhāvātī.

³³⁹ Aceste ființe, care nu au avut încredere în cuvintele lui Buddha Śākyamuni, respectiv în Buddha Amitābha, în existența și în calitățile nelimitate ale Sukhāvātī și ale locuitorilor săi, dar totuși și-au dorit și au obținut nașterea acolo, trebuie să treacă printr-o perioadă de acomodare, printr-o perioadă intermediară în care însușirile lor să se ridice până la nivelul la care ele să poată să trăiască în Sukhāvātī. Aceasta nu este o pedeapsă ci, dacă ar fi să facem o comparație, este ca și cum în această lume oamenii care au stat mult timp în întuneric total au nevoie de o vreme pentru a se obișnui cu o lumină intensă, sau cei care au stat în frig extrem au nevoie de o vreme pentru a se obișnui cu o căldură plăcută care, fără perioada de acomodare, la început li s-ar părea excesivă și i-ar face să sufere. Așadar, această perioadă este o acomodare blândă și confortabilă, urmând ca acea ființă să iasă în Sukhāvātī imediat ce este pregătită, adică imediat ce realizează greșelile făcute în această privință.

³⁴⁰ Nu văd Buddhași timp de cinci sute de ani, fiind închise în acele palate.

³⁴¹ Ființele născute în potirul închis al florilor, în versiunea chinezească, sunt considerate într-o stare de „embrion”, durând cinci sute de ani (din Sukhāvātī) ca acele ființe să ajungă să accepte și să înțeleagă Dharma. Contactul prematur direct cu Dharma și cu Sukhāvātī ar fi de neîndurat pentru ele, și din acest motiv are loc această etapă de tranziție. După ce s-a încheiat, acele ființe, care au ajuns acum la „maturitate”, devin exact ca toate celelalte ființe din Sukhāvātī. Ființele care au încredere în ceea ce afirmă această Sutra nu trec prin această perioadă de tranziție, ci obțin imediat toate beneficiile oferite de către Divinul Buddha Amitābha.

³⁴² Casta de guvernatori și războinici din care a făcut parte în ultima viață și prințul Gautama Siddhartha, viitorul Buddha Śākyamuni.

³⁴³ În acest caz, „regele” care aruncă în „închisoare” ființele din Sukhāvātī și care decide și momentul eliberării lor nu este Tathāgata Amitābha, ci este înclinația mentală a acelor ființe către ne-încrederea în Divinul Buddha Amitābha, care duce la incapacitatea lor de a accepta minunăția tărâmului Sukhāvātī, și de a beneficia de ceea ce le este oferit.

³⁴⁴ Calmul liniștit apărut atunci când, în momentul morții, acea ființă îl vede pe Divinul Buddha Amitābha în fața sa, înconjurat de un alai imens de Ārya Bodhisattvași, sau îi vede imaginea generată de El, sau îl vede într-un vis generat de El, în funcție de nivelul de credință-încredere al ființei. Aici este vorba despre ultimele două cazuri, primul fiind pentru ființele care au credință-încredere.

³⁴⁵ Acesta este momentul în care încetează înclinațiile lor negative.

³⁴⁶ Chiar și așa, această perioadă de tranziție de cinci sute de ani este infimă comparată cu durata infinită de viață a unei ființe de acolo. Deși, desigur, ar fi de preferat nașterea având direct toate beneficiile de a sălășlui în Sukhāvātī, totuși și această naștere într-un potir, datorită unei credințe incomplete, este cu mult mai extraordinară decât orice naștere în Samsara, oricât de deosebită ar fi ea.

³⁴⁷ Conform anumitor criterii, această lume poate fi considerată un tărâm-Buddha. Deși nu este propriu-zis un tărâm-Buddha creat de un Buddha, totuși în ea a apărut recent un Buddha, și Dharma încă se mai găsește aici. Iar în timpul în care era aici Divinul Buddha Śākyamuni, aceasta se putea considera ca fiind un tărâm-Buddha, deși nu unul creat, deoarece o ființă obișnuită putea efectiv întâlni un Buddha.

³⁴⁸ Din tărâmurii-Buddha propriu-zise, sau din lumi unde doar se aflau Buddhași în acel moment.

³⁴⁹ Este vorba despre un alt Divin Buddha, având același nume cu unul dintre numele date Divinului Buddha Amitābha.

³⁵⁰ Nu au condițiile necesare, nu au de unde să afle de ea, de unde să o audă, și așa mai departe.

³⁵¹ Mulți Bodhisattvași care nu sunt ireversibili cad înapoi pentru că nu au parte de condiții favorabile, cum ar fi auzirea acestei Sutare sau auzirea numelui Divinului Buddha Amitābha.

³⁵² Având conținutul corect, nealterat, scrisă sau tipărită lizibil pe hârtie de calitate, sau o copie digitală pe un suport rezistent, sau mai multe copii redundante, și așa mai departe. Deși copia digitală se poate folosi pentru păstrare, copia pe hârtie este de preferat pentru citire și practicare.

³⁵³ Așa cum am mai spus și în alte locuri, Divinul Buddha folosea idei cunoscute pentru binele ființelor, pentru ca ele să înțeleagă învățăturile sale și să se elibereze de suferință. În acest caz, intervalul este de câteva minute. Exemplul este dat deoarece în India vaca era și este considerată un animal sacru.

³⁵⁴ Acel învățător, predicând învățăturile Divinului Buddha Śākyamuni despre Sukhāvātī, ajută ființele să se nască acolo și astfel să devină Bodhisattvași

ireversibili, prin puterea și compasiunea Divinului Tathāgata Amitābha și a Divinului Buddha Śākyamuni (prin care a ajuns Sutra la ființe). Așadar, oricine are această dorință sinceră și răspândește corect această Sutra (și/sau Sutra scurtă) merită titlul de Guru.

³⁵⁵ În general, numai ființele care au acumulat o anumită cantitate de merit ajung să audă aceste învățături despre Divinul Buddha Amitābha și despre Tărâmul Pur Sukhāvātī, și ajung să aibă credință și încredere, să își dorească să renască acolo (respectiv să își dorească să atingă Trezirea Perfectă), să acumuleze meritele necesare, și să renască în Sukhāvātī.

³⁵⁶ La un moment dat, în viitor, buna Dharma predată de către Divinul Buddha Śākyamuni va dispărea complet din această lume. Momentul următor când Dharma va apărea din nou în această lume este cel al apariției Divinului Buddha Maitreya, acum Ārya Bodhisattva Ajita, care poartă această conversație. Acest proces are loc în toate lumile obișnuite (nu și în tărâmurile-Buddha, unde cel puțin un Buddha este mereu prezent).

³⁵⁷ Ființele care aud Sute ca aceasta, cum ar fi Sutra lungă și Sutra scurtă despre Buddha Amitābha și despre Sukhāvātī, și respectiv echivalentul lor din alte lumi, pot renaște în Sukhāvātī, proces prin care vor obține extrem de ușor și de repede stadiul de Bodhisattva ireversibil, care altfel este foarte greu de obținut; ele vor putea acumula cantități imense de merit prin a-i venera pe alți Divini Buddhași în timpul dimineților, și vor putea ajunge foarte repede și foarte ușor la stadiul de a mai fi necesară o singură naștere în altă parte, adică cea în care vor deveni Buddhași.

³⁵⁸ Ființele nu trebuie să se îndoiască, pentru că atunci vor renaște în Sukhāvātī în palatele din cupele închise ale florilor, și timp de cinci sute de ani din acel tărâm vor fi închise acolo, datorită propriilor lor acțiuni, și nu datorită lui Tathāgata Amitābha. Dar chiar și așa, după trecerea celor cinci sute de ani, vor ieși din acea cupă închisă a florii, din acea închisoare minunată, și vor sălășlui în Sukhāvātī la fel ca celelalte ființe de acolo. Vezi capitolul 40.

³⁵⁹ Este vorba despre nașterea ființei la momentul potrivit, în locul potrivit și în forma potrivită (de exemplu ca om, fără infirmități fizice și fără disfuncționalități ale minții care să nu permită auzirea sau înțelegerea) pentru a-l întâlni personal pe un Buddha, și pentru a-i asculta învățăturile extraordinare. Acesta este cel mai bun caz din Samsara. Următorul caz favorabil este cel în care cineva se naște fără infirmități și fără disfuncționalități într-o lume în care Dharma încă există, și întâlnește Dharma – așa cum suntem noi aici și acum. Celelalte cazuri sunt în general nefavorabile. Desigur, cel mai bun caz este nașterea într-un tărâm-Buddha, și de departe cel mai bun caz dintre acestea este nașterea în Sukhāvātī.

³⁶⁰ În sensul studierii Sutrei, al aplicării corecte a celor scrise în ea (cum ar fi generarea dorinței pentru a atinge Trezirea Perfectă, generarea dorinței pentru

renașterea în Sukhāvātī, dedicarea meritelor din diverse acțiuni pentru renașterea în Sukhāvātī, gândirea la Sukhāvātī și la Divinul Buddha Amitābha, recitarea numelui său, evitarea celor șase acțiuni negative care ar bloca nașterea în Sukhāvātī, ș.a.m.d.), copierii ei, păstrării ei, recitării ei, răspândirii ei pentru ca și ceilalți să poată avea aceleași beneficii imense, etc.

³⁶¹ Nu vor ajunge la ei, sau ei nu vor dori să le audă, sau le vor respinge după ce le-au auzit, și astfel nu le vor aduce niciun beneficiu, asemenea unui bolnav care primește un medicament perfect pe care îl varsă pe jos, din greșeală sau intenționat. Într-adevăr, nașterea în Sukhāvātī este un panaceu.

³⁶² În general, epitete pentru un Buddha. În acest caz, este vorba despre Divinul Buddha Śākyamuni.

³⁶³ Adică Buddhitatea, care este cea mai mare bucurie, este nesfârșită, și dincolo de orice suferință.

³⁶⁴ În acest context, în oricare tărâm sau lume se afla un Buddha când și acea ființă se afla acolo, sau în care Dharma era cunoscută, ca aici și acum.

³⁶⁵ Aici „Ascultător” este orice ființă cuprinsă între categoria celor care se rezumă doar la a asculta Dharma și categoria de Arhat. Deși Arhatul este eliberat, este demn de ofrande și are o realizare imensă, totuși această realizare este insignifiantă pe lângă realizarea și Trezirea unui Buddha. De asemenea, etapa de Arhat este temporară, și acea ființă va continua la un moment dat pe Calea către Buddhitate.

³⁶⁶ Care nici măcar nu au auzit Dharma, sau de Dharma, sau de Buddha, sau de Sangha etc.

³⁶⁷ Trezirea unui Buddha este atât de vastă și de profundă încât ea nu poate fi descrisă în timp finit ființelor, nici măcar de către un Buddha. Aceasta nu se datorează limitării capacităților unui Buddha, deoarece El a realizat direct Trezirea și o înțelege nemijlocit, având toate calitățile extraordinare inconceptibile. Limitarea este de partea ființelor, și a noțiunilor folosite de către acestea.

³⁶⁸ În „Chiggala Sutta” Divinul Buddha explică faptul că probabilitatea ca o ființă să obțină o naștere ca om este cu mult mai mică decât cea ca o țestoasă oarbă, care rătăcește fără scop într-un ocean imens care acoperă o planetă întregă, și care respiră doar o dată la o sută de ani, să își scoată din întâmplare capul la suprafață (pentru a respira) tocmai prin gaura unui jug de lemn care este singurul obiect care plutește pe acel ocean, și care este purtat aleatoriu de vânturi și de curenții de apă. Iar întâlnirea cu Dharma este și mai rară decât obținerea unei nașteri umane, undeva în Samsara. Așadar a folosi greșit viața de om, a nu practica Dharma și în particular a nu o folosi pentru a obține o renaștere în Sukhāvātī, ar fi ratarea unei șanse cu mult mai rare decât ne-am putea imagina.

³⁶⁹ Intrarea-în-curent.

³⁷⁰ După Intrarea-în-curent și Întoarcerea-o-singură-dată, aceasta este a treia realizare pe calea către Eliberare, a patra fiind Eliberarea ca Arhat. Cei-care-nu-se-mai-întorc într-o lume din Samsara rezidă în cele cinci Locuri Pure, cele mai înalte sălașuri din Samsara: Avṛha (fără suferințe), Atapa (fără tulburări), Sudṛśa (formă perfectă), Sudarśana (vedere perfectă) și Akaniṣṭa (cu nimic deasupra). Acestea nu sunt Tărâmurii Pure, nici tărâmurii-Buddha, ci sunt cele mai înalte paradisuri din Samsara, unde sălășluiesc doar cei care vor deveni Eliberați (sau Arhați) acolo. Zeul numit Brahmā Sahāmpati, care l-a rugat pe Divinul Buddha, imediat după Trezirea Sa, să predea Dharma, sălășluiește în Akaniṣṭa, unde va deveni Arhat. Apoi, în funcție de caz, un Arhat poate sta în starea de Arhat timp de până la optzeci și patru de mii de ere (kalpa), după care iese din acea stare și continuă pe Calea către Buddhitate, adică pe Calea Bodhisattvașilor.

³⁷¹ Au devenit Arhați.

³⁷² Și-au dorit pentru prima dată să atingă Buddhitatea, să realizeze Trezirea Perfectă. Acest gând este considerat prima cauză a Trezirii acelei ființe, primul pas pe Calea Buddhității, unde prima etapă este Intrarea-în-curent.

³⁷³ Acumularea de merit a fost făcută așa cum se descrie în această Sutra, prin rostirea nedistrasă a numelui Divinului Buddha Amitābha (sau prin gândirea la el) cu dorința sinceră de a renaște în Sukhāvātī. De asemenea, orice activități virtuozitate (sau fapte bune) face o ființă, cu corpul, cu vorbirea sau cu mintea, le poate dedica pentru nașterea în Sukhāvātī.

³⁷⁴ Toți acești oameni și zei nu doar că și-au dorit să devină Buddhași (ceea ce este un pas imens, de o importanță capitală), ci și-au dorit și să se nască în Sukhāvātī. Probabil că unii dintre zeii prezenți la discursul Divinului Buddha Śākyamuni încă trăiesc în lumile lor, dar vor renaște și ei în Sukhāvātī atunci când viața lor actuală încetează. Și toți acești oameni și zei, fiind născuți în Sukhāvātī, în trecut, în prezent sau în viitor, vor deveni imediat Bodhisattvași ireversibili, și vor sălășlui acolo adunând merite și înțelepciune până când vor dori, respectiv până când vor dori să plece sau până când vor mai avea o singură naștere de îndeplinit, cea în care vor deveni Tathāgatași - fiecare în altă lume, la momentul potrivit. Pe lângă numele lor particulare, toți aceștia vor avea și un nume comun, cel de Mañguśvara.

³⁷⁵ Pentru a înțelege mai bine ce înseamnă realizarea non-apariției dharmelor, sau acceptarea perfect răbdătoare a faptului că dharmele nu apar de fapt, vedeți „Prajñāpāramitā Sutra în opt mii de versete” (și introducerea mea, în care explic detaliat realizările), „Prajñāpāramitā Sutra în trei sute de versete” (Sutra-Diamant) și „Prajñāpāramitā Sutra în douăzeci și cinci de versete” (Sutra-Nucleu), de pe aceeași pagină web cu această traducere.

³⁷⁶ Este vorba despre Divinul Buddha sub îndrumarea căruia și (viitorul) Buddha Śākyamuni a obținut stadiul de ireversibilitate, realizarea că nu are loc

aparitiie, că nu are loc producere, și care i-a prezis viitorului Buddha Śākyamuni faptul că va deveni un Buddha pe nume Śākyamuni.

³⁷⁷ Vor pleca intenționat din Sukhāvātī pentru a-și îndeplini jurămintele de a ajuta ființele în diverse feluri.

³⁷⁸ Galaxie sau roi de galaxii, după caz.

³⁷⁹ Așa cum am scris mai sus, este cel mai înalt tărâm din Samsara, unde se nasc doar cei care sunt pe stadiul de ne-întoarcere (Anāgāmin), adică cei care vor deveni Arhați în acel tărâm.

³⁸⁰ Sau: „ca un leu între oameni”.

³⁸¹ Sau: „Cei care vor renaște în Tărâmul meu, după ce au părăsit lumi din cele zece direcții”.

³⁸² Așa cum am mai explicat, consider că interpretarea că în Sukhāvātī ar exista două feluri de ființe, adică oameni și zei, este greșită, și că afirmația că oamenii și zeii nu diferă între ei este greșit înțeleasă. Locuitorii din Sukhāvātī sunt de un singur fel, splendoarea lor nu diferă de cea a zeilor din cele mai înalte tărâmurile din Samsara, puterile lor nu diferă de cele ale zeilor celor mai puternici, iar realizările lor sunt infinit mai profunde. Dealtfel, deși în versiunile în limba chineză oamenii și zeii sunt enumerați separat, ca „oameni” și „zei”, în toate contextele aceștia au exact aceleași caracteristici, neexistând nicio diferență între ei, nici explicită și nici implicită. De asemenea, nu apare nicăieri o formulare cum ar fi „oamenii au aceste caracteristici, iar zeii au aceste caracteristici”, ci mereu „oamenii și zeii din Sukhāvātī au aceste caracteristici”.

³⁸³ Dacă, după plecarea intenționată din Sukhāvātī, acele ființe vor mai renaște vreodată în infernuri, ca fantome flămânde sau ca animale. În această Sutra, în tărâmurile inferioare este inclusă și categoria semizeilor, Asura. În alte Sute, nașterea ca semizeu este descrisă ca fiind mai mult bună decât rea, la limită, însă acolo contactul cu Dharma este rar și dificil, iar învățarea este un proces extrem de lent.

³⁸⁴ La fel de minunată și de neschimbătoare. Din nou, se subliniază că oamenii și zeii nu sunt de fapt diferiți, adică nu sunt două categorii diferite.

³⁸⁵ Lumina lui Buddha Amitābha este infinită la propriu.

³⁸⁶ Așadar, din moment ce Ārya Bodhisattva Dharmakāra a atins Buddhitatea și a devenit Buddha Amitābha, înseamnă că jurământul a fost îndeplinit și că durata vieții sale este nelimitată la propriu, și nu imensă dar finită, la fel ca și lumina sa.

³⁸⁷ Tot la fel, ființele din Sukhāvātī și tărâmul însuși au durată nelimitată de existență. Ființele pot pleca din Sukhāvātī atunci când doresc, dacă au depus anumite jurăminte și doresc să le respecte – de exemplu, pentru a salva anumite ființe cu care au avut relații speciale, și care la un moment dat sunt născute în locuri și condiții în care pot fi ajutate, sau pot fi încurajate, sau pentru a salva multe ființe în general, sau pentru a încuraja multe ființe să renască în Sukhāvātī,

etc. Plecarea nu este ireversibilă, în sensul că o ființă care pleacă intenționat din Sukhāvātī renaște în unul sau mai multe locuri, și se poate întoarce acolo după ce a murit, dacă aude din nou despre Buddha Amitābha și de Sukhāvātī, și face activitățile necesare pentru renaștere (așa cum este explicat și în jurământul 18, de exemplu). Și, oricum, toate ființele din Sukhāvātī sunt Bodhisattvași ireversibili, și bineînțeles rămân astfel și după ce renasc în altă parte. Așadar, indiferent dacă mai renasc sau nu în Sukhāvātī, Buddhitatea lor este garantată. În plus, fiind Bodhisattvași ireversibili, vor auzi inevitabil despre Buddha Amitābha și despre Sukhāvātī, datorită meritelor lor imense, și datorită afinității cu Dharma.

³⁸⁸ Ființele din Sukhāvātī nu doar că nu vor vedea și nu vor resimți nicio faptă rea, dar nici măcar nu vor auzi de vreuna și, conform versiunii în limba sanscrită, nici măcar nu vor avea noțiunea de „faptă rea”.

³⁸⁹ Conform multor interpretări, aceasta include și varianta de rostire nedistrasă a numelui lui Buddha Amitābha.

³⁹⁰ Conform majorității budiștilor care urmează această învățătură și a majorității Școlilor Tărâmului Pur, jurământul cu numărul 18 este cel mai important dintre toate jurămintele, și explică faptul că orice ființă, dacă nu a făcut una dintre cele șase acțiuni extrem de negative (cele cinci acțiuni extrem de negative, și în plus obstrucționarea, blocarea, batjocorirea sau deformarea adevăratei Dharma), poate să renască în Sukhāvātī chiar dacă doar se gândește de zece ori la Buddha Amitābha, sau dacă îi rostește numele de zece ori, cu mintea nedistrasă. Așadar, prin infinita putere și compasiune a lui Buddha Amitābha, orice ființă își poate asigura renașterea în Tărâmul Său Pur, și implicit imense bucurii și, cel mai important, ajungerea pe stadiul de ireversibilitate de la Trezirea perfectă; asigurarea renașterii durează mai puțin de un minut, respectiv cât durează această gândire sau repetare a numelui Divinului Buddha Amitābha. În versiunile chinezești acesta este un jurământ separat, în timp ce în versiunea sanscrită acesta este inclus în jurământul cu numărul 19.

³⁹¹ Aici, ca și în alte locuri, „Bodhisattvași” denotă toate ființele care au ajuns să se nască în Sukhāvātī, și nu doar ființele care erau deja Bodhisattvași înainte de a renaște în Sukhāvātī. O altă interpretare este că, în acest caz, cuvântul „Bodhisattva” se referă la orice ființă care, cel puțin o dată de-a lungul existențelor sale (inclusiv cea actuală), și-a dorit sincer să atingă Trezirea Perfectă. Cu puține excepții, numai ființele care și-au dorit cel puțin o dată acest lucru, adică cele care au generat deja aspirația pentru Trezirea Perfectă, își doresc să renască în Sukhāvātī, celelalte ființe neîncrezându-se deloc, sau nevăzând avantajele, sau căutând „păcăleala din ofertă”, sau înșelătoria, sau preferând alte variante oferite de alte religii.

³⁹² Versiunea în limba chineză este imprecisă. *Orice* ființă (și nu doar ființele care erau deja Bodhisattvași înainte de a renaște în Sukhāvātī) care se naște în

Sukhāvātī, dacă nu dorește să părăsească Sukhāvātī mai devreme, va atinge negreșit acest stadiu, așa cum urmează să fie explicat.

³⁹³ Cei care doresc ca după nașterea în Sukhāvātī și după ce au devenit Bodhisattvași ireversibili să nu mai sălășluiască acolo ci să se nască în alte lumi, unde să ghideze ființele, conform unor jurăminte depuse anterior nașterii în Sukhāvātī.

³⁹⁴ Doar vor vizita, sau se vor naște acolo, după caz.

³⁹⁵ Conform jurământului 11, locuitorii din Sukhāvātī nu sunt nici oameni și nici zei, ci Bodhisattvași ireversibili. Așadar, nu există trei categorii de ființe în Sulhavati, adică oameni, zei și Bodhisattvași, ci una singură, de „locuitori din Sukhāvātī”.

³⁹⁶ Așadar, toate descrierile Tărâmului Pur Sukhāvātī sunt simple indicații; Divinul Buddha Śākyamuni folosește limbajul obișnuit, al ființelor ignorante, pentru a le indica ceea ce depășește de fapt orice posibilitate de descriere și de imaginare. Sukhāvātī este infinit mai minunat decât ceea ce le poate fi descris ființelor ignorante, decât ceea ce pot ele înțelege sau concepe, oricât de mult s-ar strădui ele și oricâte capacități ar avea.

³⁹⁷ Cei care nu au apucat încă să acumuleze merite în Sukhāvātī, de exemplu până și cei care au acumulat de-a lungul vieților aproape numai meritul din viața precedentă, apărut din a rosti de zece ori numele lui Buddha Amitābha cu dorința de a se naște în Sukhāvātī, și care au renăscut din acest motiv în Sukhāvātī, în urmă cu doar un moment infim, devenind instantaneu Bodhisattvași ireversibili. Așadar, se referă la toate ființele din Sukhāvātī.

³⁹⁸ Un „li” este o unitate de măsură folosită în China și este aproximativ egală cu 500 de metri.

³⁹⁹ Așa cum am mai scris, „non-apariția dharmelor” este cea mai profundă realizare a unui Bodhisattva, este caracteristica principală a stadiului de ireversibilitate de la Trezirea Perfectă (sau: realizarea acestui adevăr este denumită atingerea stadiului de ireversibilitate). Ea este tratată pe larg în „Prajñāpāramitā Sutra în opt mii de versete” și în numeroase lucrări ale lui Ārya Nāgārjuna, pe care le puteți găsi pe aceeași pagină web cu această traducere.

⁴⁰⁰ Ființele de sex feminin, oameni, zei (sau semizei).

⁴⁰¹ Care a atins stadiul de Arhat, de Eliberat.

⁴⁰² Aici „nobil” are în primul rând sensul de „care urmează Dharma în mod corect”, și abia apoi de nobilitate în sensul convențional, de bogăție, etc. Sensul jurământului în limba chineză poate fi atât de naștere în familii de ființe preocupate de Dharma, cât și de intrare pe Calea Trezirii Perfecte, adică de „naștere în familia nobilă a Buddhașilor”, sau chiar ambele sensuri. În limba sanscrită sensul este de a „intra în nobila familie a Buddhașilor”.

⁴⁰³ Toți Bodhisattvașii din afara Sukhāvātī care se află pe primele șapte niveluri (sau bhūmi) de Bodhisattva și care îi aud numele lui Buddha Amitābha

ating instantaneu, chiar atunci, cel puțin al optulea stadiu, începând cu care un Bodhisattva este ireversibil de la Trezirea Perfectă. Așadar, prin simpla auzire a numelui lui Buddha Amitābha, El face un serviciu imens tuturor acestor Bodhisattvași, iar prin nașterea în Sukhāvātī orice ființă va deveni un Bodhisattva ireversibil, va atinge același stadiu, chiar dacă nu era nici pe departe un (sau o) Bodhisattva, ci o ființă obișnuită, a cărei ignoranță era extrem de mare.

⁴⁰⁴ Acest jurământ este aproximativ echivalent cu cel anterior, starea de ireversibilitate presupunând aceste realizări, enumerate în capitolul 32 al acestei Sute.

⁴⁰⁵ Așadar, în toate cele zece direcții, folosite pentru a indica „toate direcțiile, fără excepție”.

⁴⁰⁶ Acești Bodhisattvași vor dori să devină Buddhași și să genereze tărâmurii-Buddha precum Sukhāvātī.

⁴⁰⁷ Astfel este zâmbetul oricărui Buddha.

⁴⁰⁸ „Tărâm-Buddha” și „Tărâm Pur” sunt noțiuni echivalente.

⁴⁰⁹ Cele din capitolul 8, adică 46 la număr în sanscrită, respectiv 48 în chineză.

⁴¹⁰ Cu excepția celor care au comis una dintre faptele extrem de grave, sau care au tratat rău Dharma, așa cum a fost scris mai sus, inclusiv în jurământul cu numărul 18 din versiunea chineză.

⁴¹¹ În funcție de caz, în absența unei acumulări potrivite de merit, o ființă fie nu va auzi niciodată de această Sutra, fie nu o va auzi, fie nu o va înțelege, fie nu o va crede, fie nu o va urma; a o urma înseamnă a dori să renască în Sukhāvātī, a rosti nedistrasă numele lui Buddha Amitābha, a se gândi la Sukhāvātī și la Divinul Buddha Amitābha, a-și dori Trezirea Perfectă, a realiza acțiuni virtuozitate și a dedica meritele rezultate din ele pentru renașterea în Sukhāvātī.

⁴¹² Probabil că aici textul se referă în special la această Sutra lungă sau la cea scurtă, pe care o puteți găsi pe aceeași pagină web cu această traducere.

Dicționar de termeni

AGREGATE (*upādāna-skandha*). Vezi SKANDHA.

AJITA. „Invincibil”. Epitet pentru Ārya Bodhisattva Maitreya.

AKANIȘȚA, ZEII (*Akaniṣṭā devā*). Cea mai presus dintre cele cinci categorii de Zei din Locurile Pure, care este cel mai înalt nivel din tărâmul formei (rūpa-dhātu). Aici renasc și ating Eliberarea „Cei-Care-Nu-Se-Mai-Întorc”. Drept consecință, toți locuitorii acestui tărâm sunt Protectori ai Dharmei.

ĀNANDA. Renumit pentru credința și devotamentul său. Se spune că ar fi recitat din memorie cuvintele lui Buddha, la Consiliul celor 500 de Arhați (vezi Tripitaka). Se consideră că el este cel care a făcut introducerea fiecărei sutra dictate, prin cuvintele „Așa am auzit odată”.

ARHAT (*arhan*). Literalmente: „demn de respect”. Sfântul Hīnayāna perfect. El știe ceea ce este folositor pentru propria salvare și este mulțumit temporar cu Trezirea strict pentru sine însuși. O etapă temporară de pe Calea către Buddhitate.

BHŪMI. Zece. Denumire pentru oricare dintre cele zece etape, trepte sau niveluri ale realizării unui Bodhisattva. Ultimele trei sunt parte a ireversibilității de la Trezirea Perfectă.

BODHICITTA (*bodhi-citta*). Literalmente, mintea Trezirii. Este de două feluri: bodhicitta ultimă, care este mintea complet trezită care vede vacuitatea tuturor fenomenelor (dharmelor), și bodhicitta relativă care este aspirația de a practica cele șase perfecțiuni și de a elibera toate ființele de suferința din Samsara. Bodhicitta relativă se împarte în bodhicitta de aspirație și bodhicitta de perseverență.

BODHISATTVA (*bodhi-sattva*). *Bodhi*: Trezire, *sattva*: principiu, existență reală, sau ființă. „Ființă a Trezirii”. Ființa ideală din Mahāyāna care, prin înțelepciune și compasiune infinită, caută iluminarea tuturor ființelor, nu numai a sa însuși și care, dacă urmează corect perfecțiunea înțelepciunii, va deveni un Buddha. Poate fi atât bărbat, cât și femeie.

BRAHMĂ. O divinitate foarte înaltă. Presupus drept creator al lumii în tradiția Brahmanică, în budism fiind o simplă naștere din Samsara, muritoare și supusă suferinței, deși trăiește foarte mult și în relativă tihnă, în planul cel mai înalt din tărâmul dorinței.

BUDDHA. „Cel Trezit”. Cel care s-a Trezit la Realitate. Termen folosit atât pentru ființa cel mai recent Trezită pe această planetă (Buddha istoric, adică Gautama Siddhartha, numit și Śākyamuni, adică înțeleptul clanului Śākya), cât și pentru orice alte ființe care au ajuns la aceeași stare, la aceeași realizare, despre care se afirmă în Prajñāpāramitā Sutra că sunt într-un număr „infinite”. Numit și „Tathāgata”, „Buddha”, „Jina”, „Conducătorul Caravanei”, etc. În traducere se

mai folosesc și „Divinul”, „Împlinitul”, „Realizatul”, „Trezitul”, „Nobilul”, „Desăvârșitul”.

BUDDHA, TĂRĂMUL– sau CĂMPUL– (*buddha-kṣetra*). Un sistem de lumi în care un Buddha predă Dharma și aduce ființele la maturitatea spirituală. Deseori, acest sistem este creat chiar de acel Buddha. Asemenea câmpuri sau tărâmurii sunt numeroase. De asemenea, regatul unui Buddha.

CONCENTRARE (*samādhi*). O îngustare a atenției, care duce la un calm liniștit. Al optulea pas în calea octuplă (calea din opt părți). În mod tradițional, constă în trei tipuri de practici: 1) cele opt meditații (*dhyāna*), 2) cele patru Nelimitate, 3) puterile psihice.

CREDINȚĂ sau ÎNCREDERE (*śraddhā*). Prima dintre cele cinci facultăți. O stare temporară necesară inițial, dar care devine tot mai puțin importantă pe măsură ce conștiința spirituală crește. Are patru obiecte: 1) credința în karma și în renaștere, 2) acceptarea învățăturilor de bază despre natura realității, cum ar fi producerea dependentă, 3) încrederea în cele trei refugii: Buddha, Dharma și Samgha, 4) încrederea în eficiența practicilor prescrise și în Nirvana, ca și cale finală de ieșire din toate greutățile și suferințele.

DEDICARE (*parināmanā*). Transferul meritului cuiva către bunăstarea și Trezirea cea mai înaltă a tuturor ființelor. Pentru acest proces, se mai folosește și cuvântul „transformare”, ca în expresia „transformare în iluminare completă”, sau „dedicare Trezirii complete”.

DESTINE (*gati*). Șase categorii de ființe animate; ele sunt 1) zei, 2) oameni, 3) titani sau demoni (*Asura*), 4) animale, 5) fantome (*Preta*), 6) ființele din iaduri.

DESTINE DUREROASE. Destinele de animal, fantomă flămândă, ființă din infern. În unele cazuri, este inclus și destinul de titan sau de demon.

DHARMA. 1) Realitatea unică, finală, fundamentală; 2) un eveniment esențialmente real, sau un adevăr; 3) ca reflectat în viață: dreptate, virtute; 4) dacă este scris cu majusculă, învățătura lui Buddha: Doctrină, Scriptură, Adevăr; se referă la învățăturile Buddhiste în general sau, în funcție de context, la o anumită învățătură în particular; unii traducători se referă la acestea ca fiind „doctrina buddhistă”, termen ce sugerează însă îngustime și rigiditate și de aceea în traducere se folosesc alternativ cele două cuvinte, doctrină și învățătură; 5) obiect al celui de-al șaselea organ de simț (al minții); 6) în general, orice entitate perceptibilă sau conceptibilă: fenomen, ființă, obiect, noțiune, însușire, concept, idee, parte, stare, etc.

DHYĀNA. Meditații sau concentrări. În funcție de clasificare, patru, opt sau nouă. În ordine, cele patru dhyāna ale formei (din care a treia este upekṣā, detașarea afectivă sau viziunea uniformă, conștientă, alertă, și care duce la simțirea de plăcere foarte subtilă în corp), cele patru dhyāna fără formă, și suprema „încetare a senzațiilor și percepțiilor” (Nirodha-Samapatti).

DIRECȚII (*diś*). Zece: cele patru puncte cardinale, cele patru direcții intermediare, și deasupra și dedesubt.

DIVIN (*bhagavan*). Un epitet pentru Buddha. De asemenea „Cel Binecuvântat”, dar în acest caz sensul nu este „binecuvântat de către cineva, de către altcineva”. Cuvânt care semnifică „cel care are toate [însușirile] extraordinare, toate puterile, toată faima, toate bogățiile, toată cunoașterea, toată renunțarea” și multe altele asemănătoare. În India, epitet pentru zeități sau divinități, iar în cadrul Buddhismului pentru Buddha.

FIINȚĂ (*sattva*). O entitate vie, simțitoare. Având conștiință. O ființă animată, prin contrast cu obiectele neanimate. Toate ființele cu conștiință sau minte, care nu au atins încă Buddhitatea. Include toate ființele din Samsara și pe cele care au atins orice nivel (*bhūmi*) de Bodhisattva.

FIU SAU FIICĂ DE FAMILIE NOBILĂ, sau DE FAMILIE BUNĂ (*kulaputra, kuladuhitā*). O formă politicoasă de adresare față de cei care urmează învățătura lui Buddha, implicând o bună înzestrare spirituală, sau o bună poziție socială, sau ambele.

FORMA (*rūpa*). Primul dintre cele cinci agregate (*skandha*); materia și energia (considerate ca fiind nediferențiate).

GÂND AL TREZIRII, sau MINTEA TREZIRII (*bodhi-citta*). 1) Gândul prin care un Bodhisattva hotărăște pentru prima dată să câștige Trezirea sau iluminarea deplină a unui Buddha. 2) Vezi BODHICITTA.

ILUMINARE (*bodhi*). În sanscrită, *bodhi* înseamnă trezire sau înflorire. Cu toate acestea, datorită influenței creștine asupra traducătorilor, el este tradus adesea ca „iluminare”, deși conform Buddhismului nu există o ființă supremă care să ilumineze prin grația sa o altă ființă, obișnuită. Traducerea corectă este „Trezire”. Am folosit ambele variante în traducere, pentru a familiariza cititorul cu această noțiune, însă în Dharma nu există niciun echivalent al cuvântului „iluminare”. Vezi TREZIRE.

CEL-CARE-A-INTRAT-ÎN-CURENT (*srotāpatti*). Literalmente, „intrarea în curent”. Cineva care a intrat pe Cale, comparată cu un curent de apă care duce la Trezirea deplină. Este primul dintre cele patru stadii ale dezvoltării spirituale din Hinayana, sau prima dintre cele Patru Căi.

CEL-CARE-NU-SE-MAI-ÎNTOARCE (*anāgāmin*). Un sfânt care, după deces, nu se va mai întoarce în această lume, ci va câștiga Nirvana în altă parte, adică în Locurile Pure. A treia dintre Cele Patru Căi.

CEL-CARE-SĂLĂȘLUIEȘTE-ÎN-PACE (*aranā-vihārin*). O persoană care este lipsită de murdăria[le minții] și care astfel este liberă față de pasiune și non-pasiune. Se consideră că Subhūti a atins această stare. Vezi și ARHAT. A patra dintre cele Patru Căi.

CEL-CARE-SE-MAI-ÎNTOARCE-O-SINGURĂ-DATĂ (*sakrdāgāmin*). Destinat să mai aibă o singură naștere, în care va deveni Arhat. A doua dintre cele Patru Căi.

JINA. „Cuceritor”, „Victorios”. Epitet pentru un Buddha.

KALPA. Eon, eră, durata de timp a unei lumi, sau un interval de timp similar.

KARMA. O acțiune volitivă, care este fie pozitivă (virtuoasă), fie negativă (nevirtuoasă), este ceea ce trece, într-o continuitate neîntreruptă, dintr-un amalgam instantaneu al agregatelor către altul, fie în timpul vieții unei ființe, fie după moartea sa, până când rezultatul (*vipāka*) fiecărei activități voliționale a corpului, vorbirii sau gândirii a fost manifestat, s-a ajuns la el.

KOTI. Un număr foarte mare.

MAITREYA. Cel-Care-lubește-Binevoitor, sau Prietenul. Un Bodhisattva regent al lui Buddha Śakyamuni, care acum sălășluiește în paradisul Tuṣita, de unde va renaște pe această planetă pentru a deveni cel de-al cincilea Buddha în această lume (Buddha Śakyamuni fiind al patrulea). Buddha a prezis că acest lucru se va întâmpla atunci când ființele umane vor avea înălțimea de aproximativ 30 de metri (după calculele adaptate sistemului metric), și se presupune de către unii Maeștri că va avea loc în aproximativ 2,5 milioane de ani. Buddha a prezis și că până atunci Dharma va fi aproape complet uitată.

MĂREAȚĂ FIINȚĂ (*mahā-sattva*). Epitet standard al unui Bodhisattva. De asemenea, „măreț erou spiritual”, pentru că aspirațiile sale sunt la scară eroică.

NESTEMATE (*ratnā*). Trei: Buddha, Dharma și Samgha (Sangha).

NIYUTA. Un număr mare.

PRATYEKABUDDHA. Buddha Solitar. Nu dorește și nici nu este capabil să îi învețe pe ceilalți. Are o realizare mai profundă a adevărului decât un Arhat. Etapă temporară pe Calea către Buddhitate, la fel ca cea de Arhat.

REVĂRSĂRI (*āsrava*). Patru: 1) dorința după obiectele simțurilor, 2) devenirea, 3) ignoranța, 4) vederile greșite. Extincția sau dispariția lor constituie starea de Arhat.

SAMĀDHI. Cel de-al optulea element din Nobila Cale Octuplă. Absorbire meditativă stabilă, non-duală, perfect conștientă.

SAMGHA sau SANGHA (*sangha* în pali, respectiv *saṃgha* în sanscrită). Patru adunări: călugări, călugărițe, laici și laice care urmează Dharma. În ramura Theravada se acceptă doar primele două adunări. Una dintre cele Trei Nestemate.

SAMSARA. Cuvânt din limba sanscrită care înseamnă „rătăcire”. Este folosit de către Buddha pentru a descrie rătăcirea ființelor în ciclul renașterilor și morților. Existență ciclică. Potrivit semnificației sale, nu este un „drum” urmat, ci o rătăcire fără o direcție precisă și fără un scop precis. Existența condiționată a vieții obișnuite în care suferința apare deoarece ființa încă are ignoranță, atașare și agresiune (cele trei otrăvuri). Eliberarea, sau Trezirea, sau Iluminarea

sunt cuvintele folosite pentru a indica starea de oprire a acestui ciclu care, în absența realizării naturii adevărate a tuturor fenomenelor aparente, continuă la nesfârșit.

SKANDHA. Literalmente, „grămezi, agregate”. Cinci: 1) forma, materia, energia, internă sau externă; 2) senzația; a simți un obiect; 3) percepția, înțelegerea, distingerea, recunoașterea; 4) formațiunile mentale, impulsurile, voința; toate tipurile de obiceiuri mentale, gânduri, idei, păreri, prejudecăți, hotărâri; 5) conștiința; cea care cunoaște și discernе. Acestea sunt constituentele a ceea ce este considerat în mod greșit ca fiind un sine sau o persoană.

STADIUL IREVERSIBIL AL UNUI BODHISATTVA, STADIUL „FĂRĂ-ÎNTOARCERE” (*avinivartaniya bodhisattva-bhūmi, sau avaivartika*). Stadiul în care un Bodhisattva nu mai poate cădea înapoi, nu mai poate regresa, nu se mai poate întoarce din mersul său către Trezirea perfectă, deplină, a unui Buddha.

SŪTRA. Literalmente fir de țesătură, sau ceva ce ține lucrurile împreună. În înțeles general înseamnă o învățătură, un tratat sau un discurs din Hinduism, Jainism sau Buddhism. În Buddhism, este un text despre care se știe sau se presupune în mod rezonabil că a fost rostit de către Buddha însuși, sau inspirat în mod direct de către Buddha (în timp ce se afla în meditație, el a inspirat mintea uneia sau mai multor persoane prezente), sau povestit de către cineva de încredere prezent la un discurs al lui Buddha (și transcris după plecarea lui Buddha). De asemenea, mai înseamnă și o secțiune dintre cele trei categorii din Tripitaka (vezi dicționarul), ce conține Sutare referitoare la meditație (sau samadhi, vezi dicționarul).

TATHĀGATA (*tathā-gata* sau *tathā-āgata*). Un epitet pentru Buddha, însemnând fie „Astfel-Plecat”, fie „Astfel-Venit”.

TREZIRE, COMPLETĂ (*anuttara-samyak-sambodhi*). Literalmente, cea mai corectă și mai perfectă Trezire. Caracteristică numai Buddhașilor. Scopul Mahāyāna, care înlocuiește scopul Nirvānei private, personale, a Arhaților. Tradusă în literatura occidentală și prin cuvântul „Iluminare”. Sensul cuvântului sanscrit „bodhi” este trezire sau înflorire completă, adică de trezire din iluzie, din vis, la Realitate, la Adevăr, și respectiv de înflorire sau dezvoltare completă a tuturor calităților posibile. „Iluminare” poate presupune ca sens și o sursă „exterioară” de „lumină”, și ca cineva să fie „iluminat” în mod pasiv, printr-un fel de grație divină, însă nu acesta este sensul în Buddhism, care este non-teist. Vezi „ILUMINARE”.

TRIPLA NESTEMATĂ (*tri-ratnā*). 1) Buddha, 2) Dharma, 3) Samgha. Acestea sunt, de asemenea și „refugiile” laicilor.

VENERABIL (*āyusmat*). Apelativ respectuos pentru un călugăr.

YOJANA. Unitate de măsură a lungimii, de aproximativ 12-15 km.

ZEU, ZEITATE, DIVINITATE (*deva*). Literalmente: „Cel care strălucește”. În niciun sens un creator, nici omniscient, nici omnipotent; pur și simplu, un locuitor al paradisului, cu durată de viață și inteligență limitate; unul dintre cele șase destine temporare.

Cuprins

Notă introductivă.....	1
Introducere.....	2
Prefață.....	3
Sukhāvātīvyūha Sūtra (lungă)	4
1. Descrierea împrejurărilor discursului	4
2. Venerabilul Ānanda solicită o învățătură	4
3. Începutul povestirii despre viitorul Buddha Amitābha	6
4. Bodhisattva Dharmakāra îl laudă pe Tathāgata Lokeshvararāja	7
5. Predarea tuturor calităților tărâmurilor-Buddha de atunci	8
6. Concentrarea calităților maxime ale tuturor tărâmurilor-Buddha.....	9
7. Bodhisattva Dharmakāra se întoarce la Tathāgata Lokeshvararāja	9
8. Jurămintele despre Tărâmul Pur Sukhāvātī.....	10
9. Completări ale jurămintelor.....	16
10. Activitățile realizate pentru îndeplinirea jurămintelor	17
11. Ārya Bodhisattva Dharmakāra a devenit Buddha Amitābha.....	19
12. Lumina lui Buddha Amitābha este efectiv infinită.....	20
13. Numărul de discipoli al lui Buddha Amitābha este infinit	21
14. Viața lui Buddha Amitābha este efectiv infinită	22
15. Sukhāvātī are numai ființe de tip uman (sau zeu)	22
16. Plantele din Sukhāvātī sunt extraordinare	22
17. Sukhāvātī este neted și plăcut.....	24
18. Apele din Sukhāvātī sunt extraordinare	25
19. Ființele din Sukhāvātī obțin instantaneu tot ce își doresc	27
20. Ființele din Sukhāvātī sunt de un singur fel.....	28
21. Sukhāvātī este plin de flori miraculoase.....	28
22. Sukhāvātī nu este o lume, ci un tărâm	29
23. Ploile din Sukhāvātī sunt minunate	29
24. Toate ființele din Sukhāvātī sunt Bodhisattvași ireversibili	29
25. Versete de laudă despre Buddha Amitābha și Sukhāvātī	30
26. Toți Buddhașii îl laudă pe Tathāgata Amitābha	30
27. Cum renaște în Sukhāvātī o ființă cu aspirații superioare.....	31
28. Cum renaște în Sukhāvātī o ființă cu aspirații medii.....	31
29. Cum renaște în Sukhāvātī o ființă cu aspirații inferioare	31
30. Buddhașii răspândesc învățăturile despre Sukhāvātī	32
31. Bodhisattvașii îl venerază pe Buddha Amitābha, care invită toate ființele în Tărâmul Său, Sukhāvātī	32
32. Copacul Trezirii din Sukhāvātī este extraordinar	34

33. Tathāgata Amitābha asigură Buddhitatea ființelor din Sukhāvātī.....	35
34. Doi Ārya Bodhisattvași extraordinari din Sukhāvātī	35
35. Calitățile ființelor din Sukhāvātī sunt dincolo de descriere	36
36. Ființele din Sukhāvātī au parte de toate condițiile extraordinare	36
37. Ființele din Sukhāvātī venerează zilnic nenumărați Buddhași	36
38. Ființele din Sukhāvātī sunt perfect înțelepte.....	37
39. Buddha Śākyamuni oferă o viziune și un contact cu Sukhāvātī	40
40. Adunarea poate vedea multe detalii din Sukhāvātī.....	41
41. Cum renasc în Sukhāvātī ființele cu și fără încredere în Buddha Amitābha	42
42. Numeroase ființe au renăscut în Sukhāvātī chiar în acea perioadă	44
43. Învățătura despre Buddha Amitābha este cea mai prețioasă.....	46
44. Despre Buddhași, și îndemnuri pentru atingerea Buddhității.....	47
45. Efecte extraordinare asupra celor prezenți.....	48
46. Alte efecte extraordinare	49
47. Încheiere.....	49
Anexa 1 – Laudă lui Tathāgata Lokeśvararāja	50
Anexa 2 – Jurămintele despre viitorul Tārām Pur	53
Anexa 3 – Versete de laudă despre Buddha Amitābha și Sukhāvātī.....	59
Note explicative.....	64
Dicționar de termeni.....	102
Cuprins	108